

วารสารแสงธรรมปริทัศน์

วารสาร ราย 4 เดือน ปีที่ 38 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2014/2557

เจ้าของ	วิทยาลัยแสงธรรม	
คณะที่ปรึกษา	อธิการบดี ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยค้นคว้าศาสนาและวัฒนธรรม คณบดีคณะศาสนศาสตร์
คณะผู้ทรงคุณวุฒิ	หมวดกฎหมายพระศาสนจักร หมวดกระแสรเบียง หมวดคำสอน หมวดจริยธรรม หมวดชีวิตด้านจิตใจ หมวดประวัติศาสตร์พระศาสนจักร หมวดปรัชญา หมวดพระคัมภีร์ หมวดพระสังฆธรรม หมวดพิธีกรรม หมวดศาสนสัมพันธ์และคริสตสัมพันธ์	บาทหลวง ผศ.ดร.ไพยอง มณีราช บาทหลวงอดิศักดิ์ พรงาม มุขนายกวิระ อาภรณ์รัตน์ บาทหลวง ผศ.วัชศิลป์ กฤษเจริญ บาทหลวง ดร.เชิดชัย เลิศจิตรเลขา, M.I บาทหลวงสมชัย พิทยาพงศ์พร บาทหลวงเจริญ ว่องประชาณุกุล บาทหลวงธีรพล กอบวิทยากุล บาทหลวง ดร.สุรัชย์ ชุ่มศรีพันธ์ บาทหลวง ดร.อภัสสิน สุโกโย ปีโตโย, S.J. บาทหลวง ดร.วิศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ มุขนายก ดร.ลือชัย ธาตุวิสัย บาทหลวง ผศ.ทักษิณย์ คมกฤษ บาทหลวงสมเกียรติ ตรินิกร บาทหลวงวิรัช นารินรักษ์ บาทหลวงชาย ชันทะโฮม, C.Ss.R. บาทหลวง ดร.ฟรังซิส ไก่ส์, S.D.B. บาทหลวงเคลาดิโอ เบร์ตซอร์, O.M.I. บาทหลวงอนุสรณ์ แก้วขจร มุขนายกชูศักดิ์ สิริสุทธิ บาทหลวงชิกมุนต์ แลส์เซ็นสกี, S.J.
บรรณาธิการบริหาร	บาทหลวงเจริญ ว่องประชาณุกุล	
บรรณาธิการสร้างสรรค์	อาจารย์พรพัฒน์ ถวิลรัตน์	
กองบรรณาธิการ	อาจารย์สุจิตตรา จันทร์ลอย อาจารย์พิเชษฐ รุ่งลาวัลย์ นางสุจิต เพชรแก้ว นางสาวสุกานดา วงศ์เพ็ญ	
จัดพิมพ์โดย	ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม	
วัตถุประสงค์	1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการในด้านเทววิทยาและปรัชญา 2. เพื่อเป็นสื่อกลางความรู้ และความสัมพันธ์อันดีทางด้านศาสนา	
กำหนดออก	ปีละ 3 ฉบับ ประจำเดือนมกราคม-เมษายน, พฤษภาคม-สิงหาคม และกันยายน-ธันวาคม	
ค่าบำรุงสมาชิก	สมาชิกรายปี 300 บาท จำหน่ายปลีก ฉบับละ 120 บาท สำหรับสมาชิกรายปี สามารถส่งเงินค่าบำรุงสมาชิกเป็นเงินสด, ตัวแลกเงิน, ไปรษณีย์, ธนาณัติ ส่งจ่าย “บาทหลวงอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ” ปณ.อ้อมใหญ่ 73160 หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเทสโก้ โลตัส สามพราน นครปฐม ชื่อบัญชี นายอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ เลขที่บัญชี 403-613134-4	

|| บทบรรณาธิการ ||

นับจากปี พ.ศ.2528 ที่องค์การสหประชาชาติได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของเยาวชน และได้กำหนดให้ปีนั้นเป็นปีเยาวชนสากล รัฐบาลไทยจึงมีมติกำหนดให้วันที่ 20 กันยายนของทุกปีเป็นวันเยาวชนแห่งชาติเนื่องจากเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์ไทย

การที่สหประชาชาติ ประเทศไทยและนานาประเทศเล็งเห็นถึงความสำคัญของบรรดาเยาวชน เพราะบรรดาเยาวชนคือความหวัง คือพลังของสังคมและประเทศชาติ เป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ เพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นผู้ใหญ่ ที่จะต้องขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติสู่ความก้าวหน้าและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วารสารแสงธรรมปริทัศน์จึงอยากจะเชิญชวนทุกท่าน มาระลึกถึงความสำคัญของบุคคลในวัยเยาว์ เพื่อที่จะช่วยกันสนับสนุนให้บรรดาเยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ ขณะเดียวกันก็เป็นการเตือนใจพวกเราที่เป็นผู้ใหญ่ทุกๆ ท่าน มิให้หลงลืมบทบาทหน้าที่ของความเป็นผู้มีประสบการณ์ชีวิตมากกว่า ที่จะต้องให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของพวกเขา และไม่ลืมความเยาว์วัยภายในตนของเรา ที่พร้อมจะเปิดใจเรียนรู้ ไม่ยึดติดกับสิ่งใดมากเกินไป และยอมรับความเป็นจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างง่ายดาย

เพราะเยาวชนคือความหวัง คืออนาคต ที่ขึ้นอยู่กับการวางรากฐานของผู้ใหญ่ในวันนี้

บรรณาธิการสร้างสรรค์

ข่าวประชาสัมพันธ์... ขอเชิญชวนส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารแสงธรรมปริทัศน์ฉบับต่อไป เดือนกันยายน - ธันวาคม 2557 ในหัวข้อ “ครอบครัว” ส่งต้นฉบับได้ที่ อาจารย์พิรพัฒน์ ถวิลรัตน์ E-mail : pi_santo@yahoo.com หรือ คุณสุกานดา วงศ์เพ็ญ E-mail : sukanda.1984@gmail.com ภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2557 และขอขอบคุณล่วงหน้าสำหรับทุกบทความที่ส่งมาร่วมแบ่งปัน

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารแสงธรรมปริทัศน์ ขอสงวนสิทธิ์ตามกฎหมาย
ในกรณีที่ต้องการบทความไปเผยแพร่ กรุณาแจ้งขออนุญาตอย่างเป็นทางการ

Content | Saengtham Journal

ปีที่ 38 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2014/2557

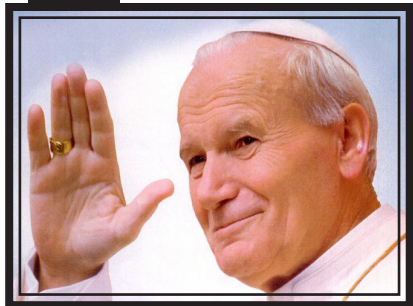
1

บทบรรณาธิการ

1 เยาวชนเรียนรู้ชีวิตจิตจากพระมารตามารีย์
บาทหลวง ผศ.ดร.พรังซิส ไก่ส์, S.D.B.

15

15 เยาวชนในทรรศนะของ
นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2
วีณา โกวิทวานิชย์

36

26 อบรมเยาวชนอย่างไรให้มีพหุนิยม
ศ.กীরติ บุญเจือ

36 เยาวชนไทยยุคดิจิทัล
กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ดร.สุภาวดี นัมคณิสสรณ์

53 เยาวชน... ขุมพลังของงานแพร่ธรรม
ดร.ลัดดาวรรณ ประสุตร์แสงจันทร์

58

58 เยาวชนคือผู้สานต่อเจตนารมณ์
บาทหลวงปรีชา ธรรมนิยม

67

67 การประกาศพระวรสารใหม่
กับวิถีชีวิตแห่งภาวนาในสมัยปัจจุบัน
บาทหลวง ผศ.สมชัย พิทยาพงศ์พร

87

87 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับพิธีกรรม
บาทหลวงเชษฐา ไชยเดช

89 ความห่วงใยที่ผู้ใหญ่มีต่อเยาวชน
รติ พรหมเด่น

94 ประสบการณ์ในการอภิบาลเยาวชนคาทอลิก
วรัญญู หนูสมแก้ว

101

101 ยุคสมัยใหม่กับวัยรุ่นในสังคมชาติพันธุ์
กิตติภพ แพงดวง และคณะ

110 แนะนำหนังสือ
บาทหลวงสมชัย พิทยาพงศ์พร

เยาวน..

[หมวดพระสังฆกรรม]

เรียนรู้ชีวิตจิตจากพระมารดามารีย์

บาทหลวง ผศ.ดร.ฟรังซิส ไก้ส, S.D.B.

ในปีค.ศ.1864 เมื่อนักบุญแบร์นาแด็ต ซูบิรุส เห็นรูปแกะสลักหินอ่อนขาวของพระมารดาก่อนที่จะนำไปตั้งในถ้ำที่แม่พระทรงประจักษ์แก่เธอในปี 1858 ก็รู้สึกผิดหวังมากพูดว่า “รูปนี้ไม่ได้ปั้นตามที่ควรจะเป็น”

นักวิชาการ โยเซฟ ฟาบิช (Fabisch) ประติมากรผู้เรียงนามชาวฝรั่งเศสได้แกะสลักรูปแม่พระตามหลักศิลปะคลาสสิกให้เป็นผลงานงดงามชิ้นเอกของตน เป็นภาพของสตรีที่ยิ่งใหญ่และสง่างามต่างจากหญิงสาวที่นักบุญแบร์นาแด็ตได้เห็นและอธิบายให้ช่างแกะสลักฟัง

บาทหลวงสังกัดคณะซาเลเซียน, อาจารย์สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

“**เยาวชน**ควรเรียนรู้จากพระนางมารีย์หญิงสาวผู้หนึ่ง ที่ไม่ได้มาจากตระกูลสูง ว่าแผนการของพระเจ้ามีบทบาทสำคัญ อย่างไรสำหรับตน...”

ความจริงนี้น่าประทับใจ เพราะหลังจากเกือบสองพันปีที่พระนางมารีย์ชาวนาซาเร็ธทรงบังเกิด พระนางทรงสำแดงองค์แก่นักบุญแบร์นาแดตต์ด้วยพระพักตร์เยาว์วัย เหมือนกับว่า กาลเวลาซึ่งสัมผัสและทำลายทุกอย่างไม่มีอำนาจเหนือพระนาง นักบุญเปาโลสอนว่าสภาพของร่างกายที่กลับคืนชีพและได้รับความรุ่งโรจน์ ก็เปลี่ยนแปลงไม่ขึ้นกับสถานที่และกาลเวลา (เทียบ 1 คร 15:40-46) ความเป็นหญิงสาวสมควรอย่างยิ่งกับพระมารดาพรหมจารี เพราะทรงรับเกียรติเสด็จสู่สวรรค์ และพระจิตเจ้าทรงสร้างพระวรกายใหม่ซึ่งพ้นจากข้อจำกัดของกาลเวลาและสถานที่ให้แก่พระนาง ดังนั้น พระนางจึงทรงพ้นจากกระบวนการทั้งภายในและภายนอกของชราภาพ

พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกากล่าวเช่นเดียวกันว่า ช่วงเวลาสำคัญที่สุดในพระชนม์ชีพของพระนางมารีย์ เมื่อทรงกลายเป็นพระมารดาของพระบุตรแห่งพระเจ้าสูงสุด ทรงเป็นพรหมจารี คือทรงเป็นหญิงสาว

บริสุทธิ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้นพระนางมารีย์จึงทรงมีลักษณะสอดคล้องกันอย่างลึกซึ้งกับเยาวชน เพราะสภาพเยาว์วัยของการเป็นพรหมจารี ซึ่งบรรดาศิลปินทุกยุคทุกสมัยได้พยายามแสดงออกในภาพพระมารดาที่เขาวาดหรือแกะสลัก

ในข้อความนี้ ผู้เขียนต้องการแสดงว่าทุกวันนี้เยาวชนจะพบลักษณะที่มีความหมายสำหรับตนได้ในพระนางมารีย์ และพระมารดาทรงนำเยาวชนให้เข้าใจประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้นได้อย่างลึกซึ้งและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.พระนางมารีย์ชาวนาซาเร็ธ หญิงสาวที่มี บทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์

ปัจจุบัน งานวิจัยจำนวนมากทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติช่วยให้รู้จักสภาพของเยาวชนอย่างดี แม้เขาอาจจะพูดภาษาวัยรุ่นที่ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจ พลัทธิถันในเรื่องการแต่งกายหรือไม่สนใจที่จะเอาใจใส่ในเรื่องนี้ ขอบฟังดนตรีเสียงอึกทึกครึกโครมและชอบแสงไฟใน

ดิสโก้เทค เยาเวนสมัยนี้กำลังดำเนินชีวิตอยู่ในภาวะวิกฤต เขาไม่เป็นเหมือนเยาเวนสมัยก่อนที่ยอมรับวิถีชีวิตในสังคมของตนอย่างเจียบๆ หรือร่วมมือกันใช้ความรุนแรงต่อต้านผู้มีอำนาจในการปกครอง แต่ในสมัยนี้เยาเวนจำนวนมากตกงาน ในขณะที่ศูนย์รับผิดชอบหน่วยงานต่างๆ อยู่ในอำนาจของผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ เขาไม่เป็นเยาเวนที่ต่อต้านสังคม แต่เขารู้สึกว่าสังคมต่อต้านเขา เขาจึงเปลี่ยนจากท่าทีการประท้วงสังคมเป็นผู้ไม่แยแสโยยติสังคม เพราะเขาเห็นว่าจะไม่มีโอกาสเข้าไปมีบทบาทในสังคมที่มีระบบการปกครองโดยผู้ทรงอำนาจ

สถานการณ์ในโลกก็เช่นกัน การใช้ความรุนแรง สงคราม มลภาวะเป็นพิษ ระบบเผด็จการกดขี่ข่มเหง ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมและภัยคุกคามจากปฏิกิริยานิวเคลียร์ก็เป็นเหมือนพลังที่ทำลายความหวังของเยาเวน คนส่วนใหญ่มองโลกในแง่ลบ และทัศนคตินี้เป็นเหมือนเชื้อไวรัสที่แพร่กระจายเข้าไปในความคิดของเยาเวน ทำให้เขาไม่เห็นคุณค่าของกฎเกณฑ์หรือความหมายของชีวิต เยาเวนไม่แน่ใจว่าควรหรือไม่ที่จะอุทิศตนโดยสิ้นเชิงเพื่ออนาคตที่ยังไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร

พระนางมารีย์ชาวนาซาเร็ธมีสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่เยาเวนสมัยนี้ พระชนมชีพของพระนางมีความหมายใดบ้างที่จะช่วย

เยาเวนให้ดำเนินชีวิตของตนได้ดี การอ่านพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกาแล้วนำมาประยุกต์ในชีวิตประจำวัน จะช่วยตอบคำถามดังกล่าว เพราะนำเสนอหญิงสาวชาวนาซาเร็ธคนหนึ่งที่มีอากัปกริยาและความมุ่งมั่นในการอุทิศตน ซึ่งเป็นรูปแบบสำหรับคริสตชนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับเยาเวน

1.1 หญิงสาวผู้มีความเชื่อที่กล้าเสี่ยงในชีวิต ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์เห็นพ้องต้องกันว่านักบุญลูกาเล่าเรื่องพระนางมารีย์ทรงรับสารโดยเปรียบเทียบกับกรับสารของเศคาริยาห์ เราจึงต้องวิเคราะห์ท่าทีลึกซึ้งและบทบาทของพระนางมารีย์ในแผนการช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น โดยมีภาพของเศคาริยาห์เป็นเบื้องหลัง การแจ้งข่าวของทูตสวรรค์กาเบรียลแก่เศคาริยาห์เกิดขึ้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งตั้งอยู่บนภูเขาสูงประมาณ 700 เมตรจากระดับน้ำทะเล ผู้เดินทางไม่ว่าจะมาจากที่ใดก็ต้องขึ้นไปหาอยู่เสมอ (เทียบ ลก 2:42) และเกิดขึ้นในพระวิหารซึ่งเป็นหัวใจชีวิตทางศาสนาของประชากรอิสราเอล ยิ่งกว่านั้น ยังเกิดขึ้นเมื่อเศคาริยาห์ผู้เป็นสมณะกำลังประกอบพิธีกรรมเข้าไปในพระวิหารเพื่อเปลี่ยนถ่านและเครื่องหอมบนพระแท่นเผากำยานต่อหน้าห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ขณะที่ประชาชนที่มาชุมนุมกันต่างอธิษฐานภาวนาอยู่ด้านนอก (เทียบ ลก 1:9-10)

บริบทการแจ้งข่าวของทูตสวรรค์แด่พระนางมารีย์ก็เปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง เหตุการณ์นี้ไม่เกิดขึ้นที่ กรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นนครศักดิ์สิทธิ์และศูนย์กลางทางศาสนา แต่เกิดขึ้นที่ “เมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อเมืองนาซาเร็ธ” (ลก 1:26) คือในหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่ด้านล่าง ติดกับดินแดนของคนต่างศาสนา เป็นสถานที่ซึ่งไม่เป็นที่รู้จักและไม่มีชื่อเสียง พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่เคยอ้างถึงเมืองนี้เลย แม้ชาวเมืองใกล้เคียงก็ยังคงคิดว่า “จะมีอะไรดีมาจากนาซาเร็ธได้รึ” (ยน 1:46) นอกจากนั้น เหตุการณ์นี้ไม่เกิดขึ้นใน

พระวิหาร แต่เกิดขึ้นในสถานที่ธรรมดาๆ ในบ้าน (เทียบ ลก 1:56) ในสภาพแวดล้อมของการดำเนินชีวิตประจำวันในที่ทำงาน

เศคาริยาห์ดูเหมือนได้เปรียบเหนือพระนางมารีย์เพราะท่านเป็นสมณะผู้หนึ่ง “ประจำเวรในหมวดของอาบียาห์ มีภรรยาชื่อเอลีซาเบธ จากตระกูลสมณะอาโรน” (ลก 1:5) ส่วนพระนางมารีย์ไม่ทรงปรากฏว่ามาจากตระกูลใด บันทึกเพียงว่าทรงเป็นหญิงพรหมจารี “หมั้นอยู่กับชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด” (ลก 1:27) ดูเหมือนว่าบิดามารดาของพระนาง

มารีย์ไม่มีความสำคัญ สิ่งสำคัญคือพระบุคคลของพระนางเอง นักบุญลูกกียังเน้นความแตกต่างระหว่างบิดามารดาของนักบุญยอห์น ซึ่งเป็นผู้สูงอายุ ดังที่เศคาริยาห์พูดกับทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าชราแล้ว และภรรยาของข้าพเจ้าก็อายุมากแล้วด้วย” (ลก 1:18) ต่างจากพระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟที่ถูกกล่าวขานว่าเป็นคู่หมั้น ในภาษาฮีบรูคำว่า “คู่หมั้น” หมายถึงหนุ่มสาว ยิ่งกว่านั้น ในข้อ 1:27 นักบุญลูกาเรียกพระนางมารีย์ 2 ครั้งว่า “หญิงพรหมจารี” คำนี้มีความหมายในด้านร่างกายคือเป็นผู้บริสุทธิ์ครบครันและบ่งบอกสภาพหญิงสาวที่พร้อมสำหรับการแต่งงาน

อย่างไรก็ตาม แม้เศคาริยาห์เป็นสมณะชรา ซื่อสัตย์ต่อธรรมบัญญัติและมีสิทธิ์เข้าในห้อมศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารเพื่อปฏิบัติคารวกิจ เขาก็ยังต้องรับโทษเพราะขาดความเชื่อ ทูตสวรรค์พูดกับเขาว่า “ท่านไม่เชื่อคำของข้าพเจ้า ซึ่งจะเป็นจริงเมื่อถึงเวลากำหนด ดังนั้น ท่านจะเป็นไปจนถึงวันที่เหตุการณ์นี้จะจริง” (ลก 1:20) แม้เศคาริยาห์เคยดำเนินชีวิตซื่อสัตย์ต่อธรรมบัญญัติของพระเจ้า แต่เขาก็ไม่สามารถยอมรับความเป็นไปได้ที่คนชราและภรรยาซึ่งเป็นหมั้นจะมีบุตร เขาจึงไม่สามารถรับพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของตน

ส่วนพระนางมารีย์หญิงสาวฆราวาสคนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเหมือนสามัญชนทั่วไป ทรงประกาศความยินยอมต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ทรงเป็นตัวอย่างสำหรับคริสตชนทุกคน ดังที่นางเอลีซาเบธชมเชยพระนางมารีย์ว่า “เธอเป็นสุขที่เชื่อว่า พระวาจาที่พระเจ้าตรัสแก่เธอไว้จะเป็นจริง” (ลก 1:45) โดยแท้จริงแล้ว พระนางตรัสตอบทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” (ลก 1:38) พระนางมารีย์ทรงยอมรับว่าพระเจ้าทรงกระทำได้ทุกสิ่งทุกอย่างและพระนางจึงทรงยินยอมที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ ความเชื่อของพระนางสรุปอุดมการณ์ของความเชื่อตามธรรมประเพณีชาวยิวอย่างดี และเมื่อทรงรับพระบุตรไว้ทั้งในพระทัยและในพระวรกายแล้ว พระนางก็ยังทรงเป็นแบบอย่างความเชื่อของคริสตชนในภายหลัง

ดังนั้น เยาวยอนควรเรียนรู้จากพระนางมารีย์หญิงสาวผู้หนึ่งที่ไม่ได้มาจากตระกูลสูงว่าแผนการของพระเจ้ามีบทบาทสำคัญอย่างไรสำหรับตน เยาวยอนต้องไว้วางใจในพระเจ้า แม้บางครั้งอาจรู้สึกว่าคุณถูกปฏิเสธหรืออยู่ชายขอบสังคม พระนางมารีย์ทรงช่วยเยาวยอนทุกคนให้มีกำลังใจกล้าที่จะเชื่อว่า พระเจ้าทรงมอบภารกิจแก่เขาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นด้วย แม้คนโบราณมีอคติต่อสตรีและเยาวยอน

คิดว่าสตรีและเยาวชนไม่ค่อยมีบทบาทในประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น แต่พระนางมารีย์ทรงอยู่ในศูนย์กลางของประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น นักบุญเปาโลเรียกศูนย์กลางนี้ว่า “เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้” (กท 4:4) หมายความว่ายุคของพระเมสสิยาห์ได้มาถึงแล้ว

พระนางมารีย์จึงทรงเป็นศูนย์กลางของประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น เพราะทรงรับกระแสเรียกที่ไม่เหมือนใครคือเป็นพระมารดาของพระบุตรพระเจ้า พระนางมารีย์ทรงยอมรับภารกิจนี้หลังจากทรงคำนึงถึงและไตร่ตรอง ดังที่นักบุญลูกาเขียนว่า เมื่อทูตสวรรค์แจ้งข่าว “พระนางมารีย์ทรงวุ่นวายพระทัยมากทรงถามพระองค์เองว่า คำหักทายนี้นัยความว่าอะไร” (ลก 1:29) ประโยคนี้ชวนเราให้เข้าใจว่า พระนางไม่ทรงยอมรับภารกิจทันทีทันใดโดยไม่ทรงพิจารณาความหมายของพระประสงค์ ตรงกันข้าม ทรงยินยอมรับภารกิจหลังจากที่ทรงตระหนักอย่างดี พระนางจึงทรงรับผิดชอบในเหตุการณ์สำคัญที่สุดคือการที่พระบุตรทรงรับธรรมชาติมนุษย์เพื่อความรอดพ้นของทุกคน แม้พระนางไม่ทรงทราบว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร แต่ทรงไว้วางใจในพระเจ้าและทรงเสี่ยงชีวิตในการปฏิบัติพระวาจาของพระองค์

1.2 หญิงสาวผู้มีความเชื่อในการเปลี่ยนแปลงของโลก นักบุญลูกาวาทถาพ

ชีวิตจิตของพระนางมารีย์ โดยแสดงความสมดุลระหว่างการกระทำกับการคิดไตร่ตรอง ความเจ็บกับการปวดในพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา มีสองประโยคที่น่าประทับใจคือ “ส่วนพระนางมารีย์ทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัยและยังทรงคำนึงถึงอยู่... พระมารดาทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย” (ลก 1:26, 51) อริสทิดเด เซร์รา (Aristide Serra) ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ชาวอิตาลีคนหนึ่งได้เขียนหนังสือ 380 หน้าเพื่ออธิบายข้อความเพียง 2 ข้อนี้เท่านั้น

เขาสรุปว่า วลี “เก็บไว้ในใจ” ดูเหมือนมีความหมายเรียบง่ายแต่มีคุณค่ามากในพระคัมภีร์วลีนี้ไม่มีความหมายเพียงการระลึกถึงอดีตเท่านั้น แต่ยังรวมความคิดว่าอดีตมีบทเรียนสำหรับปัจจุบันอยู่เสมอ การระลึกถึงเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงกระทำมีพลังช่วยเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิตปัจจุบันได้ เพราะพระเจ้าทรงมั่นคงในความรัก ทรงซื่อสัตย์ต่อพระสัญญาที่จะประทับอยู่กับมนุษย์ในทุกเวลา กิจกรรมที่พระองค์ทรงกระทำในอดีตเป็นประกันว่า พระเจ้าจะทรงกระทำเช่นเดียวกันในวันนี้ และในอนาคต โดยแท้จริงแล้ว ในอดีต ไม่มีพระวาจาใดที่พระองค์ตรัสแล้วล้มเหลวซึ่งไม่ส่งผลในปัจจุบัน ในพระคัมภีร์คำว่า “การระลึกถึง” หรือ “เก็บไว้ในใจ” จึงหมายถึงการพิศเพ่งภาวนาเหตุการณ์ในอดีตเพื่อนำมาปฏิบัติในปัจจุบันและในอนาคต

พระนางมารีย์จึงไม่ทรงเป็นผู้คล้อยตามกระแสเหตุการณ์ในโลก แต่ทรงเป็นหญิงสาวผู้รู้จักคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ระลึกถึงเหตุการณ์และพระวาจาของพระเจ้าเกี่ยวกับพระบุตรเพื่อเข้าใจความหมาย หลังจากที่นักบุญลูกาบันทึกว่า “พระนางมารีย์ทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย” ก็เสริมคำในภาษากรีกว่า “symbállousa” ซึ่งเป็นคำกริยาที่มักจะแปลว่า “ยังทรงคำนึงถึงอยู่” แต่ความหมายแรกของคำนี้คือ “โยนกัน” เป็นการนำความคิดหลายความคิดมาเทียบกัน ดังนั้น พระนางมารีย์ทรงนำทั้งพระวาจาในอดีต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน คำที่ประชาชนพูดถึงพระเยซูเจ้าและพระวาจาของพระบุตรเข้าใจด้วยกัน เพื่อตีความหมายพระประสงค์ของพระเจ้า เช่นเดียวกับบรรดาประกาศกที่เคยประกาศแผนการของพระเจ้า

เราพบผลของการกระทำเช่นนี้ชัดเจนใน “บทเพลงสรรเสริญของพระนางมารีย์” (ลก 1:46-55) นักบุญลูกาคงจะได้พบเพลงบทนี้ในแวดวง “ผู้ยากจนของพระเจ้า” และเห็นว่าน่าจะนำมาแทรกไว้ในพระวรสารให้เป็นคำพูดของพระนางมารีย์ เพราะอธิบายอย่างชัดเจนถึงความรู้สึกนึกคิดของพระนาง เป็นผลของการเก็บเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ในพระทัย น่าสังเกตว่า ความคิดของพระนางเริ่มต้นด้วยประสบการณ์ที่ทรงมีต่อพระเจ้าพระผู้ไถ่

พระนางมารีย์ทรงสำนึกว่า แม้ทรงเป็นเพียงผู้รับใช้ต่ำต้อยของพระเจ้าเท่านั้น พระองค์ยังทอดพระเนตรพระนางด้วยความรักและทรงเลือกพระนางให้เป็นศูนย์กลางการกระทำของพระองค์ จนกระทั่งมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยจะสรรเสริญพระนาง พระนางมารีย์จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า “วิญญาณข้าพเจ้าประกาศความยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในพระเจ้า พระผู้ทรงกอบกู้ข้าพเจ้า” (ลก 1:46-47)

ประสบการณ์ของพระนางมารีย์เกี่ยวกับพระเจ้าทำให้พระนางทรงค้นพบพระพักตร์ของพระองค์คือ พระเจ้าทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ทรงสรรพานุภาพและเมตตากรุณา ใน “บทเพลงสรรเสริญของพระนางมารีย์” พระเจ้าทรงเป็นบุคคลที่สำคัญ เพราะบทเพลงนี้มีกริยาทั้งหมด 13 คำ และมีพระเจ้าทรงเป็นประธานของกริยา 11 คำ ส่วนพระนางมารีย์ทรงเป็นประธานของกริยา 2 คำเท่านั้น พระนางจึงทรงรู้สึกว่ “พระผู้ทรงสรรพานุภาพทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้า” (ลก 1:49)

ในพระคัมภีร์คำว่า “กิจการยิ่งใหญ่” หมายถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้น และเวลานี้พระนางมารีย์ทรงเข้าใจว่า การเป็นมารดาพรหมจารีของพระเยซูเจ้าเป็นการกระทำยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ไม่เป็นเพียงกิจการยิ่งใหญ่ใน

พระชนมชีพของพระนาง แต่ยังเป็นกิจการยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ทุกคน การที่พระบุตรทรงรับธรรมชาติมนุษย์เป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงของสถาบันต่างๆ ในโลก คือผู้จองหองผู้มีใจมักใหญ่ใฝ่สูง ผู้ร่ำรวยจะไม่มีค่าสำคัญอีกต่อไป ส่วนผู้ต่ำต้อยและผู้อยู่ชายขอบสังคมหรือศาสนาจะเขามาแทนที่และมีบทบาทสำคัญ “พระกรุณาต่อผู้ยำเกรงพระองค์แผ่ไปตลอดทุกยุคทุกสมัย พระองค์ทรงยกพระกรแสดงพระอานุภาพ ทรงขับไล่ผู้มีใจมักใหญ่ใฝ่สูงให้กระจัดกระจายไป ทรงคว่ำผู้ทรงอำนาจจากบัลลังก์ และทรงยกย่องผู้ต่ำต้อยให้สูงขึ้น พระองค์ประทานสิ่งดีทั้งหลายแก่ผู้ด้อยาก ทรงส่งเศรษฐีให้กลับไปมือเปล่า” (ลก 1:50-53)

ดังนั้น กิจการทั้งหมดของพระเจ้ามีพื้นฐานในพระเมตตาของพระองค์ที่ทรงสำแดงแก่มนุษย์ทุกยุคทุกสมัย พระองค์ทรงซื้อสัตย์ต่อพระสัญญาที่ทรงให้ไว้แก่บรรพบุรุษ ความซื้อสัตย์นี้เป็นพื้นฐานความหวังของพระนางมารีย์ในการเปลี่ยนแปลงโลก จะได้เกิดพันธสัญญาใหม่เมื่อมนุษย์เลิกข่มเหงผู้อื่น พระนางมารีย์ทรงเห็นว่า แม้ความชั่วร้ายของมนุษย์มีมาก แต่ความซื้อสัตย์ของพระเจ้ายังปรากฏอย่างชัดเจน ทำให้พระนางทรงไว้วางใจในโลกใหม่ที่ดีกว่าเดิม ซึ่งเริ่มเกิดขึ้นแล้วเมื่อพระบุตรทรงรับธรรมชาติมนุษย์ สมเด็จพระ

สันตะปาปาปอลที่ 6 ทรงเรียก “บทสรรเสริญของพระนางมารีย์” ว่า เป็นบทสรรเสริญที่เข้มข้นและมีความศรัทธาเริ่มมากที่สุดเท่าที่จะมีผู้ใดในประวัติศาสตร์ได้สรรเสริญพระเจ้า

1.3 มารดาผู้เยาว์วัยที่เลือกการส่งเสริมชีวิต นักบุญเอเฟรมเขียนว่า “นางเอลิซาเบธได้ให้กำเนิดบุตรในวัยชราและบุตรนั้นเป็นประกาศกคนสุดท้าย ส่วนพระนางมารีย์ในวัยเยาว์ประสูติพระบุตร ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของบรรดาทูตสวรรค์” พระนางมารีย์ทรงเป็นมารดาผู้เยาว์อย่างแน่นอน แต่ไม่หมายความว่ามีความรับผิดชอบน้อยกว่า เพราะวัยเยาว์ พระนางไม่ทรงเผชิญหน้ากับการเป็นมารดาอย่างผู้บาปบุญ ทรงแทมทูตสวรรค์เพื่อจะเข้าใจพระเจ้าว่า ทรงเรียกเรื่องใดจากพระนาง (เทียบ ลก 1:34) และเมื่อตัดสินใจพระทัยยอมรับที่จะเป็นมารดาของพระเมสสิยาห์ก็ทรงซื้อสัตย์ต่อภารกิจนี้ โดยไม่ยอมให้ผู้ใดมาเปลี่ยนแปลงความตั้งใจของตน ไม่ทรงรับอิทธิพลจากผู้อื่นแม้ของนักบุญโยเซฟอีกด้วย

การวิเคราะห์จิตวิทยาของพระนางมารีย์จากพระวรสารอาจไม่สมเหตุสมผลเท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม ธรรมชาติประเพณีของพระศาสนจักรมักจะเน้นความจริงที่ว่า “มนุษย์ตายเพราะการกระทำของนางเอวาฉันใดมนุษย์ก็ได้รับชีวิตโดยอาศัยพระนางมารีย์ฉัน

“พระชนมชีพทั้งหมดบนแผ่นดินและในสวรรค์ของพระมารดา พระเยซูเจ้าอธิบายได้โดยความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อนาง”

นั้น” พระนางมารีย์ทรงอยู่ฝ่ายชีวิต เพราะทรงยอมเป็นพระชนนีของพระเมสสิยาห์อย่างรับผิดชอบ และเพราะพระเยซูเจ้าทรงเป็น “ชีวิต” (เทียบ ยน 14:6) เราอาจจะใช้คำที่นักบุญเยร์มานุสแห่งคอนสแตนติโนเปิลเคยเรียกพระนางมารีย์ว่า “มารดาแห่งชีวิต”

รายละเอียดที่เราพบในพระวรสารช่วยให้เข้าใจว่า พระนางมารีย์ทรงปกป้องพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า เราสังเกตเห็นความรัก ความทะนุถนอมเยี่ยงพระมารดาที่เมืองเบธเลเฮม เมื่อพระนาง “ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า” (ลก 2:7) เพื่อทรงปกป้องพระกุมารจากความหนาวในถ้ำเลี้ยงสัตว์ และในเวลากลางคืน พร้อมกับนักบุญโยเซฟก็ทรงหนีไปประเทศอียิปต์ เพื่อทรงป้องกันพระเยซูเจ้าไม่ให้ถูกประหารชีวิตจากกษัตริย์เฮโรด และทรงอยู่ที่นั่นจนกระทั่งทราบว่าผู้ที่ต้องการฆ่าพระกุมารตายแล้ว (เทียบ มธ 2:13-20)

นักบุญมาระโกเขียนว่า เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเริ่มเทศนาสั่งสอน พระประยูรญาติของพระองค์คิดว่าพระเยซูเจ้าทรงทุ่มเทกับศาสนบริการมากเกินไป จนเสียพระสติ พระนาง

มารีย์ก็ทรงยินยอมที่จะติดตามไปด้วย ทรงแสดงความห่วงใยชะตากรรมของพระบุตรเยี่ยงมารดา ลักษณะนี้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อพระเยซูเจ้าทรงพระชนมายุ 12 พรรษา พระมารดาทรงพลัดพระองค์และทรงพบในพระวิหาร ทรงแสวงหาด้วยความกังวลใจเป็นเวลา 3 วัน (เทียบ ลก 2:48)

กระนั้นก็ดี พระนางมารีย์ไม่ทรงเป็นแม่ที่ควบคุมลูกทุกอย่างจนพระเยซูเจ้าไม่เป็นอิสระ ตรงกันข้าม เมื่อพระองค์ทรงเริ่มปฏิบัติภารกิจประกาศข่าวดี พระนางมารีย์ทรงยินยอมและทรงติดตามพระองค์อยู่ห่างๆ แต่เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนที่เนินเขากัลวารีโอ พระนางทรงอยู่ที่นั่นและทรงรับภารกิจที่จะเป็นมารดาของบรรดาศิษย์ของพระบุตร โดยมีนักบุญยอห์นเป็นผู้แทนเขาทั้งหลาย (เทียบ ยน 19:25-27)

ลักษณะของพระนางมารีย์ผู้ทรงปกป้องชีวิตและเลือกชีวิต เป็นบทเรียนสำหรับเยาวยชนในสมัยของเรา เขาถูกคุกคามจากค่านิยมทางวัฒนธรรมที่ส่งเสริมความตายมากกว่าค่านิยมที่ส่งเสริมชีวิต สังคมปัจจุบัน

มั่งมันที่จะมีอาวุธอานุภาพทำลายล้างสูง เช่น อาวุธปรมาณู อาวุธชีวภาพ อาวุธเคมี รวมไปถึงอาวุธกัมมันตภาพรังสี เยาวชนมองเห็นสภาพสังคมที่เป็นภัยต่อชีวิตและศักดิ์ศรีของมนุษย์ เช่นอาชญากรรม การค้ายาเสพติด ความหิวโหย การทำแท้ง ฯลฯ ซึ่งทุกๆ วันทำลายชีวิตมนุษย์เป็นจำนวนมาก เขาจึงสับสนไม่รู้ว่าจะควรเลือกทำอะไร พระนางมารีย์มารดาแห่งชีวิต ทรงท้าทายเยาวชนให้เลือกฝ่ายชีวิตด้วยความรับผิดชอบ หึงพรหมจารีชาวนาซาเร็ธยอมรับชีวิตในครรภ์ พระนางทรงมีศักดิ์ศรียิ่งใหญ่ที่ทรงยอมรับพระคริสตเจ้า “ชีวิตของโลก” ไว้ในพระทัยและใน

พระครรภ์ ทรงร่วมกับมนุษย์ทุกคนในการส่งเสริมค่านิยมทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับชีวิต เพื่อช่วยเราให้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต

2. พระนางมารีย์ทรงเป็นประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้นอย่างสังเขป

เมื่อพิจารณาลักษณะของพระนางมารีย์ที่มีความหมายสำหรับเยาวชนแล้ว เราควรพยายามวิเคราะห์ความหมายทางเทววิทยาให้ลึกซึ้งอีกระดับหนึ่งคือ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เราว่าพระนางมารีย์ทรงเป็นผู้ใด และพระมารดาทรงเปิดเผยอะไรบ้างเกี่ยวกับ

พระเจ้า แม้มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจพระดำริของพระเจ้าได้อย่างถ่องแท้ แต่การกระทำอิสระของพระเจ้าแสดงลักษณะที่มั่นคงอยู่เสมอ เป็นเสมือนหลักเกณฑ์ที่ช่วยให้เข้าใจว่า การกระทำของพระองค์ไม่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่สมเหตุสมผลและแสดงพระปรีชาญาณ นอกจากนี้ กิจการต่างๆ ของพระนางมีความประสานกลมกลืนกันและสมเหตุสมผล เพราะขึ้นกับการตัดสินใจอย่างอิสระสองประการคือ 1) การที่พระเจ้าทรงเลือกพระนาง และ 2) การที่พระนางมารีย์ทรงยึดมั่นปฏิบัติตามแผนการของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ ต่อไปนี้ เราจะพิจารณาหลักเกณฑ์ 3 ประการ

2.1 พระนางมารีย์สตรีแห่งพันธสัญญา
ทรงเปิดเผยความรักที่พระเจ้าประทานให้เปล่า พระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่อธิบายว่า ความรักของพระเจ้าเป็นของประทานที่พระองค์ทรงมอบแก่มนุษย์โดยไม่เป็นค่าตอบแทน เมื่อทูตสวรรค์แจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์ ก็ทักทายพระนางว่า “ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” (ลก 1:28) แม้เราคุ้นเคยกับคำแปลที่ว่า “ท่านเปี่ยมด้วยพระพรชานาน” ต้นฉบับภาษากรีกเน้นการกระทำของพระเจ้า “ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน” มากกว่าผลของการกระทำนั้นคือ “ท่านเปี่ยมด้วยพระพรชานาน”

พระชนมชีพทั้งหมดบนแผ่นดินและในสวรรค์ของพระมารดาพระเยซูเจ้าอธิบายได้โดยความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อพระนาง เหตุการณ์ต่างๆ ที่ช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นในพระชนมชีพของพระนางมารีย์มีเหตุผลจากการที่พระเจ้าทรงรักพระมารดาเป็นพิเศษและทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับพระนาง “ทุกสิ่งเป็นพระพรชานาน” ในพระนางมารีย์สตรีชานานาซาเรธผู้ยากจนและไม่มีบทบาทสำคัญในสังคม พระบิดาเจ้าทรงเลือกสรรพระนางให้เป็นมารดาของพระบุตรทรงรับธรรมชาตินุษย์

ความรักของพระเจ้าปรากฏอย่างไม่ทันรู้ตัวและประทานให้เปล่าเพราะ “ทุกคนก็ได้รับความรักเป็นของประทานโดยทางพระพรชานานอาศัยการไถ่กู้เราให้เป็นอิสระในพระคริสตเยซู” (รม 3:24) พระนางมารีย์ผู้ที่พระเจ้าโปรดปรานอยู่เสมอ เป็นเครื่องหมายชัดเจนแห่งความรักของพระเจ้าในคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ การให้เปล่าและความรักพิเศษต่อคนยากจน พระนางมารีย์จึงไม่มีเหตุที่จะอื้ออวดเพราะทรงได้รับทุกอย่างจากพระเจ้า เมื่อพระนางทรงฟังถ้อยคำของทูตสวรรค์ว่า “ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับท่าน” (ลก 1:28) และทรงเข้าใจความหมายก็ตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” (ลก 1:38)

2.2 พระนางมารีย์ทรงเป็นผู้รับใช้ที่ด้รับการเทิดทูน ในอดีต คนโบราณไม่ให้เกิดเกียรติและไม่ให้ความสำคัญแก่สตรีเลย พระนางมารีย์ก็ทรงเป็นสตรีคนหนึ่ง ทรงดำเนินชีวิตยากจนดังที่ปรากฏว่า สามีประกอบอาชีพช่างไม้และเมื่อทรงนำพระเยซูเจ้าไปพระวิหารเพื่อถวายแด่พระบิดา ก็ทรงถวายเครื่องบูชาของคนยากจน การที่พระนางมารีย์ทรงตั้งพระทัยที่จะดำเนินชีวิตพรหมจรรย์ก็เป็นสภาพชีวิตที่ชาวยิวถูกเหยียดหยาม เพราะชาวยิวให้ความสำคัญเฉพาะสตรีที่เป็นมารดาเท่านั้น พระนางมารีย์ทรงมีจิตตารมณ์ผู้ยากจนของพระยาห์เวห์ ดังที่เรารู้พบในพระคัมภีร์ว่า ทรงเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงมีความเชื่อ ทรงอธิษฐานภาวนา

สรรเสริญพระเจ้าเพราะการกระทำยิ่งใหญ่ของพระองค์ และมีความหวังว่าพระเจ้าจะทรงรักษาพระสัญญา ทรงเป็นผู้มีปรีชาญาณในการไตร่ตรองเหตุการณ์ต่างๆ ในพระชนมชีพของพระบุตร พระนางมารีย์ไม่ทรงอ้างสิทธิพิเศษแต่ทรงเลือกที่จะรับใช้ผู้อื่นตามพระฉบับของพระคริสตเจ้า พระเจ้าจึงทอดพระเนตรเห็นพระมารดาผู้ต่ำต้อยเช่นนี้ และพอพระทัยที่จะทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่ในพระนาง

พระบิดาเจ้าทรงตอบสนองความนอบน้อมเชื่อฟังเปี่ยมด้วยความรักของพระมารดาต่อแผนการแห่งความรอดพ้น โดยทรงบันดาลให้พระนางทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ พระคริสตเจ้าผู้รับใช้ที่ทรงถ่อมองค์จนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนก็ทรงรับการกลับคืนพระชนมชีพจากพระบิดาเป็นการตอบแทน และทรงได้รับการแต่งตั้งให้เป็น “องค์พระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งสิ่งสร้างทั้งหลายจะต้องกราบนมัสการฉันใด พระนางมารีย์ก็ทรงได้รับการการกลับคืนพระชนมชีพและการเทิดทูนจากพระบิดาเจ้าให้มนุษย์แสดงคารวกิจฉันนั้น

2.3 พระนางมารีย์ทรงเป็นภาพของพระเจ้าผู้ทรงเร้นลับ การที่พระนางมารีย์ทรงเป็นพระมารดาพรหมจารีแสดงว่า พระบุตรที่ประสูติจากพระนางเป็น “พระเจ้าสถิตกับเรา” (มธ 1:23) และเป็น “พระบุตรของพระเจ้า” (ลก 1:32) เหตุการณ์ที่หญิงพรหมจารีคนหนึ่งมีบุตรเดชะพระจิตเจ้า โดย

ปราศจากการมีเพศสัมพันธ์ใดๆ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนและจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป ในแง่นี้ พระเยซูเจ้าทรงเป็นมนุษย์ที่ไม่เหมือนใคร ทรงเริ่มมีชีวิตอยู่และมีพัฒนาการในพระครรภ์ของพระมารดาเหมือนมนุษย์คนอื่น แต่ไม่มีบิดาที่เป็นมนุษย์

พระนางพรหมจารีจึงเป็นประจักษ์พยานว่า พระเยซูเจ้าเสด็จมาจากเบื้องบนคือจากพระบิดาเจ้า การที่พระบุตรทรงรับธรรมชาติมนุษย์จึงแสดงพระดำริของพระเจ้าที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้ เพราะทรงเลือกให้พระบุตรทรงรับธรรมชาติมนุษย์จากสตรีผู้หนึ่งเพื่อจะได้เป็น “บุตรของนางมารีย์” (มก 6:3) การเป็นมารดาพรหมจารีของพระนางมารีย์จึงเป็นการเปิดเผยว่า พระเจ้าทรงกระทำการที่มนุษย์คิดว่าทำไม่ได้ คือบุคคลเดียวกันจะเป็นทั้งมารดาและพรหมจารีในเวลาเดียวกัน “เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” (ลก 1:37)

พระนางมารีย์จึงทรงเป็นภาพของพระเจ้าผู้ทรงเร้นลับและทรงพระอำนาจ ทรงกระทำการที่พลังธรรมชาติทำไม่ได้ และทรงเคารพอิสรภาพของมนุษย์ เพราะเมื่อพระนางทรงมีความกล้าหาญที่จะเลือกชีวิตพรหมจารี พระองค์ก็ทรงเคารพการตัดสินใจพระทัยของพระนาง และทรงพระประสงค์ให้พระนางเป็นพระมารดาในเวลาเดียวกันอีกด้วย นี่คือวิธีการเร้นลับของพระเจ้าผู้ทรงรักมนุษย์

และทรงเปลี่ยนสถานการณ์ของผู้ต่ำต้อยให้เป็นผู้ยิ่งใหญ่

สรุป

แม้พระนางมารีย์และเยาวยชนสมัยนี้ดูเหมือนอยู่ในโลกที่แตกต่างกัน แต่ก็พบกันได้ เยาวยชนอาจรู้สึกกว่าชีวิตของตนสอดคล้องกับพระชนมชีพของพระนางมารีย์ผู้ทรงเยาว์วัย เมื่อพระนางทรงยินยอมปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ โดยมีความหวังว่าโลกจะเปลี่ยนแปลงดังที่พระนางทรงเลือกการส่งเสริมชีวิต

ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นเหมือนยารักษาโรคสำหรับเยาวยชนในวันนี้ บ่อยครั้ง เขาฝังลึกในความคิดที่มองโลกในแง่ลบ อาจพบประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้นอย่างสังเขปในพระนางมารีย์ เห็นกฎเกณฑ์การกระทำของพระเจ้าซึ่งทำลายเขาให้ยอมรับผิดชอบในด้านสังคมและพระศาสนจักร สถานการณ์ผิดปกติของเยาวยชนที่รู้สึกว่าคุณถูกจัดอยู่ในชายขอบสังคม ขัดแย้งกับแผนการของพระเจ้าผู้ทรงพระประสงค์ที่จะใช้เยาวยชน ผู้แม้ยากจนด้วยอำนาจแต่ร่ำรวยด้วยความเชื่อ เพื่อทรงมอบภารกิจช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นในอนาคต

Brown, R.E., Donfried, D.P., J.A. Fitzmyer, and J. Reumann, eds.

Mary in the New Testament. Philadelphia : Fortress Press, 1978.

Buby, Bertrand. **Mary, the faithful disciple** : New York : Paulist Press, 1985.

De Fiores, Stefano. **Maria presenza viva nel popolo di Dio.** Roma: Edizioni Monfortane, 1980.

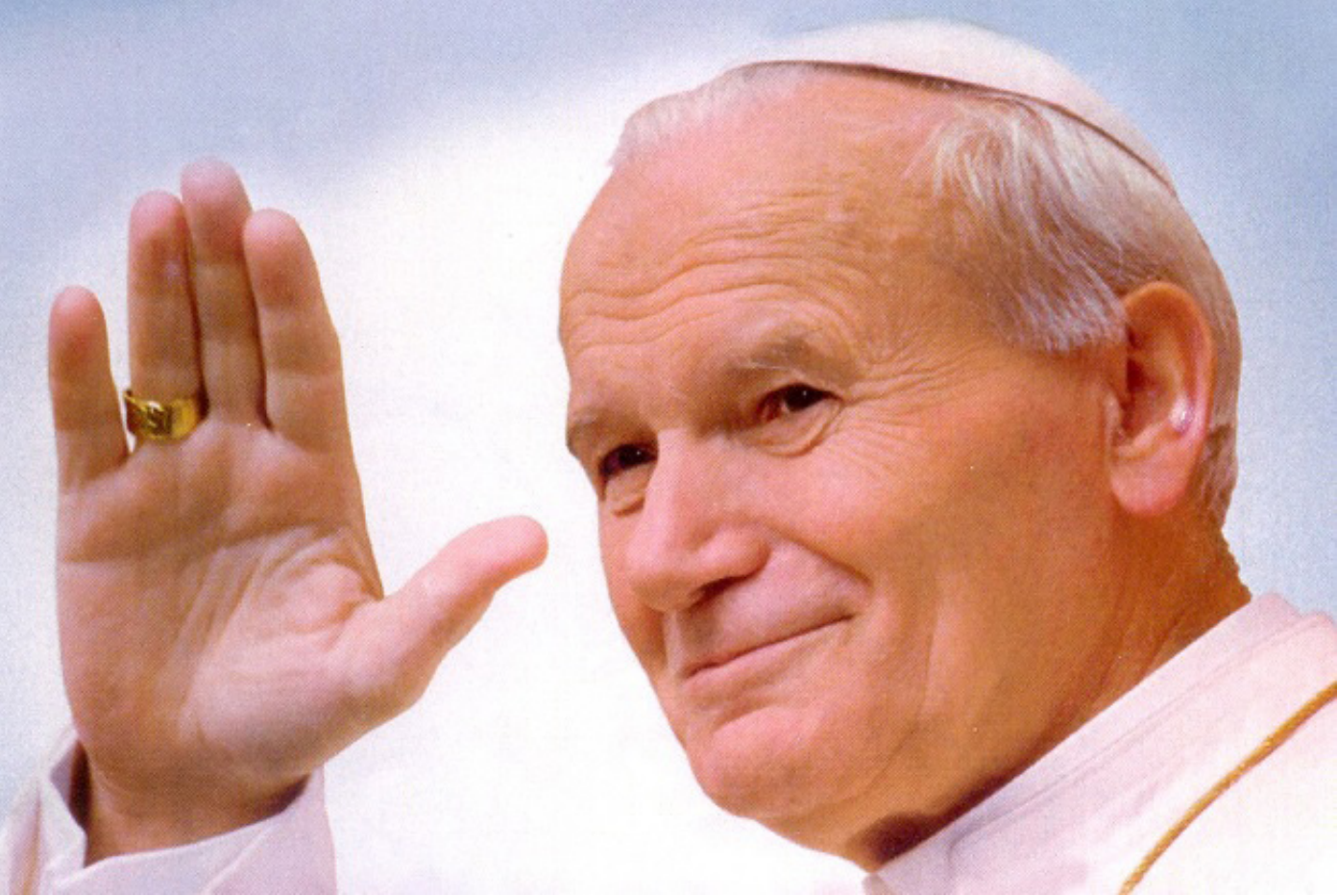
Forte, Bruno. **Maria, la donna icona del Mistero.** Cinisello Balsamo: Edizioni Paoline, 1989.

Paul VI, Pope. **Devotion to the Blessed Vergin Mary Marailis Cult.** Boston : St. Paul, 1974.

Laurentin, Rene. **A short treatise on the Virgin Mary.** New Jersey: AMI Press, 1991.

O'Carroll, Michael. **Theotokos: a theological encyclopedia of the Blessed Virgin Mary.** Wilmington, Del. : M. Glazier, 1982.

Serra, Aristide. **Sapienza e contemplazione di Maria secondo Luca 2, 19. 51b.** Roma: Edizioni Marianum, 1982.

[หมวดปรัชญา]

เยาวชน...

ในทรรศนะของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2

วิณา โกวิทวานิชย์

“อย่าให้ใครดูหมิ่นท่านเพราะความเป็นคนหนุ่ม แต่จงเป็นแบบอย่างแก่ผู้มีความเชื่อทุกคน (1 ทธ 4:12) “หนุ่มเอ๋ย จงยินดีในวัยเยาว์ของท่าน ใจของท่านจงร่าเริงขณะที่ท่านยังเยาว์วัยอยู่ จงทำตามหัวใจของท่านชอบ และตามที้นัยน์ตาของท่านปรารถนา แต่จงรู้ว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษาทุกสิ่งที่ท่านทำ” (ปญจ 11:9)

สัตบุรุษอาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แปลข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์อุดมสาร และ UCAN แปลหนังสือ “พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 บุคคลธรรมดาที่ไม่ธรรมดา” และ “ท่านคือศิลา : จากนักบุญเปโตรถึงพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2”

“ในมุมมองของพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ‘อารยธรรมแห่งความรัก’ คือหัวใจของครอบครัว”

เยาวชนในพระคัมภีร์ของนักบุญโยฮัน ปอล ที่ 2

“เยาวชน” ตามคำจำกัดความในหนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 คือ “บุคคลอายุเกิน 15 ปี บริบูรณ์ แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์” บ้างก็ตีความว่าเยาวชนเป็นผู้มีช่วงอายุระหว่างวัยเด็ก และวัยหนุ่มสาวที่เติบโตเต็มที่ มีวุฒิภาวะสมบูรณ์ วุฒิภาวะของเยาวชนแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมและการอบรม ทำให้คำจำกัดความของเยาวชนอาจถูกกำหนดโดยรูปลักษณะได้แก่ ความสดใสร่าเริง, ความคล่องแคล่วว่องไว, ความคิดอ่านที่เริ่มเป็นผู้ใหญ่ ฯลฯ อันเป็นคุณสมบัติของผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มวัยสาว เราจึงอาจกำหนดอายุของเยาวชนให้อยู่ระหว่าง 16 ถึง 24 ปี แม้บางครั้งมีการตีความให้ผู้ที่อยู่ในวัย 13 - 19 ปี (teenager) เป็นเยาวชนก็ตาม

เมื่อกล่าวถึงเยาวชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องย้อนดูครอบครัว สถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วยสามีภรรยาและลูกๆ นักบุญโยฮัน ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาองค์ที่ 264 ของพระศาสนจักรคาทอลิก (16 ต.ค. 1978-2 เม.ย. 2005) ทรงให้ความ

สำคัญต่อสถาบันครอบครัวว่าเป็นศูนย์กลางชีวิตของบรรดาเด็กๆ และเยาวชน ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยสำคัญที่สุดของสังคมในฐานะผู้จัดเตรียมการศึกษา พระองค์ทรงเรียกร้องครอบครัวคริสตชนให้เป็นแบบอย่างของสังคมที่มีระเบียบแบบแผน และทรงยืนยันว่าการช่วยเหลือๆ ให้รู้เท่าทันในการตัดสินใจเลือกเสพข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพ่อแม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในมุมมองของพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 “อารยธรรมแห่งความรัก” คือหัวใจของครอบครัว สิ่งซึ่งปู่ย่าตายายถือปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นแบบแผนขนบธรรมเนียมแก่ชนรุ่นหลัง ครอบครัวเป็นโรงเรียนแห่งแรกที่อบรมคุณความดีของการเสียสละตนด้วยความใจกว้างและด้วยความยินดี มีพระเป็นเจ้า...องค์แห่งความรักยึดเหนี่ยวจิตใจ ถ้าการสร้างครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมไว้บนรากฐานของความรักตามแบบอย่างของพระเป็นเจ้า การทำให้ครอบครัวแตกแยกจึงเป็นความชั่วร้ายที่ได้ทำผิดต่อหลักคำสอนของศาสนา พระองค์ทรงย้ำเตือนว่าเมื่อพ่อแม่แยกทางกันมิใช่เพียง

ครอบครัวเท่านั้นที่ถูกทำลาย แต่สังคมก็ถูกทำลายไปด้วย สายสัมพันธ์ของศีลสมรส นอกจากนำความชื่นชมยินดี ความรักระหว่างสามีภรรยา ยังหมายรวมถึงพันธะหน้าที่ที่ตามมา การสวดภาวนาพร้อมกันของสมาชิกในครอบครัว และการสวดภาวนาเพื่อครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญ พระองค์ทรงดำริว่า “เราจำเป็นต้องภาวนาให้คู่สมรสจะรักกระแสนเรียกของตน แม้นเมื่อเกิดวิกฤตของชีวิตหรือหนทางเต็มไปด้วยความยากลำบาก เราภาวนาเพื่อครอบครัวเหล่านั้นจะยังซื่อสัตย์และยึดมั่นในพันธสัญญาที่มีต่อพระเป็นเจ้า”

ครั้งหนึ่งระหว่างเสด็จเยือนชุมชนวัดในกรุงโรม พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

ทรงมีโอกาสได้พบกับหนุ่มสาวที่กำลังเข้ารับการอบรมเตรียมตัวแต่งงานตามธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตชนคาทอลิก พระองค์ทรงระลึกถึงระยะเวลาหลายปีที่ทรงเข้ารับการอบรมในสามเณรลัยเพื่อเตรียมตัวเป็นพระสงฆ์ ต่างจากฆราวาสที่มีเวลาน้อยมากเพื่ออบรมเตรียมรับศีลสมรส พร้อมรับข้อผูกมัดในคำสัญญาซึ่งทั้งสองฝ่ายให้ไว้แก่กันและกันว่าจะยึดปฏิบัติตลอดชีวิต

ค.ศ.1986 ระหว่างเสด็จเยือนประเทศฝรั่งเศส พระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ตรัสที่เมืองลียง เกี่ยวกับครอบครัวมนุษยชาติ (The Human Family) พระองค์ทรงสื่อสารเกี่ยวกับข้อคำสอนเรื่อง

ความรักแก่มวลมนุษยทั่วโลก ทั้งคริสตชนคาทอลิกและผู้เชื่อศรัทธาของศาสนาต่างๆ ทรงเชิญชวนทุกๆ คน ให้มอบความหวังแก่กันและกันในโลกที่เต็มไปด้วยความสิ้นหวัง, ให้เป็นศาสนิกชนที่เชื่อศรัทธาในพระเจ้าท่ามกลางสังคมที่ดูเหมือนจะไม่ต้องการพระเจ้า และให้เป็นผู้นำความรักและความใจกว้างมอบแก่เพื่อนพี่น้องในยุคสมัยที่ผู้คนมุ่งมั่นกระทำทุกสิ่งเพียงเพื่อตนเอง

ยังมีความหวังแท้จริงในเยาวชนอยู่หรือ?

พระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงให้พรคนแก่ๆ ด้วยคำถามธรรมดาๆ ว่า “เยาวชนทุกวันนี้เป็นอย่างไร? พวกเขาแสวงหาอะไร? อาจกล่าวได้ว่าเยาวชนในปัจจุบันแตกต่างจากในอดีต ซึ่งถูกหล่อหลอมด้วยประสบการณ์ที่ปวดร้าวของสงคราม ชีวิตภายในค่ายกักกัน และอันตรายในรูปแบบต่างๆ ส่งผลให้บรรดาเยาวชนพัฒนาคุณลักษณะของการเป็นวีรบุรุษ ข้าพเจ้ายอมรับว่าแบบอย่างการเป็นวีรบุรุษของคนรุ่นเดียวกับข้าพเจ้ามีส่วนช่วยข้าพเจ้าให้มองเห็นกระแสเรียกของตนชัดเจนขึ้น พระองค์ทรงอ้างคำกล่าวของนักพรตอัลเบิร์ต เคมิลลอฟสกี ถึงความจำเป็นที่เยาวชนต้อง “สละชีวิตของตน” (ยอห์น 15:13) ในยุคสมัยที่ชีวิตมนุษย์เกือบจะไร้คุณค่า

เยาวชนในยุคปัจจุบันเติบโตท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ต่างจากในอดีต พวกเขาไม่มีประสบการณ์ของสงครามโลกครั้งที่ 2 ยิ่งไปกว่านั้นเยาวชนจำนวนมากไม่เคยสัมผัสการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ พวกเขามีอิสรภาพในการดำรงชีวิต เป็นอิสรภาพที่ผู้อื่นต่อสู้จนได้รับชัยชนะเพื่อพวกเขา นอกนั้นกระแสความเจริญที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วไปทั่วโลกและวัฒนธรรมแห่งบริโภคนิยม เป็นสองปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อค่านิยมและวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของเยาวชนอย่างมาก

พระองค์ทรงแบ่งปันเรื่องราวงานอภิบาลเยาวชนที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลขณะเป็นพระสงฆ์ ประสบการณ์ที่ไม่อาจลืมได้คือพระองค์ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญพื้นฐานของเยาวชนว่า **พวกเขามีได้เพียงแสวงหาคุณค่าของชีวิต แต่ยังพยายามเสาะหาวิธีการดำเนินชีวิตปฏิบัติตามข้อคำสอนของศาสนาไม่ละเลยให้คำสอนเหล่านั้นเป็นเพียงทฤษฎี** นี่คือคุณลักษณะของเยาวชน ซึ่งพ่อแม่และผู้อภิบาลพึงตระหนักถึงคุณค่าสำคัญประการนี้

ปัญหาพื้นฐานของเยาวชนเป็นปัญหาเฉพาะตัวเช่นกัน เมื่อเยาวชนรู้จักตนเอง พวกเขาประสงค์จะรวมกลุ่มเพื่อนๆ ที่มีแนวคิด ความเชื่อ หรือมีจุดประสงค์ร่วมกัน เขาเรียนรู้ว่าชีวิตพวกเขามีคุณค่ามากพอที่จะเสียสละทำกิจการดีเพื่อผู้อื่นได้บ้าง นี่เป็นที่มาของกระแสเรียกไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์, นักบวช

“ขออย่าได้คิดว่าวัยรุ่นเป็นเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กสู่การเป็นผู้ใหญ่ แต่จงตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเป็นเจ้าอย่างบริบูรณ์”

และฆราวาส ที่อาจเลือกครองชีวิตโสด หรือ แต่งงานเพื่อสร้างครอบครัว

พระสันตะปาปาตรัสว่า “เมื่อข้าพเจ้า เป็นพระสงฆ์หนุ่ม และเจ้าอาวาส ข้าพเจ้า มองเยาวชนตามพระศนะดังกล่าว แม้ดำรง ตำแหน่งพระสันตะปาปา พระสงฆ์ประจำ ชุมชนวัดในกรุงโรมรู้ว่า ในการเยี่ยมชุมชน วัดข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้พบปะกับ เยาวชน และยึดปฏิบัติเช่นเดียวกันในการเดินทางไปที่ใดก็ตาม ข้าพเจ้ามองหาเยาวชนและ เยาวชนก็แสวงหาข้าพเจ้า แท้จริงแล้ว “พระ เป็นเจ้า ผู้ทรงทราบดีว่ามีสิ่งใดอยู่ในใจมนุษย์ (ยน 2:25) คือผู้ที่เยาวชนแสวงหา”

เยาวชนเป็นพลังและกำลังใจแก่พระ สันตะปาปา เมื่อใดที่บรรดาเยาวชนโอบล้อม พระองค์ทรงร่าเริงยินดี ทรงร้องเพลง และ ทำสีหน้าตลกเล่นกับพวกเขา บางครั้งจะทรง สวมหมวกโคบาล เคาะไม้เท้าและเริ่มเต้นตาม จังหวะเพลงที่เยาวชนเปล่งเสียงไชโยแสดง ความดีใจ ทำให้การพบปะกับเยาวชนทุกครั้ง เรียกเสียงกึกก้องและเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ที่สุด ก่อนจากกันพระสันตะปาปาจะประทาน

ถ้อยคำเตือนใจและบทภาวนาที่ลึกซึ้งกินใจแก่ พวกเขา เป็นเนื้อหาเดิมๆ ที่ทรงย้ำเตือน ว่า “พวกลูกคืออนาคตของพระศาสนจักร ลูกเป็นอนาคตของโลก” ส่วนบทภาวนา เดิมๆเตือนใจว่า “ขอพวกลูกจงกล้าหาญที่จะ ติดตามพระเยซูคริสต์เจ้าอย่างใกล้ชิด...ตลอด ชีวิตของลูก” เพื่อยืนยันพระดำรัสเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.1978 หลังพิธีเข้าดำรง ตำแหน่งสมณสมัยปกครองของพระองค์ที่เคย ให้ไว้แก่บรรดาเยาวชน ณ จัตุรัสหน้ามหา วิหารนักบุญเปโตรว่า “ลูกๆ คือความหวัง ของพระศาสนจักร และความหวังของโลก พวกลูกเป็นความหวังของพ่อ”

นี่คือเหตุผลที่พระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ทรงริเริ่มงานชุมนุมเยาวชนโลก (World (World Youth Day) ในวันที่ 15 เมษายน ค.ศ.1984 โอกาส Holy Year of the Redemption ต่อมา วันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1985 โอกาส International Year of Youth โดยการสนับสนุนขององค์ การสหประชาชาติ ทั้งสองครั้งจัด ณ ลาน มหาวิหารนักบุญเปโตร นครรัฐวาติกัน มี

เยาวชนร่วมงานครั้งละสามแสนคน ในปีต่อมา พระสังฆราชทั่วโลกได้รับเชิญให้จัดชุมนุมเยาวชนประจำปีระดับสังฆมณฑลพร้อมกันในวันอาทิตย์ไบบลาน (บางประเทศอาจปรับเปลี่ยนวันตามความเหมาะสมของพระศาสนจักรท้องถิ่น) และทรงกำหนดจัดชุมนุมเยาวชนโลกระดับนานาชาติทุก 2-3 ปี ในสถานที่ต่างๆ ตามความเหมาะสม โดยเน้นเอกภาพและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ข้อมูลจากสารานุกรมวิกิพีเดียระบุว่า ในพิธีปิดงานชุมนุมเยาวชนโลกที่ประเทศฟิลิปปินส์ในค.ศ. 1995 มีผู้ร่วมงานทำลายสถิติสูงถึง 5 ล้าน

คน พระศาสนจักรคาทอลิกแต่งตั้งนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 และบุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตาเป็นองค์อุปถัมภ์ของงานชุมนุมเยาวชนโลก

งานชุมนุมเยาวชนโลกนอกนครรัฐวาติกัน จัดขึ้นครั้งแรกที่กรุงบัวโนส แอร์เรส ประเทศอาร์เจนตินา ทวีปอเมริกาใต้ระหว่างวันที่ 11-12 เมษายน ค.ศ.1987 มีผู้ร่วมงาน 1,000,000 คน ในหัวข้อ **“เรารู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา”** (1 ยน 4:16) ครั้งล่าสุดจัด กรุงริโอ เดอ จาเนโร ทวีปอเมริกาใต้ วันที่ 23-28 กรกฎาคม

ค.ศ.2013 มีผู้ร่วมงาน 3,700,000 คน ในหัวข้อ “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (มธ 28:19) สำหรับครั้งต่อไปกำหนดจัด วันที่ 25-31 กรกฎาคม ค.ศ.2016 ที่เมืองคราคูฟประเทศโปแลนด์ ทวีปยุโรป ในหัวข้อ “ผู้มีใจเมตตาอย่าอมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา” (มธ 5:7) นับเป็นครั้งที่ 2 ที่จัดที่โปแลนด์เพื่อถวายพระเกียรติแด่นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 โอกาสได้รับสถาปนา นักบุญเมื่อวันที่ 27 เมษายน ค.ศ.2014 ซึ่งตรงกับวันฉลองพระเมตตา

เยาวยชนที่มาร่วมงานชุมนุมเยาวยชนโลก แสดงออกถึงการเป็นประจักษ์พยานที่ยิ่งใหญ่และงดงาม เป็นรูปแบบการประกาศข่าวดีที่มีพลัง พระศาสนจักรเห็นคุณค่าของชีวิตที่เปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี, ความกระตือรือร้น และศรัทธาอย่างแรงกล้าของบรรดาเยาวยชน คำกล่าวที่ว่า “พระสันตะปาปานำเยาวยชนจากสุดปลายแผ่นดินให้มาพบกัน” จึงไม่เป็นความจริง เพราะเยาวยชนต่างหากที่นำพระสันตะปาปาไปทุกหนแห่งจนสุดปลายแผ่นดิน แม้พระองค์ย่างเข้าสู่วัยชรา พวกเขายังจะรีบรื้อให้ทำตัวหนุ่มเช่นพวกเขา

สำหรับพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 บรรดาเยาวยชนนอกจากมีพลังแล้ว พวกเขายังมีอุดมการณ์ พระองค์จึงทรงส่งเสริมเขาให้ “กระหายหาความจริง” ขออย่าได้คิดว่า

วัยรุ่นเป็นเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กสู่การเป็นผู้ใหญ่ แต่จงตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเป็นเจ้าอย่างบริบูรณ์ พระสันตะปาปายังทรงเข้าใจดีว่าเยาวยชนเป็นวัยแห่งความสงสัย พวกเขามีคำถามมากมาย และต่างแสวงหาหนทางสู่อนาคต พระองค์ทรงยืนยันกรณและทรงยึดปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ตรัสว่า “พระเยซูคริสต์เจ้าทรงมีคำตอบ ของแสวงหาพระเยซูคริสต์เจ้า ฟังเสียงของพระองค์ และลูกจะค้นพบความหมายที่แท้จริงของชีวิต” บ่อยครั้งพระองค์ทรงยกตัวอย่างพระคัมภีร์เปรียบเทียบเรื่องเศรษฐีหนุ่มที่ปรารถนาจะมีชีวิตนิรันดร์ แต่เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ถ้าท่านอยากเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์ จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด” เศรษฐีหนุ่มจากไปด้วยความทุกข์เพราะเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย (มธ 19:16) (มก 10:17:22) (ลก 18:18-30)

ในการพบปะกับเยาวยชนที่มลรัฐเซนต์หลุยส์, สหรัฐอเมริกา เดือนมกราคม ค.ศ.1999 พระสันตะปาปาทรงเชื้อเชิญเยาวยชนให้สละของฝ่ายโลกที่ทำให้จิตใจไม่เป็นอิสระ เพราะสิ่งสำคัญยิ่งกว่าคือความรักในพระเป็นเจ้าและเพื่อนพี่น้อง พระองค์ตรัสว่า “ขอให้กิจการของลูกสะท้อนแสงสว่างของ

องค์พระคริสตเจ้า ผ่านทางชีวิตภาวนาและการรับใช้ผู้อื่นด้วยความยินดี”

พระองค์ทรงเตือนใจว่า “เยาวยชนที่รักทุกคน เรามาร่วมชุมนุมเพื่อฟังพระเยซูคริสตเจ้าตรัสผ่านพระวาจาและการทำงานขององค์พระจิตเจ้า ดังที่อัครสาวกเปาโลกล่าวแก่ที่โมรีชายหนุ่มที่ช่วยท่านในงานประกาศข่าวดีว่า “จงฝึกฝนตนให้เคารพรักพระเจ้า” (1ทธ 4:7) “อย่าให้ใครดูหมิ่นท่านเพราะความเป็นคนหนุ่ม แต่จงเป็นแบบอย่างแก่ผู้มีความเชื่อทุกคนด้วยคำพูดและความประพฤติ ด้วยความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์ของท่าน” (1 ทธ 4:12) และ “ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างส่องโลก แสงสว่างของท่านต้องส่องแสงต่อหน้ามนุษย์” (มธ 5:14, 16) พระวาจาดังกล่าวสำคัญแก่คริสตชนทุกคนที่ติดตามพระเยซูคริสตเจ้า และสำคัญต่อลูกๆ ซึ่งเป็นเยาวยชนของพระศาสนจักร”

“ขอลูกๆ ‘จงเชื่อในแสงสว่างเกิด’ (ยน 12:36)’ อย่าฟังเสียงผู้ที่สนับสนุนให้ลูกพูดปด, ปฏิเสธความรับผิดชอบ, วางตนเองเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดเสมอ, และอย่าได้เชื่อผู้ที่บอกลูกว่าในสังคมปัจจุบันพรหมจรรย์เป็นเรื่องล้าสมัย เพราะความรักแท้เป็นพระพรที่พระเป็นเจ้าประทานแก่เราและผูกพันมนุษย์ชายหญิงผ่านศีลสมรส อย่าเลือกปฏิบัติตามค่านิยมผิดๆ โดยเฉพาะในเรื่องอิสราภาพ ซึ่ง

จำเป็นต้องควบคู่กับความจริง หากอิสราภาพแยกจากความจริง แต่ละคนจะขาดความรู้ลึกซึ้งชอบในการกระทำที่ถูกต้องตามศีลธรรม เมื่อนั้นสังคมจะเกิดปัญหา ขอลูกจงตระหนักในพระดำรัสของพระเยซูเจ้าว่า **“ท่านจะรู้ความจริง และความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ”** (ยน 8:32)

...‘เพื่อท่านจะกลายเป็นบุตรของแสงสว่าง’ (ยน 12:36) พระเยซูคริสตเจ้าทรงเรียกลูกให้ติดตามพระองค์ ความรับผิดชอบประการแรกคือการทำความรู้จักพระองค์ให้มากที่สุด เรียนรู้ถึงพระองค์จากชุมชนวัดจากการเรียนคำสอนในโรงเรียน และกลุ่มคำสอนต่างๆ การสวดภาวนาเป็นวิถีทางสำคัญที่จะช่วยลูกให้รู้จักพระองค์อย่างแท้จริง สิ่งจำเป็นคือขอให้ลูกเริ่มพูดกับพระองค์ และฟังพระองค์

ปัจจุบันเราอยู่ในยุคสมัยที่ข้อมูลข่าวสารรวดเร็ว ขอลูกจงตระหนักในความสำคัญของ “รูปแบบการสื่อสารพิเศษของการสวดภาวนา” คำภาวนาช่วยเราสัมผัสพระเป็นเจ้าได้ลึกที่สุด เป็น “สายตรง” ที่เราพูดคุยกับพระบิดา พระบุตร และพระจิตเจ้า เพื่อแลกเปลี่ยนความรักที่มั่นคงแก่กันและกัน (เทียบ “เราไม่รู้ว่าจะต้องอธิษฐานภาวนาขอสิ่งใดที่เหมาะสม แต่พระจิตเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาขอแทนเราด้วยคำที่ไม่อาจบรรยาย” - รม 8:26)

พระองค์ตรัสเรื่องการภาวนา แก่เยาวชนที่มลรัฐนิวออร์ลีนส์ ใน ค.ศ.1987 ความว่า “หากลูกทำตามคำแนะนำของพระเยซูคริสตเจ้าและภาวนาต่อพระเป็นเจ้าอยู่เสมอ ลูกจะค่อยๆ เรียนรู้ที่จะภาวนาได้ดี พระเป็นเจ้าจะทรงสอนลูก”

“การภาวนาสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูก เพราะการภาวนาเบนลูกจากความสนใจเพียงตัวเอง มุ่งสำรวมความคิดและจิตใจไปที่พระเป็นเจ้า หากเราคำนึงเฉพาะตัวเราเองและด้วยข้อจำกัดและบาปผิดของเรา เรา จะเศร้าเสียใจและท้อแท้ แต่หากเราชิดสนิทกับพระเป็นเจ้า หัวใจเราจะเต็มเปี่ยมด้วยความหวัง จิตใจเราได้รับการชำระในแสงสว่างแห่งความจริง และเราจะได้รู้แก่นแท้แห่งข้อ

คำสอนของพระเยซูคริสตเจ้าเป็นหนทางนำชีวิต”

“หากลูกประสงค์จะติดตามพระเยซูคริสตเจ้าอย่างแท้จริง หากลูกปรารถนาให้ความรักของลูกที่มีต่อพระองค์เติบโตและคงอยู่ตลอดไป จำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกควรซื่อสัตย์ต่อการภาวนา เพราะเป็นกุญแจสำคัญที่สุดแก่ชีวิตของลูก หากปราศจากการสวดภาวนา ความเชื่อและความรักของลูกจะจืดจาง ตรงกันข้ามถ้าลูกสวดภาวนาประจำวันและร่วมพิธีมิสซาวนอาทิตย์อย่างสม่ำเสมอ ความรักในองค์พระเยซูคริสตเจ้าจะเพิ่มพูนขึ้น หัวใจของลูกจะพบความปิติยินดีและสันติสุขเที่ยงแท้ เป็นสันติสุขที่โลกไม่อาจมอบให้ได้”

พระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงเป็น**เครื่องหมายแห่งความหวังของ** **เยาวชน**ท่ามกลางโลกที่มีดมน ได้แก่ เด็กๆ ที่ตายเพราะความอดอยาก, ผู้ไร้ที่อยู่อาศัย, ความรุนแรงในครอบครัว, การกระทำทารุณทางเพศ, ยาเสพติดที่ทำลายชีวิต สติปัญญา และจิตใจ **แต่แสงขององค์พระเยซูคริสตเจ้า ส่องสว่างในความมืด** ผู้ที่ขัดสนกับพระองค์ ผ่านการสวดภาวนาได้รับแสงสว่างนี้เพื่อนำไปมอบแก่ผู้ที่หลงทางอยู่ในความมืด ในโลกซึ่งประชาชนจำนวนมากเป็นทาสของกิเลสต่างๆ โลก โกรธ หลง ซึ่งล้วนทำให้จิตใจเศร้าหมอง พระเยซูคริสตเจ้าทรงปลดปล่อยจิตวิญญาณมนุษย์ให้เป็นอิสระจากความรักและการยึดติดในของฝ่ายโลก

พระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงสัญญาว่า เยาวชนชายหญิงไม่เพียงช่วยให้สังคมโลกดีขึ้น แต่จะพบความจริงและคุณค่าซึ่งช่วยให้พวกเขามีความสุข “ขอลูกๆ จงระลึกเสมอว่า พระเยซูคริสตเจ้ากำลังเรียกลูก พระศาสนจักรต้องการความร่วมมือจากลูก พระสันตะปาปาเชื่อมั่นในตัวลูก และคาดหวังว่าลูกๆ จะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่แก่สังคมโลก แม้ลูกจะเป็นเพียงเยาวชน ขอให้เริ่มต้นเดี๋ยวนี้! ถึงเวลาแล้วที่ลูกจะทอแสงสว่างส่องโลก!”

คบเพลิงนั้น...มอบให้กับเยาวชน

วันที่ 2 เมษายน ค.ศ.2009 ในพิธี

มิสซาครบรอบ 4 ปี การสิ้นพระชนม์ของ สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 **สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16** ตรัสในความตอนหนึ่งถึงบรรดาเยาวชนว่า

“เยาวชนที่รัก เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะดำรงชีวิตโดยปราศจากความหวัง ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าทุกสิ่งแม้แต่ชีวิตเราล้วนมีอันตราย อาจพังทลายหรือล่มจมได้ทุกขณะ เราจำต้องมี ‘พระเจ้าเป็นผู้ทรงชีวิต’ เป็นที่ยึดเหนี่ยว ดังที่นักบุญเปาโลเขียนถึงบรรดาคริสตชนว่า ‘เราได้รอดพ้นเพียงในความหวัง แต่ความหวังที่มองเห็นได้ก็ไม่ใช่ความหวัง เพราะสิ่งที่มองเห็นแล้ว เราจะหวังไปทำไมอีกเล่า’ (รม 8:24)

เป็นความจริงที่พระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงประสบผลสำเร็จแท้จริงในการสื่อแก่บรรดาเยาวชนเรื่องความหวังบนรากฐานของความเชื่อในองค์พระเยซูคริสตเจ้า ‘ผู้ทรงเป็นองค์เดียวเสมอ ทั้งอดีต ปัจจุบัน และตลอดไป’ (ฮบ 13:8) ในฐานะบิดาผู้เป็นที่รักและนักการศึกษาที่เอาพระทัยใส่ พระองค์ทรงชี้ประเด็นสำคัญนี้ต่อทุกคนโดยเฉพาะบรรดาเยาวชน ข้าพเจ้า (พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16) เช่นกันปรารถนาจะสานต่อความหวังโยในความจำเริญแห่งส่วนเกี่ยวกับครอบครัว, พระศาสนจักร, สังคม และเป็นพิเศษบรรดาเยาวชนของยุคสมัย ซึ่งปรารถนาได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับ

ศีลธรรมและค่านิยมที่ดีจากผู้อาวุโส ที่สอน
พวกเขา ด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง
มากกว่าการออบรบด้วยคำพูด เพื่อมุ่งมั่นก้าว
สู่อุดมการณ์สูงส่งให้สำเร็จ

ในคำคั้นนี้ คบเพลิงซึ่งพระสันตะปาปา
ยอห์น ปอล ที่ 2 ประทานแก่เราทุกคน

ข้าพเจ้าในฐานะผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจาก
พระองค์ ขอนำคบเพลิงนั้นมอบให้กับเยาวยชน
ขอดวงวิญญาณของพระสันตะปาปายอห์น
ปอล ที่ 2 จากสวรรค์ นำทางเราและวอน
ขอพระเป็นเจ้าให้เราดำเนินชีวิตเต็มเปี่ยมด้วย
ความไว้วางใจในพระเป็นเจ้า....อาเมน”

John Paul II, Pope. **Crossing the Threshold of hope**. New York : Alfred A. Knopf, 1994.

John Paul II, Pope. **An Invitation to joy**. n.p. : Simon & Schuster, 1999.

Francesco M. Valiante and the Staff of the English-language edition. L'osservatore Romano (Special Edition, 1st May 2011)

Chiffolo, Anthony F. **Pope John Paul II : In My Own Words**. London : Hodder & Stoughton, 1998.

อบรมเยาวชนอย่างไรให้มี “จิตพหุนิยม”

ศ.กิริติ บุญเจือ

[หมวดปรัชญา]

ความน่าจากข้อเท็จจริง

ไม่น่าจะมีใครปฏิเสธข้อเท็จจริงที่ว่า

การยึดมั่นถือมั่น

นำไปสู่

การแบ่งพวก

การแบ่งพวก

นำไปสู่

การแข่งขัน

การแข่งขัน

นำไปสู่

การไม่ไว้วางใจกัน

การไม่ไว้วางใจกัน

นำไปสู่

วิวาทะจากเขาไปหาหนักที่สุด คือ สงครามโลก

ศาสตราจารย์และราชบัณฑิต อดีต สนช. อดีตหัวหน้าภาควิชาปรัชญา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อดีตคณบดีคณะปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ประธานโครงการปรัชญาเอกปรัชญาและจริยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประธานบรรณาธิการจัดทำสารานุกรมปรัชญาของราชบัณฑิตยสถาน

บรรณาธิการจัดทำสารานุกรมวิสามานยนามศาสนาสาขาลของราชบัณฑิตยสถาน

อนุกรรมการศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรมวุฒิสภา

ที่ปรึกษากรรมการศาสนาและวัฒนธรรมสภาผู้แทนราษฎร

กรรมการคุณธรรมจริยธรรมสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ประธานกิตติมศักดิ์องค์การศาสนาเพื่อสันติภาพแห่งเอเชีย สอบถามเรื่องปรัชญา โทร.08-6045-5299.

ถึงกระนั้นก็ตามเยาวชนไทยส่วนใหญ่มีนิสัยยึดมั่นถือมั่น อันมีสาเหตุมาจากหลายทาง เช่น

1. การมีคารวะเกินคุณธรรม คือ เคารพนอบน้อมจนขาดวิจารณญาณ
2. เคยชินกับการศึกษาระบบหลักสูตรเป็นศูนย์กลาง คิดนอกกรอบมีแต่จะเสียดะแนน
3. ความเข้าใจชีวิตสงบ (peaceful life) อย่างผิดๆ คือเข้าใจว่าเป็นชีวิตที่ “ไม่เอามือไปชุกหีบ ปลอดภัยไว้ก่อน ไม่เอาพริกไปแลกกับเกลือ น้ำเชียวอย่าขวางเรือ พายเรือตามน้ำสบายกว่าทวนน้ำ”

การยึดมั่นถือมั่นของเยาวชนมีทางเป็นไปได้ 2 ทางที่ตรงข้ามกัน ทางแรกเรียกว่า เอกทรศน์นิยม (exclusivism) อันเป็นคติที่ว่าของฉันถูกอยู่คนเดียว ของคนอื่นผิดหมด ดังปรากฏเป็นสูตรในพระไตรปิฎกว่า “อิทเมวะสัจจัง โมฆะมัญญัง” ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงประณามว่า เป็นสาเหตุแห่งการวิวาททั้งหลาย ทางที่ 2 ตรงกันข้ามเรียกว่า สรรพทรศน์นิยม (inclusivism) อันเป็นคติที่ถือว่าคิดอย่างไรก็ถูกหมด เพราะคนแต่ละคนเป็นมาตรการวัดทุกสิ่ง “Man is the measure of all things” ซึ่งนักบุญโทมัส อควินัส ประณามว่าเป็นบ่อเกิดของความชั่วร้ายทั้งหลาย

นักปรัชญาที่รู้สึกเสียดายพลังของเยาวชนเหล่านี้ที่น่าจะเป็นพลังขับเคลื่อนให้สังคมพัฒนา แต่กลับกลายเป็นตัวถ่วงความเจริญก้าวหน้าของสังคมและของมนุษยชาติ จึงได้พยายามคิดหาเหตุผลลูงใจให้เยาวชนเหล่านี้เปลี่ยนทัศนวิสัย โดยในขั้นแรกทำให้สงสัยสิ่งที่เคยเชื่อมาว่าไม่น่าจะสงสัยได้เลย คือ

1. กระดาษสีแดงมีสีแดงจริงหรือไม่

1.1 เหตุผลให้เชื่อว่ามีสีแดงจริง คนส่วนใหญ่บอกว่าเห็นสีแดงด้วยกันแล้วเชื่อว่าเห็นสีแดงเหมือนกัน นอกจากคนตาบอดสีที่เห็นเป็นสีเทา แต่เขารู้ว่าเขาเป็นคนตาพิการ และรู้ด้วยว่าเขาไม่เห็นสีแดง เพราะที่เขาเห็นเป็นสีเทานั้น คนอื่นบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า มันผิดกับสีเทาที่เขาเห็นเป็นสีเทาเหมือนกัน ก็แสดงว่าผู้พิการจำนวนน้อยเห็นไม่เหมือนคนอื่น ส่วนคนอื่น ๆ เกือบทั้งหมดเห็นเหมือนกัน และทุกคนเรียกสิ่งที่เห็นว่าสีแดงเหมือนกัน จึงสรุปได้ว่าสีนั้นมีสีแดงจริงๆ

1.2 เหตุผลคัดค้านว่าสีแดงที่เห็นนั้นมิได้มีจริง พิสูจน์โดยปิดไฟในห้องให้มืด เปิดไฟสีเหลือง ไฟสีแดง ไฟสีเขียว วัตถุชิ้นเดียวกันนั้นจะปรากฏเป็นสีอื่นไปเรื่อยๆ แต่อาจจะแย้งว่าไฟสีทำให้สีแท้เปลี่ยน ให้เปิดไฟที่สีเหมือนแสงแดดจะเห็นสีแท้คือสีแดง แต่ก็อาจจะถามได้ว่าแสงแดดไม่มีพลังเปลี่ยนสีเหมือนไฟสีเหลือง สีแดง และสีเขียวเขียว

หรือ เมื่อเป็นเช่นนั้นวัตถุที่เห็นเป็นสีแดงและสีอื่นๆ ได้นั้นมีสีของมันเองหรือไม่

นักวิทยาศาสตร์อธิบายว่าสีเป็นความรู้สึกของประสาทตา วัตถุสีแดงมิได้มีสีแดงสีหนึ่ง มีแต่สมรรถภาพสะท้อนแสงออกไปเป็นคลื่นแสง คลื่นแสงที่มีความถี่ต่างกัน เมื่อเข้าตาจะไปตกที่เรตินาของตา ซึ่งรับคลื่นแสงและส่งไปเข้าระบบประสาทให้ตีความและส่งผลกลับมาเป็นผลลัพธ์คือการเห็นสีต่างๆ

สรุปได้ว่าสีมิได้มีจริงในวัตถุ แต่เป็นความรู้สึกของประสาทตาที่สามารถรับคลื่นแสงและมีกลไกตีความว่าเป็นสีอะไร

2. ระยะทาง 1 วาเดินหมดไหม?

จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง ทุกคนยืนยันได้เป็นเสียงเดียวกันว่า เดินระยะทาง 1 วา สามารถทำสำเร็จได้ง่ายมาก จะให้เดินให้ดูเป็นหลักฐานพิสูจน์อีก 1 วา เมื่อไรก็ได้ แต่หากคิดดูด้วยปัญญาก็จะพบว่า ระยะทาง 1 วา อาจแบ่งครึ่งได้เป็นส่วนละ 1/2 วา ซึ่งอาจจะแบ่งครึ่งต่อไปได้เป็นส่วนละ 1/4 วา ซึ่งอาจจะแบ่งครึ่งต่อไปได้อีกเป็นส่วนละ 1/8 วา ซึ่งจะแบ่งครึ่ง แบ่งครึ่ง และแบ่งครึ่งต่อไปได้เรื่อยไปอย่างไม่รู้จบ เพราะเหลือส่วนแม้จะเล็กสักเพียงใดก็อาจจะแบ่งครึ่งต่อไปและต่อไปได้เรื่อยๆ ทำให้คิดอย่างมีเหตุผลได้ว่า ระยะทางที่แบ่งส่วนได้ไม่รู้จบก็เหมือนมีเงินใช้เท่าไรก็ไม่รู้จักหมด ก็ต้อง

เข้าใจว่ามีเงินมากอย่างนับไม่ถ้วน ซึ่งใช้เท่าไรก็ไม่รู้จักหมด เพราะฉะนั้นระยะทางที่แบ่งส่วนได้ไม่รู้จักหมดก็ต้องยาวไม่รู้จบ จึงสรุปได้ว่าคนเราเดินไม่เคยจบระยะทาง 1 วาได้เลย นั่นคิดเอาด้วยปัญญาแต่ถ้าสั่งให้เท้าเดินจริงเท้ารับรองว่าเดินได้หมดแน่ๆ จึงมีปัญหามาได้ต่อไปว่า จะเชื่อเท้าดีหรือเชื่อปัญญาดี เพราะระบุผลลัพธ์ไม่ตรงกัน

3. ฟันโตะตัวนี้แข็งจริงหรือไม่?

ใครไม่เชื่อว่าฟันโตะตัวนี้แข็ง ก็ให้ใช้มือสัมผัสดูหรือกำมือเป็นกำปั้นทุบดู จะได้แน่ใจว่ารู้สึกความแข็งของฟันโตะจริงๆ เพราะฟันโตะแข็งกว่ากำปั้น คราวนี้ลองใช้กำปั้นเดียวกันนั้นทุบกระสอบนุ่มดู จะรู้สึกว่าอ่อนนุ่ม เพราะนุ่มในกระสอบอ่อนกว่ากำปั้น หากนำเอานุ่นทั้งกระสอบนั้นเข้าเครื่องอัดให้แน่นระยะหนึ่ง เอากำปั้นทุบดูจะรู้สึกว่านุ่มน้อยลง เอานุ่นทั้งกระสอบเข้าเครื่องอัดต่อไปจนแข็งรวมกับแผ่นศิลา ใช้กำปั้นทุบแรงเท่าเดิม จะทุบไม่ลง ไม่รู้สึกความนุ่มอีกต่อไป ทั้งนี้ก็เพราะในขั้นตอนสุดท้ายนั้นแน่นแข็งกว่ากำปั้น กำปั้นจึงรู้สึกความแข็ง ในขั้นตอนแรกสุดนุ่มอ่อนกว่ากำปั้น กำปั้นจึงรู้สึกความอ่อนก็หมายความว่าความรู้สึกแข็ง/อ่อน ขึ้นอยู่กับว่าสิ่งที่กำปั้นทุบลงไปนั้นแข็งหรืออ่อนกว่ากำปั้น เป็นคุณสมบัติทุกขัตติยภูมิไม่เป็นวัตถุวิสัย (objective) ทำให้หวนคิดกลับได้ว่า กำปั้น

ในสภาพปกติของมัน ทูบอะไรลงไปจะรู้สึกแข็งหรืออ่อน แล้วแต่ว่าสิ่งที่ถูกทุบนั่นแข็งหรืออ่อนกว่ากำปั้น ไม่ใช่คุณสมบัติติดตัววัตถุ ในทำนองเดียวกันกับที่จุ่มมือลงไปในน้ำ จะรู้สึกว่ำนั่น เย็นหรืออุ่นอยู่ที่ว่าน้ำอุ่นหรือเย็นกว่ามือ เป็นความรู้สึกสัมผัส ไม่ใช่คุณสมบัติติดตัวน้ำ

4. พื้นโต๊ะเรียบหรือขรุขระ

พื้นโต๊ะที่ใสมาอย่างดี ทั้งยังทาน้ำมันเคลือบเพื่อประกันความเรียบให้ถึงที่สุด ชั้นแรกใช้ตาดูก็เห็นว่าเรียบที่สุด ใช้ฝ่ามือลูบดูก็รู้สึกว่เรียบที่สุด ชั้นที่ 2 เอากล่องขยายออก 100 เท่า จะเริ่มเห็นความขรุขระ แม้ใช้ฝ่ามือลูบดูจะรู้สึกเรียบที่สุดเหมือนเดิมก็จริง

แต่ส่องกล้องที่ฝ่ามือก็จะพบว่ามือเองเริ่มจะขรุขระ ไม่ราบเรียบเหมือนดูด้วยตาเปล่า ชั้นที่ 3 เอากล่องขยายออก 10,000 เท่า จะเห็นความขรุขระมากขึ้น เริ่มเห็นพื้นโต๊ะมีรูเต็มไปหมด ขยายต่อไปเป็น 1 ล้านเท่า จะเห็นความขรุขระเป็นตะปุ่มตะป่ำมากขึ้น รูมีมากขึ้นทั้งใหญ่ทั้งเล็ก ทั้งตื้นทั้งลึก ไม่เหลือความราบเรียบให้เห็นอีกเลย ขยายต่อไปเป็น 1 ล้านล้านเท่า จะพบว่าเนื้อที่ส่วนใหญ่เป็นรู มีเนื้อโต๊ะโยงโยนิดหน่อย นักฟิสิกส์นิวเคลียร์บอกเราว่า หากขยายให้เห็นได้ถึงชั้นนิวเคลียร์จะพบว่าสสารทั้งหลายมีประจุไฟฟ้าบวกอยู่ตรงกลางเพียงนิดเดียว และมีประจุไฟฟ้าลบวิ่งอยู่รอบๆ เพียงนิดเดียว โดยเปรียบว่าหากเทียบประจุไฟฟ้าบวกตรง

กลางมีขนาดเท่าบริเวณวงเวียนรอบอนุสาวรีย์
ชัยสมรภูมิ ประจุไฟฟ้าลบที่วิ่งอยู่รอบๆจะมี
ขนาดเท่าลูกกอล์ฟวิ่งอยู่รอบๆ ไกลจาก
อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิราวๆ รังสิต

สรุปว่าลักษณะใดเป็นลักษณะแท้ของ
พื้นโตะของเรา ลักษณะที่มองเห็นด้วยตาเปล่า
หรือลักษณะที่มองเห็นผ่านเส้นสีของกล้อง
จุลทรรศน์ และขยายขนาดไหน เพราะขยาย
แต่ละขนาดได้ลักษณะของพื้นต่างๆ กัน

จากข้อเท็จจริงสู่การปฏิบัติ

การยึดมั่นถือมั่น	การไม่ยึดมั่นถือมั่น
แบ่งพวก	แบ่งความรับผิดชอบ
แข่งขันกันหาสมาชิก	สร้างเครือข่าย

ไม่ไว้ใจกัน

ซึ่งทำลายก่อน

ความตึงเครียด

ไว้ใจกัน

ช่วยบัวได้ตม

ทำดีมีสุขทุกอาชีพ

ปรัชญาไม่ยึดมั่นถือมั่น

กำแพงเบอร์ลินเปิดเมื่อวันที่ 3
ตุลาคม ค.ศ.1990 โดยไม่เสียเลือดเนื้อ หลังจากนั้นทั่วโลกมีกลุ่มคนเป็นปฏิปักษ์ต่อการยึด
มั่นมากขึ้นๆ นักปรัชญาอ่านเหตุการณ์นี้ว่า
เป็นการเปลี่ยนกระบวนทรรศน์ของมนุษยชาติ
เป็นกระบวนทรรศน์ที่มีฐานอยู่บนความไม่ยึด
มั่นถือมั่น ซึ่งนักปราชญ์ที่สำคัญในอดีตเกริ่น
ไว้ แต่ไม่ได้รับความสนใจเพียงพอในอดีต
เพราะคนส่วนใหญ่ในอดีตยังยึดมั่นถือมั่น

เหนียวแน่น ความไม่ยึดมั่นถือมั่นจึงไม่สูญเสียได้รับความนิยมให้นำออกปฏิบัติ ในปัจจุบันมีผู้เห็นความสำคัญง่ายกว่าแต่ก่อน และมีการส่งเสริมเป็นหย่อมๆ ทั่วไปนับวันแต่จะทวีมากขึ้น แสดงว่าเราอยู่ในช่วงเวลาที่ บัณฑิตต่ำกำลังจะเติบโตขึ้นเปลี่ยนระดับ เพื่อแสวงหาความสุขแท้ตามความเป็นจริง และจะช่วยบัวที่ต่ำกว่าระดับของตนให้ได้พบความสุขแท้ตามความเป็นจริงเช่นกัน

พระพุทธเจ้าทรงรับรองคติของอนาลินะ

ที่ว่า “อิทเมวสจฺจ โมฆมณฺญ” (นั่นเท่านั้นเป็นความจริง นอกนั้นโมฆะหมด) เป็นสูตรแห่งการยึดมั่นถือมั่น (อลิณะ) ไม่มีทางจะร่วมมือกันทำอะไรได้ อันมินัยยะชี้บอกว่า ศิษย์ของพระองค์รวมกลุ่มกันเป็นสำนักได้โดยไม่ต้องคิดเหมือนกัน อันหมายถึงการไม่ยึดมั่นถือมั่น (อนาลิณะ) คือเมื่อรับฟังคำสั่งสอนจากพระองค์ร่วมกันแล้วก็ไม่ยึดติด แต่ละรูป/คนต้องนำไปตรึกตรองให้เป็นพระธรรมของตนแล้วเอามาเสนอแลกเปลี่ยนความเข้าใจกันจนกว่าจะสรุปลงได้เป็นทางพ้นทุกข์ พระพุทธเจ้าทรงรับรองความถูกต้อง (ดุติฏฐิสสูตร สุตตันตปิฎก) เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จสู่ปรินิพพานแล้ว สาวกมิได้ใส่ใจคติอนาลิณะดังกล่าวพอสมควร จึงเกิดการแตกแยกนิกายและลัทธิไม่ยิ่งหย่อนกว่าศาสนาอื่นๆ ใน

ปัจจุบันกำลังมีความพยายามใช้การร่วมสมโภชวิสาขบูชาระดับโลกเป็นโอกาสพัฒนาความไม่ยึดมั่นถือมั่นตามเจตนาของพระพุทธเจ้าอยู่

พระเยซูทรงเน้นความรักเหนือความคิดเห็น

โดยตรัสไว้ว่า “พระเจ้าเป็นองค์ความรัก ที่ใดมีความรักที่นั่นมีพระเจ้า” พระเยซูไม่เคยห้ามความคิดแตกต่าง แต่ทรงสนับสนุนความปรองดอง (ในความแตกต่าง) โดยตรัสว่า หากผู้ใดกำลังจะถวายเป็นเครื่องสักการะบังเอิญนึกได้ว่ามีเรื่องหมองใจกับพี่น้องให้วางเครื่องสักการะไว้ก่อน ไปปรับความเข้าใจกับพี่น้องเสียก่อน แล้วจึงค่อยกลับมายกเครื่องสักการะไปเข้าพิธี ที่ว่า “ปรับความเข้าใจ” นั้น มิได้หมายความว่าต้องยอมคิดเหมือนฝ่ายขัดแย้งทุกประการ

ปรัชญาทันสมัยที่สุดระดับโลกเน้นความไม่ยึดมั่นถือมั่น

นักปรัชญาและนักคิดทั้งหลายระดับโลกเห็นพ้องต้องกันว่า ปรัชญาทันสมัยที่สุดระดับโลกขณะนี้ คือปรัชญาที่ไม่ยึดมั่นถือมั่น หรือพหุนิยม (pluralism) ซึ่งในพระไตรปิฎกเรียกว่า วิภังขวาท (พระพรหมคุณาภรณ์, พุทธธรรม : 708-24) และพระไตรปิฎกเรียกการไม่ยึดมั่นถือมั่นว่าอนาลิณะ (ทิฏฐิสูตร) โดยนิยามไว้ว่า ได้แก่การทำตรงกันข้ามกับ

อาสินะที่ว่า “นี่แลจริง อย่างอื่นโมฆะหมด” เมื่อเป็นเช่นนี้ อนาคตจะเป็นผลหรือเป้าหมายของปรัชญาวิภาษวาท ซึ่งนักคิดตะวันตกปัจจุบันเรียกเป็นหลายชื่อ เช่น post-modern philosophy, poststructuralism, postcolonialism, new pragmatism, pluralism แต่มีเป้าหมายเดียวกัน คือ ความไม่ยึดมั่นถือมั่น โดยร่วมมือกันต่อต้านความคิดที่ว่า ความรู้มีเพียงระบบเดียวที่เป็นความจริง เป็นเหตุให้ผู้มีอำนาจมีอิทธิพลพยายามทำตัวเป็นผู้ครอบครองความรู้ทั้งระบบ พยายามโฆษณาชวนเชื่อและตะล่อมยัดเยียดให้คนทั้งหลายเชื่อ ทำได้สำเร็จมากเท่าใดก็จะมีอำนาจและอิทธิพลเหนือผู้ยากมีความรู้มากเท่านั้น ฟูโก (Foucault) จึงพูดเชิงถากถางว่า Knowledge is power ความรู้คือพลัง ซึ่งหมายถึงว่าใครคุมขุมความรู้ไว้ในมือได้ ก็จะมีอำนาจทุกด้าน ทั้งด้านศรัทธาในตัวบุคคล ด้านรัฐศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจ ด้านนโยบาย ด้านเทคโนโลยี ฯลฯ โบ德里อาร์ (Baudrillard) เรียกโลกมายาที่ผู้ทรงอิทธิพลสร้างขึ้นหลอกลวงชาวโลกปัจจุบันว่า “โลกแห่งความเกินจริง” (world of hyperreality) นักปรัชญาทันสมัยคือผู้เห็นกลลวงดังกล่าว จึงช่วยกันปลดปล่อยชาวโลกจากภาพมายาดังกล่าว เพื่อมีสติยึดมั่นอยู่กับความเป็นจริงอย่างมีสติ โดยสร้างกรอบความคิดขึ้นมาใหม่ (the new paradigm) เป็นกรอบที่ 5 ล่าสุด

ของมนุษยชาติ ผู้เขียนได้สำรวจพินิจพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วพบว่า พระราชดำริของพระเจ้าอยู่หัวทั้งหมดเข้ากรอบปรัชญาทันสมัยล่าสุดทุกประการ ยังไม่พบจุดอ่อนประการใดในเรื่องนี้ มีข้อสะดุดใจอยู่นิดเดียวว่า หลักการและกรอบของปรัชญาทันสมัยดังกล่าวของตะวันตกมีสอนอยู่แล้วในพระไตรปิฎก คือ อนาคตเป็นหลักการ และวิภาษวาทเป็นกรอบ ๘๔ พระบรมราโชวาท มีเพียงข้อเดียวอ้างอิงถึงพระไตรปิฎก (พระดำรัสในวันวิสาขบูชาโลก) ครั้นมาคิดได้ว่า พระองค์ทรงเป็นประมุขของพลเมืองไทยทุกคน และทรงเป็นศาสนูปถัมภกของทุกศาสนา พระองค์ประทานพระบรมราโชวาทให้เป็นแนวทางปฏิบัติแก่ประชากรของพระองค์ทุกคน โดยไม่เลือกชาติพันธุ์และศาสนา ลัทธิความเชื่อส่วนที่ว่าใครหรือกลุ่มใดจะนำไปขยายความหรือต่อยอดตามคำสอนของศาสนาของตนก็ย่อมทำได้ตามอัธยาศัย

ปรัชญาทันสมัยต้องการวิธีอบรมจริยธรรมแบบสากลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตได้สะดวกที่สุด รัดกุมที่สุด รวดเร็วที่สุด และมีประสิทธิผลมากที่สุด ก็ได้พบวิธีในงานเขียนของอริสโตเติล (Aristotle ก.ค.ศ. 384-322) เรียกว่าองค์ประกอบคุณธรรม 4 ประการ (4 Cardinal Virtues) หากใครได้อบรมตนเองหรือผู้อื่นให้มีองค์ประกอบทั้ง 4 ได้ สักเรื่องหนึ่ง ก็จะมีคุณธรรมครบถ้วน (integrity ความดีพร้อม)

1. Phronesis ความรอบรู้ รู้จริง รู้ทางหนีทีไล่ คาดคะเนได้ผลว่าจะเป็นอย่างใด หากตนเองตัดสินใจทำหรือไม่ทำ (ตรงกับ มค. สัจจะ, ลต. Prudentia, อก. Prudence)

2. Metrispatheia การมุงมั่น รู้จักควบคุมตนให้ตัดสินใจในทางสายกลางพอเพียง ไม่ขาดไม่เกิน (ตรงกับ มค. ทมะ, ลต. Temperantia, อก. Temperance)

3. Tharros ใจพอเพียง เข้มแข็ง ทนทาน ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งล่อใจ มุ่งสู่เป้าหมายที่ดีที่สุดสำหรับคุณภาพชีวิต (ตรงกับ มค. ขันติ, ลต. Fortitudo, อก. Fortitude)

4. Dikaiosune การดูแล สนใจให้ทุกคนได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นมนุษย์ และสิทธิเป็นธรรมตามกฎหมาย (ตรงกับ มค. จาคะ, ลต. Justitia, อก. Caring)

สืบเนื่องจากคำสอนเรื่ององค์ประกอบคุณธรรมครบถ้วนดีพร้อมนักปรัชญาสากลทันสมัยก็สรุปต่อไปว่า ธรรมชาติให้มนุษย์ทุกคนมีปัญหา มีต่อมคุณธรรมให้รางวัลเป็นความสุขแก่ผู้ทำตามลำดับของการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามกรอบหรือกระบวนทรรศน์ที่ 5 มันเป็นสัจชาตญาณของปัญหาที่ให้ความสุขที่มีคุณภาพสูงสุดเท่าที่มนุษย์คนหนึ่ง

จะแสวงหาได้ จึงไม่ต้องแปลกใจที่ผู้ฟังเรื่องนี้ไม่ทันจบก็อยากทำดีตามสัจชาตญาณปัญญาทันที ต่อมคุณธรรมของเขาแตกง่าย รวากับสังกัดประเภทบัวเหนือน้ำอยู่แล้ว ขอให้มืออะไรมาสะกิดนิดเดียวก็ตื่นเต้นทันที และพร้อมที่จะช่วยบัวได้น้ำทั้งหลายให้มีความสุขเหมือนตน บัวได้น้ำมีความสุขพร้อมพอสมควร แต่ต้องการกลยามมิตรช่วยนิดหน่อยก็จะไหลเหนือน้ำได้ และเขาก็อยากช่วยบัวกลางน้ำ ซึ่งต้องการกลยามมิตรที่มีน้ำใจคืออยากช่วยเพื่อนให้มีความสุขเหมือนตน มีความเพียรช่วยชี้แนะอยู่พักหนึ่งก็จะประสบความสำเร็จ เขาจะกลายเป็นบัวเหนือน้ำ ช่วยคนอื่นได้ต่อไป คราวนี้ก็ต้องระดมกำลังบัวเหนือน้ำทั้งหลายไปช่วยบัวเหนือดม ซึ่งยังคิดทำดีอยู่บ้าง อยากทำดีแต่ตัดสินใจทำไม่ได้ เพราะกิเลสหนา ตั้งใจดีแต่ทำไม่เคยสำเร็จ แต่ถ้ามีคนเห็นอกเห็นใจช่วยปลอบใจ ให้กำลังใจ ชั่วระยะหนึ่งเขาจะเริ่มมีสติตัดสินใจทำได้ดี และจะค่อยๆ ดีขึ้นตามลำดับ จนกลายเป็นบัวเหนือน้ำพร้อมช่วยผู้อื่นได้ คราวนี้ถึงวาระต้องระดมกำลังกันรุมช่วยบัวได้หมด ถ้าพึ่งตัวเขาไม่มีทางจะคิดทำดี เพราะหิริโอตตปะดับสนธิมืดบอดไปแล้ว ยังมีคนด่าว่าตำหนิและรังเกียจก็ยิ่งสะใจในการทำชั่วยิ่งขึ้น เราต้องไม่สิ้นหวัง เพราะแม้แต่พระเทวทัตผู้ตั้งใจทำร้ายพระพุทธเจ้าจนหื้อพระโลหิต พระพุทธเจ้าก็ยังทำนายไว้ว่าเทวทัตจะได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าองค์หนึ่งใน

อนาคตอันยาวนาน เราไม่ต้องรอนานถึงปานนั้น ยิ่งรู้ว่าเขาเป็นบัวได้ดม ยิ่งเป็นเป้าหมายของเรา พลิกเขาขึ้นมาเหนือน้ำให้ได้ เขาจะมีความสุขเหมือนเรา และเป็นความสุขยิ่งใหญ่พิเศษสำหรับเราที่มีความเพียรอดทน ช่วยเขาอย่างไม่ย่อท้อตามหลักฆราวาสธรรม 4 และ the 4 Cardinal Virtues ก็หมายความว่า คนทุกคนเกิดมาเพื่อเสวยสุขด้วยทรัพยากรที่เจือจางกัน และความสุขจากการเจือจางกันเป็นยอดของความสุข เพราะเป็นความสุขที่เห็นกับตาว่าเราช่วยให้คนอื่นมีความสุขได้จริง 1+2 มากกว่า 2 เป็นเรื่องจริง

อย่างไรก็ตาม เมื่อนำพิจารณาตามกรอบที่ทันสมัยที่สุดของปรัชญาสากลในขณะนี้ ก็พบว่า ๘๔ พระบรมราชาบาท รวมทั้งพระราชดำรัสอื่นๆ ล้วนแต่เข้ากรอบปรัชญาทันสมัย ระดับสากลนิยมได้เป็นอย่างดี จึงขอเสนอให้เพื่อนร่วมชาติทั้งหลายช่วยกันพิจารณาว่าจะสนับสนุนอย่างไรให้เป็นปรัชญาของชาติ และรับรู้ในระดับนานาชาติต่อไป เอกลักษณ์อยู่ที่มีทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานก้าวขึ้นสู่ปรัชญาสากลทันสมัย

ในปัจจุบันมีปัญหาการเปลี่ยนกรอบความคิดทั่วโลก ใครสามารถเสนอกรอบใหม่ที่แหวกวงล้อมกรอบเก่าที่ยึดมั่นถ่วงแน่น (attachment) ก็จะถูกใจคนรุ่นใหม่ แต่คนรุ่นเก่าก็จะรู้สึกกังวลต่อความปลอดภัยต่อสุขภาพจิตและความเรียบร้อยในสังคม ใคร

เสนอวิธีอบรมบ่มนิสัย (character education) เน้นทฤษฎีองค์ประกอบคุณธรรมของชาวกรีกโบราณ แทนการไล่เรียงคุณธรรมเป็นข้อๆ ของคนสมัยใหม่ คนรุ่นเก่าจะคลายกังวล เพราะเชื่อว่าจะแก้ปัญหาวิธีสอนศีลธรรมที่ล้มเหลวได้ งานวิจัยนี้พบว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเสนอพระปรีชาญาณตอบสนองความต้องการของโลกปัจจุบันได้อย่างทันสมัยและทันเหตุการณ์คือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เข้ากรอบการอบรมบ่มนิสัยให้มีคุณภาพชีวิตชุดหนึ่งที่เป็นของเขาผู้นั้นโดยเฉพาะ ส่วนปรัชญาแห่งการพัฒนาของพระองค์ก็เข้ากรอบการไม่ยึดติด โดยมีหลักยึดเหนี่ยวที่พัฒนาไปเรื่อยๆ กับคุณภาพชีวิตที่ปรับตัวกับภาวะการณ์ใหม่ๆ เรื่อยไปของสังคม คือพัฒนาโดยไม่ยึดติดอยู่กับรูปแบบเดียว

กรอบแรก (พอเพียง) เพื่อความสุขส่วนตัว ส่วนกรอบหลัง (พัฒนา) เพื่อความสุขของสังคม ทั้ง 2 กรอบรวมกันก็คือความสุขในสังคมสงบสุข ไม่ว่าใครในสังคมใดทั้งโลกย่อมพอใจ

- ๘๔ พระบรมราชาโฆวาทมงามงคลชาวสยาม. กรุงเทพฯ : สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล, 2554.
จากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์,
2555.
- กิริติ บุญเจือ. งานวิจัยปัญหาและทางแก้เกี่ยวกับการอบรมคุณธรรมจริยธรรมในประเทศไทย
จากมุมมองของแชมป์มวย อันทิงตัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2555.

[หมวดปรัชญา]

เยาวชนไทยยุคดิจิทัล กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ดร.สุภาวดี นัมคณิสร์

บทนำ

พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายของเยาวชนไว้ว่า เยาวชนหมายถึงบุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปี บริบูรณ์แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ส่วนความหมายของเยาวชนในระดับสากลตามที่องค์การสหประชาชาติระบุเอาไว้ว่า เยาวชนจะหมาย

ถึงคนในวัยหนุ่มสาวที่มีอายุระหว่าง 15 ปี ถึง 25 ปี จากความหมายของเยาวชนตามที่พจนานุกรมได้ให้ความหมายไว้และตามที่องค์การสหประชาชาติระบุไว้ จะเห็นได้ว่า ผู้ที่เป็นเยาวชนก็คือผู้ที่อยู่ในช่วงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษานั้นเอง

อาจารย์ประจำคณะปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของเยาวชนซึ่งจะเติบโตขึ้นเป็นกำลังที่สำคัญของชาติในอนาคต องค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้ ปีพ.ศ.2528 เป็นปีเยาวชนสากล ภายใต้คำขวัญว่า “Participation, Development and Peace” ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่า “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ฝ่าฟันหาล้านติ” วันเยาวชนแห่งชาติจึงเริ่มมีขึ้นครั้งแรก เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ.2528 หลังจากที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้ปีพ.ศ.2528 เป็นปีเยาวชนสากล

สำหรับประเทศไทยนั้น เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ.2528 คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติกำหนดให้ วันที่ 20 กันยายน ของทุกปี

เป็นวันเยาวชนแห่งชาติเช่นกัน เนื่องจากว่าวันนี้เป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ.2396 และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลซึ่งทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ.2468 และ พระมหากษัตริย์ทั้งสองพระองค์ก็ทรงขึ้นครองราชสมบัติขณะยังทรงพระเยาว์

จึงเห็นได้ว่า สังคมและประเทศชาตินั้นให้ความสำคัญกับเยาวชนเป็นอย่างมาก จนเรามีคำพูดที่กล่าวถึงเยาวชนที่คนทั่วไปมักจะพูดกันจนติดปากกันอยู่เสมอว่า” เยาวชนเป็นอนาคตของชาติ” แต่ในปัจจุบันนี้เรากำลังอยู่

ในยุคที่เทคโนโลยีสื่อสารคมนาคมก้าวไปไกล และก่อให้เกิดความเป็นอยู่ที่ทันสมัยและสะดวกสบาย และเทคโนโลยีสมัยใหม่นี้เองก็มีทั้งคุณและโทษ ดังนั้นเยาวชนไทยในยุคดิจิทัลจะสามารถเป็นอนาคตของชาติได้อย่างไร

สังคมยุคดิจิทัล : สังคมที่ไร้พรมแดนแต่ไร้ความมั่นคง

สิ่งหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนในโลกปัจจุบันก็คือเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หรือที่คนทั่วไปเรียกกันสั้นๆ ว่า ไอที (IT) เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบไปด้วย

เทคโนโลยีที่สำคัญสองสาขา คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (Computer Technology) เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม (Telecommunication Technology) ซึ่งพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีเหล่านี้ได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้คนในสังคมต้องหันมาปรับเปลี่ยนกลไกในการดำเนินชีวิตให้ทันต่อสังคมสารสนเทศ และด้วยแนวโน้มสถานะทางเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นโครงสร้างทางสังคมจึงก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัล (Digital Society) ซึ่งเป็นสังคมที่จำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีดิจิทัล คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ที่เชื่อมโยงการใช้ข้อมูลข่าวสาร

ในปัจจุบันนี้ ไม่ว่า เราจะอยู่ที่ใดในโลก เราก็สามารถที่จะติดต่อสื่อสารถึงกันได้ ในเวลาอันรวดเร็วและในราคาที่ประหยัดมาก โดยผ่านโทรศัพท์ไร้สาย ผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบของอีเมล (e-mail) และอินเทอร์เน็ต (internet) ดังนั้น ทั้งอีเมลและอินเทอร์เน็ตจึงเป็นพื้นที่สาธารณะในระดับโลก (a global public space) ชนิดใหม่ที่คนต่างเชื้อชาติต่างวัฒนธรรม และต่างพื้นที่สามารถที่จะติดต่อสื่อสารถึงกันได้ โดยไม่มีปัญหาเรื่องระยะทางให้เป็นอุปสรรคอีกต่อไป

โลกในปัจจุบันนี้จึงเป็นโลกของการผนวกรวมของสถานที่ให้เข้ากับเวลา หรือที่ชอร์ต (Short 2001 : 157-177) เรียกว่า “Space time convergence” ซึ่งทำให้ความแตกต่างระหว่างเวลากับสถานที่ ที่เคย

เป็นปัญหาใหญ่ในอดีต ถูกกลดทอนลงไปจนแทบไม่มีความรู้สึกของความแตกต่าง ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากผลอันเกิดมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารและข้อมูลข่าวสารสมัยใหม่นั้นเอง

การที่เทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารสามารถผนวกเวลากับสถานที่เข้าไว้ด้วยกันได้นั้น ทำให้การเชื่อมต่อของเรากับโลกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากมาย เราจะเห็นว่า สถานที่ที่เคยดูห่างไกลหรือเข้าไปไม่ถึง ได้ถูกทำให้กลับกลายเป็นสถานที่ที่ใกล้และเข้าไปถึงได้ง่ายขึ้นด้วยเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม ดังนั้นระบบเครือข่ายในระดับโลกจึงเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการผนวกเวลากับสถานที่เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งเป็นลักษณะของการใช้เวลาที่น้อยลงหรือเท่าเดิมแต่สามารถเคลื่อนที่ได้เร็วและไกลมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า

เทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารที่รวดเร็วได้ช่วยย่นย่อระยะเวลาในการเดินทางและทำให้ระยะห่างระหว่างพื้นที่หมดความสำคัญลงไป ในขณะเดียวกันเวลากลับเพิ่มค่าสำคัญมากขึ้นและถ้าเราลองพิจารณาดูให้ดีเราจะพบว่า ยิ่งเทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารรวดเร็วขึ้นเท่าใด ชีวิตประจำวันของเราก็คงมีความเร่งรีบมากขึ้นเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ยิ่งคอมพิวเตอร์พัฒนาความเร็วมากขึ้นเท่าใด เราก็จะยิ่งมีความรู้สึกว่าการรอคอยเพียงไม่กี่วินาทีสำหรับการเชื่อมต่อเครือข่ายของคอมพิวเตอร์นั้นเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานมากเหลือเกิน

มนุษย์ในยุคดิจิทัลนั้นมีชีวิตที่เร่งรีบและเป็นทาสของเวลา จนแทบไม่มีเวลาเป็นของตนเอง ทั้งนี้เพราะ เราต้องทำรีบทำกิจกรรมหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน เช่น

เราต้องดื่มกาแฟ หรือทำงานอื่นๆ พร้อมกับการพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต เราต้องขับรถ พร้อมกับการพูดธุระทางโทรศัพท์มือถือ หรือในบางครั้งเราต้องรับประทานอาหารพร้อมกับการชมภาพข่าวโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม เป็นต้น

การบริโภคของคนในสังคมยุคดิจิทัลนั้นก็เปลี่ยนแปลงจากการบริโภคสินค้ามาสู่การบริโภคบริการซึ่งก่อให้เกิดชีวิตในรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของค่านิยม ทัศนคตินั้น ทำให้สรรพสิ่งในสังคมยุคดิจิทัลนี้ไม่มีความมั่นคงและส่งผลทำให้เกิดวัฒนธรรมแบบเร่งด่วน วัฒนธรรมสำเร็จรูป (instantaneity) เช่น อาหารสำเร็จรูป อาหารจานด่วน รวมถึงบรรดาสูตรสำเร็จรูปต่างๆ ที่

ใช้ในการดำเนินชีวิตหรือใช้ในการทำงานหรือประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบใช้แล้วทิ้ง เช่น จานและถ้วยกระดาษ เป็นต้น สังคมในลักษณะเช่นนี้จึงเป็นสังคมของการใช้แล้วทิ้งมิใช่เป็นสังคมของการเก็บรักษา (a throwaway society) และผลที่ติดตามมาของวัฒนธรรมแบบนี้ก็คือการเป็นสังคมที่เต็มไปด้วยขยะ ดังนั้น การกำจัดขยะจึงเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมแบบนี้ สังคมในลักษณะนี้จึงเป็นสังคมที่ทิ้งทุกอย่างรวมถึงการทิ้งคุณค่า ทัศนคติ วิธีคิด ตลอดจนความสัมพันธ์ ความผูกพันระหว่างสมาชิกในครอบครัว สมาชิกในชุมชน ในสังคม หรือความสัมพันธ์ ระหว่างคนกับวัตถุธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงกลายเป็นสังคมแบบที่มีวิวัฒนาการชั่วคราว (temporariness)

ในทุกๆ ด้าน และเป็นสังคมที่หาความเห็น
พ้องต้องกันได้ยาก เพราะเป็นสังคมที่มีความ
เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา อีกทั้ง
เรายังไม่สามารถที่จะแยกออกกระหว่างของจริง
กับของเลียนแบบ ดังนั้นการตีความต่างๆ
ในสังคมจึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นเด็กและเยาวชนที่เติบโตมาใน
สังคมยุคดิจิทัลก็จะได้รับอิทธิพลของความ
ต้องการการตอบสนองที่เป็นลักษณะที่รวดเร็ว
ทันใจมากกว่าการเก็บข้อมูลอย่างละเอียด
ถี่ถ้วนและเป็นลำดับขั้นตอน เราจึงสังเกตได้
ว่าวัยรุ่นมัธยมปลายหรือวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่
ในระดับมหาวิทยาลัยจะพกโทรศัพท์มือถือหรือ
สมาร์ทโฟนกันเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ก็เพราะว่า
เยาวชนในสังคมยุคดิจิทัลจะไม่ยอมเสียเวลา

ในการรอข้อมูลในหน้ากระดาษที่ต้องอาศัย
ทักษะในการค้นหาและเปิดอ่าน เพราะฉะนั้น
เมื่อพวกเขาต้องการข้อมูลหรือคำตอบอะไรใน
เวลาใดก็ตาม พวกเขาจะต้องได้ในทันที

เนื้อหาที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลนั้นมีฟังก์ชัน
ในการค้นหาที่รวดเร็ว อีกทั้งรูปภาพและ
วิดีโอก็สามารถสื่อความเข้าใจได้รวดเร็ว
มากกว่าตัวอักษรและตัวหนังสือ สิ่งเหล่านี้จึง
สามารถตอบสนองความต้องการของเยาวชน
ได้มากกว่าการอ่านหนังสือแบบปกติ

อย่างไรก็ตาม ได้มีผลรายงานเชิงการ
แพทย์ที่ยืนยันถึงพฤติกรรมในเด็กได้รับรู้ไว้ว่า
การอ่านหนังสือมีผลช่วยทำให้กระบวนการคิด
ของเด็กเป็นระบบมากขึ้น โดยงานวิจัยนี้ได้
ทำการทดลองเปรียบเทียบการอ่านหนังสือ

ปกติกับการอ่านบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างไอแพด ซึ่งผลการทดลองพบว่า เด็กที่อ่านบนไอแพดมีความเสี่ยงที่สมองจะสั่งงานเป็นระยะเวลาสั้นๆ หรือเรียกว่า สมองสามารถเลี้ยวได้ตลอดเวลาผ่านการคลิกหรือสัมผัสบนหน้าจอซึ่งต่างจากการอ่านหนังสือที่ส่งผลต่อระบบการคิด การพิจารณาข้อมูล ต่อยอดความจำต่อสมอง ในขณะเดียวกันก็ยังเป็นการฝึกฝนให้เด็กมีความอดทนซึ่งช่วยให้สมองสามารถพัฒนาและสร้างความจดจำได้นานและลึกกว่า(www.thairath.co.th/content/288145)

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2556 ในเว็บไซต์เดลีเมลของอังกฤษ รายงานว่า นายแพทย์บุญ จี วอน แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสมอง จากสถาบันสมดุสมอง

กรุงโซลของเกาหลีใต้ เปิดเผยว่า ปัจจุบันวัยรุ่นมีภาวะความจำเสื่อมชนิดใหม่ที่เรียกว่า “digital dementia” หรือความจำเสื่อมจากการใช้เทคโนโลยีในการจดจำสิ่งต่างๆ แทนสมอง จนไม่ได้มีการกระตุ้นการจดจำภายในสมองในชีวิตประจำวัน ซึ่งจากการวิจัยได้พบว่า การติดการใช้เทคโนโลยีอย่างสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตต่างๆ ทำให้ความสามารถในการจดจำลดลงพอๆ กับที่สมองได้รับความกระทบกระเทือน หรือคนที่มีความผิดปกติทางจิต การใช้สมาร์ทโฟนหรือเล่นเกมมากเกินไปจะทำให้สมองมีพัฒนาการเฉพาะซีกซ้ายแต่ซีกขวากับถูกทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการกระตุ้นและและมีพัฒนาการใดๆ

จากการวิจัยเด็กวัยรุ่นที่มีช่วงอายุระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งใช้สมาร์ทโฟนมากกว่า

7 ชั่วโมง ต่อวัน พบว่า ร้อยละ 18.4 ประสบปัญหาในด้านความจำซึ่งเป็น % ที่มากกว่าที่ผ่านมา ขณะที่ชายหญิงในวัย 18-39 ปี ที่ใช้สมาร์ทโฟนเป็นเวลานาน ในชีวิตประจำวันนั้นก็พบว่า ร้อยละ 14 ก็ประสบปัญหาด้านความจำเช่นกัน โดยผู้ที่มีภาวะ“digital dementia” จะไม่สามารถที่จะจดจำข้อมูลที่ต้องใช้ความสนใจอย่างมาก เช่นเบอร์โทรศัพท์มือถือ และตัวเลขต่างๆ (health.kapook.com/view65405.html)

จึงเห็นได้ว่าการใช้เทคโนโลยีที่มากเกินไป ความจำเป็นนั้นเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เยาวชนในยุคดิจิทัลเป็นโรคความจำเสื่อมกันมากขึ้นเพราะสมองไม่ได้ถูกใช้มากพอในชีวิตประจำวัน

เยาวชนไทยในยุคดิจิทัล

ข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนเมื่อ พ.ศ.2551 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่ามีอัตราการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ เพิ่มขึ้นทั้ง 3 ประเภทโดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ ซึ่งมีผู้ใช้ประมาณ 16.54 ล้านคน (ร้อยละ 28.2) ในปี2547 และเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าตัวคือ 31.86 ล้านคน (ร้อยละ 52.8) ในปี 2551 ส่วนจำนวนผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน คือ ในปี2547 มีจำนวนผู้ใช้คอมพิวเตอร์ 12.54 ล้านคน (ร้อยละ 21.4) และจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 6.97 ล้านคน (ร้อยละ 11.9) แต่ในปี2551 มีผู้ใช้เพิ่มขึ้นเป็น 16.99 ล้านคน (ร้อยละ 28.2) และ 10.96 ล้านคน (ร้อยละ 18.2) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มคนที่ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือกลุ่มเด็กและวัยรุ่น โดยในกลุ่มอายุ 6-14 ปี มีอัตราการใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.6 ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตพบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 15-24 ปี คือร้อยละ 54.7 นับว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ต้องคอยระมัดระวัง (http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/theme_5-1-3.html)

จากข้อมูลในการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ จะเห็นได้ว่ากลุ่มเสี่ยงก็คือกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งก็สอดคล้องกับข้อมูลจากสถาบันรามจิตติ ในโครงการ การติดตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด (Child Watch) และงานศึกษาเรื่อง “รู้สาร

ทันสื่อ” รวมถึงโครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาพของสังคม (Media Monitor) ตลอดจนข้อมูลจากรายงานของศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม รวมถึงเอกสารวิชาการในเครือข่ายของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ ต่างก็ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า ปัจจุบันเด็กไทยมีโอกาสเข้าถึงสื่อได้มากขึ้นแต่การเข้าถึงสื่อของเด็กส่วนใหญ่ยังคงต้องเผชิญกับความเสี่ยงอันเนื่องมาจากสื่อที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งเด็กและเยาวชนไทยต้องพบกับความเสี่ยงในเรื่องดังต่อไปนี้คือ

» มีความเสี่ยงเรื่องเพศ เช็กซ์ผิดวัย จากการสำรวจพบว่าเด็กร้อยละ 30 ยังเสพสื่อลามก (การ์ตูนวิชีตี เว็บโป

ภาพโป๊ทางมือถือ) เป็นประจำโดยเฉพาะเด็กผู้ชาย เด็กอาชีวะเป็นกลุ่มที่เข้าไปดูเว็บโป๊เป็นอัตราส่วนมากที่สุดคือ ร้อยละ 37.7 ตามด้วยเด็กมหาวิทยาลัย ร้อยละ 31.6 ซึ่งการเสพสื่อลามกหรือสื่อที่มีความรุนแรงทางเพศนั้นมีผลต่อทัศนคติทางเพศและการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

» การเสพสื่อที่รุนแรง “โหด มันเหี้ยม” จากการสำรวจพบว่า เด็กร้อยละ 70 ชอบดูหนังยิงกัน ฆ่ากัน ในขณะที่เด็กที่ติดเกมร้อยละ 80 เล่นเกมต่อสู้ การที่เด็กเข้าถึงสื่อเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อเด็กไม่ทางตรงก็ทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ชอบการแข่งขัน การเอาชนะ การต่อสู้และการใช้ความรุนแรงของเด็ก

» มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ เด็กที่ใช้เวลากับสื่อทีวี อินเทอร์เน็ต มือถือ เอส เอ็ม เอส รวมกันวันละ 7 ชั่วโมง จะทำให้สุขภาพเสื่อม เกิดความเหนื่อยล้า อ่อนเพลีย จากการใช้เวลากับสื่อนานเกินไปและอาจเกิดอาการสมองฝ่อได้ เด็กร้อยละ 41.4 บอกว่า พวกเขาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงมากกว่าเพื่อความรู้ จากข้อมูลเชิงวิชาการพบว่า การเสพสื่อที่

ไม่สร้างสรรค์มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน

» มีความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพออนไลน์ สื่ออินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือเป็นช่องทางของผู้ร้ายในยุคดิจิทัลที่บางครั้งจะปรากฏตัวผ่านการล่อลวงขายสินค้า การจัดหางาน การนัดหาคู่ หรือการชักชวนให้เล่นการพนันผ่านเว็บ ผ่านมือถือ (<http://www.kidsradioclub.or.th/article/treatise>)

ในโลกปัจจุบัน เราไม่สามารถที่จะปฏิเสธการใช้เทคโนโลยีได้ แต่เราสามารถที่จะเลือกพิจารณาได้ว่าเทคโนโลยีใดที่เราควรรับหรือไม่ควรรับ เยาวชนไทยในยุคดิจิทัลนั้นอยู่ในท่ามกลางสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา พวกเขาเติบโตอยู่ในสังคมที่ไร้ซึ่งความมั่นคง และเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการที่จะตกเป็นทาสของการใช้เทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารในทางที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่เยาวชนไทยจะต้องได้รับการปลูกฝังคุณค่าที่เป็นสากลเพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงในการดำเนินชีวิตที่ดีในโลกที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา

เยาวชนไทยกับวิถีชีวิตที่พอเพียง

ในยุคดิจิทัลที่มีแต่ความสะดวกสบาย แต่ขณะเดียวกันเราก็ต้องอยู่ในท่ามกลางสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ไม่มีความชัดเจนและแน่นอน จนทำให้เกิดความรู้สึกของความไม่มั่นคงในชีวิต ดังนั้น เราจึงได้เห็นถึงความพยายามของคนในสังคมที่พยายามที่จะแสวงหาและสร้างความจริงที่ยั่งยืน ดังจะเห็นได้จากความพยายามหันกลับไปหาศาสนา หันกลับไปหาสถาบันหลักในสังคมกันมากขึ้น เช่น ครอบครัว ชุมชน หรือกลับไปหารากเหง้าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เพราะเราต้องการความมั่นคง ความต่อเนื่อง รากฐานและคุณค่าที่เป็นสากล แม้ว่าเรากำลังอยู่ในโลกที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นในโลกปัจจุบันก็ตาม

หลายประเทศยังคงรักษาชุดแต่งกายประจำชาติเอาไว้ เช่น อินเดีย สก๊อตแลนด์ ภูฏาน และญี่ปุ่น เป็นต้น ประเทศญี่ปุ่นนั้น แม้จะเป็นชาติที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่เขาก็ไม่เคยทอดทิ้งวัฒนธรรมพื้นบ้านดั้งเดิม ซึ่งมีความผูกพันอันลึกซึ้งกับวัฒนธรรมเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาฤดูกาลและธรรมชาติเป็นหลัก ดังนั้นประเทศญี่ปุ่นจึงยังคงรักษาประเพณีดอกซากุระบาน ประเพณีต้อนรับฤดูใบไม้ผลิ วันมหาสมุทร และล่าสุดได้กำหนดให้ วันที่ ๑๑ สิงหาคม เป็นวันภูเขาเพิ่มขึ้นอีกวันหนึ่ง

นอกจากนี้ที่วัดอาซากุระ กรุงโตเกียวก็ยังมีเทศกาลเฉลิมฉลองต้อนรับฤดูร้อนซึ่งที่วัดจะเต็มไปด้วย ชาย หญิง ผู้ใหญ่และเด็ก มาร่วมงานเฉลิมฉลองต้อนรับฤดูร้อนกันอย่างคึกคักและสนุกสนาน ทุกคนอยู่ในชุดแต่งกายตามประเพณีโบราณของเขา แม้ว่าโตเกียวจะเป็นเมืองใหญ่และมีวิถีชีวิตแบบตัวใครตัวมัน มากกว่าชนบทแต่เขาก็ยังคงสามารถรวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อสืบทอดประเพณีกันอย่างพร้อมเพรียงและที่สำคัญที่สุดก็คือเขายังสนับสนุนและปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรมเพื่อที่จะได้เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมในรุ่นต่อไปของเขา (<http://www.naewna.com/columnonline/12965>)

สำหรับประเทศไทยนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงพระราชทานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นหลักในการพัฒนาประเทศ เพราะหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็น รากฐานความมั่นคงของประเทศ เป็นทฤษฎีใหม่ เป็นตำราใหม่ สามารถที่จะปรับปรุง หรือปรับใช้ให้เศรษฐกิจของประเทศ และของโลกพัฒนาดีขึ้นได้ ดังนี้

“.....เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้ นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็

อยู่ที่เสาชะเข้ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาชะเข้ม และลืมเสาชะเข้มเสียด้วยซ้ำไป.....”
(พระราชดำรัสพระราชทานผ่านมูลนิธิชัยพัฒนา เมื่อปี ๒๕๔๒)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ดังนั้นเราสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้กับเยาวชนไทยในยุคดิจิทัลได้ดังนี้คือ

1. ความพอประมาณ (Moderation) หมายถึง ความพอดีที่ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไปในมิติต่างๆ

ของการกระทำ หรือความพอใจในสิ่งที่เหมาะสม ในปริมาณที่เหมาะสม ไม่น้อยเกินไปจนเกิดความขัดสน และไม่มากเกินไปจนฟุ่มเฟือย จนเกินกำลังของตน การใช้อุปกรณ์สื่อสารต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้ โดยพิจารณาจากช่วงเวลา ความสอดคล้องกับความต้องการ สถานการณ์และโอกาสที่จะเลือกใช้ โดยใช้ในช่วงเวลาที่เหมาะสมในปริมาณที่ไม่มากหรือน้อยเกินไปและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการใช้อุปกรณ์สื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรือ

โทรศัพท์มือถือ หากใช้นานเกินไปก็จะ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตัวอย่างเช่น โทรศัพท์มือถือ โดยปกติผู้ใช้มักมี พฤติกรรมการใช้แบบผู้ใช้อุปกรณ์อยู่ ตลอดเวลาในช่วงเวลาของการใช้งาน ทำให้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่เกิดจากการ รับ-ส่งสัญญาณของระบบมือถือกระทบ อวัยวะโดยตรง ทั้งบริเวณหู ตาและ เข้าไปถึงสมอง ผลกระทบในระยะสั้นที่มี ต่อผู้ใช้ก็คือ อาจเกิดอาการปวดหู ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว ขาดสมาธิและ เครียด เนื่องจากระบบพลังงานใน ร่างกายถูกรบกวน ส่วนผลกระทบใน ระยะยาวก็คือ อาจทำให้เกิดความจำ เสื่อม มะเร็งในสมอง มะเร็งเม็ดเลือดขาว นอกจากนี้ผลจากการศึกษาพบว่า เนื้องอกในสมองมีความสัมพันธ์กับการ

ใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะเนื้องอกใน สมองมักจะเป็นข้างเดียวกับข้างที่ใช้ ฟัง-พูดโทรศัพท์มือถือเป็นประจำ สำหรับการใช้อุปกรณ์สื่อสารซึ่งเป็น อุปกรณ์ที่รวมทุกการสื่อสารไว้แค่ปลาย นิ้ว แต่ถ้าผู้ใช้ใช้งานเป็นระยะเวลานาน เกินกว่า ๖ ชั่วโมงต่อวัน อาจส่งผล กระทบทางด้านสายตา จะทำให้ตา ขาดน้ำหล่อเลี้ยงจนเกิดอาการระคาย เคืองได้ ทำให้มีอาการตาพร่าและมอง ไม่เห็นชั่วคราว ปวดคอ ปวดหลังและ ไหล่ บางรายอาจมีอาการท้องร่วง เพราะคีบอร์ด ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิด อาการท้องร่วงก็เพราะคีบอร์ดมักมี แบคทีเรียสะสมอยู่ หลายคนมักจะรับ ประทานอาหารหน้าจอกอมพิวเตอร์ที่มี คีบอร์ดตั้งอยู่ แบคทีเรียเหล่านี้อาจ

จะปะปนมากับอาหารได้ การใช้อุปกรณ์สื่อสารนอกจากจะต้องใช้ในช่วงเวลาและปริมาณที่เหมาะสมแล้วยังต้องใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกด้วย เช่นใช้เพื่อการทำงาน ค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆเพื่อสำหรับเพิ่มพูนความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับตนเองและส่วนรวม แต่เยาวชนไทยส่วนมากมักจะไม่ค่อยได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าหาความรู้แต่ใช้เพื่อเล่นเกม บางคนขโมยเงินพ่อแม่เพื่อไปเล่นเกมตามร้านอินเทอร์เน็ต บางคนที่มีคอมพิวเตอร์ในบ้านก็นั่งหน้าจอคอมพิวเตอร์ตลอดเวลาโดยไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่หรือคนในครอบครัว บางครั้งก็นั่งเล่นเกมจนดึกไม่ยอมนอน เกมบางอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ดี เพราะช่วยฝึกสมองและเสริมทักษะการเรียนรู้ แต่เกมบางอย่างก็เน้นการแข่งขันกันอย่างเอาเป็นเอาตาย เน้นความก้าวร้าว และการต่อสู้ที่รุนแรง เมื่อเยาวชนสะสมข้อมูลในลักษณะนี้จากสื่อหลายๆ ก็จะทำให้เยาวชนแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวและใช้ความรุนแรงกับพ่อแม่ คนในครอบครัว ครูบาอาจารย์ เพื่อนๆ และคนรอบข้าง เยาวชนไทยจึงต้องรู้จักเลือกว่าจะใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์อย่างไร ดังนั้น ความพอประมาณในการใช้เทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารนั้นจะช่วยให้ผู้ใช้ได้รับประโยชน์จาก

เทคโนโลยีนั้นๆและสามารถหลีกเลี่ยงผลร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งต่อสุขภาพ อีกทั้งการที่จะต้องเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นจากการใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิดอีกด้วย

2. ความมีเหตุผล (Reasonableness) หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอประมาณในมิติต่างๆจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องตลอดจน ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ และถูกต้องบนพื้นฐานของความรู้คู่คุณธรรม อุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัยนั้นหากเรารู้จักใช้มันก็จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากมายแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชนไทยก็คือการมีค่านิยมที่ไม่ถูกต้องในการใช้เครื่องมือสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่นการมีพฤติกรรมชอบเลียนแบบเพื่อนในห้องเรียน เมื่อเห็นเพื่อนมีอุปกรณ์สื่อสารที่มีราคาแพงก็อยากจะมีตามอย่างเพื่อนบ้างทุกๆ ที่ไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้ เมื่อมีแล้วก็เอามาใช้ในห้องเรียนและไม่สนใจในสิ่งที่ครูอาจารย์กำลังสอนหรืออธิบาย เป็นต้น นอกจากนี้เยาวชนไทยยังนิยมที่จะติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางสังคมในอินเทอร์เน็ต (Social network) หรือการคุยกัน ที่เรียกว่า แชท (chat) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการติดต่อ

สื่อสารแบบนี้มีประโยชน์มาก หากใช้ในเวลาและโอกาสที่เหมาะสมและต้องรู้ตระหนักว่า ในสังคมแห่งความเป็นจริงนั้น การติดต่อสื่อสารที่ปลอดภัยที่สุดคือการที่ได้มีโอกาสเห็นหน้ากัน มีเวลารู้อีกกันเป็นเวลาพอสมควร แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชนในยุคนี้ก็คือ การขาดวิจารณญาณในการติดต่อในโลกที่ไร้พรมแดนนี้ ดังจะเห็นได้จากการที่เยาวชนรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตแล้วเชื่อกันที่โดยที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่มีโอกาสได้รับรู้ บางกรณีจึงมีการล่อลวงกัน มีการหลอกลวงกัน หรือเกิดธุรกรรมที่ผิดกฎหมายในอินเทอร์เน็ต เพราะในโลกที่ไร้พรมแดนนั้นเราไม่สามารถรู้ได้เลยว่า ใครเป็นใคร และเป็นคนดีหรือคนร้าย ความมีเหตุผลจึงเป็นกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงในการใช้เทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารโดยคำนึงถึงเหตุผลในการเลือกใช้และการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ต้องไม่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางที่ไม่ถูกไม่ควรและก่อความเดือดร้อนและเสียหายให้กับผู้อื่นหรือกับสังคมส่วนรวม

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี (Self-immunity) หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ การกระทำที่สามารถเรียกว่า พอเพียง

(Systematic and dynamic optimum) มิใช่ การคำนึงถึงเหตุการณ์และผลในปัจจุบันเท่านั้นแต่จำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย เยาวชนไทยยุคดิจิทัลมักจะคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีการคมนาคมสื่อสารในชีวิตประจำวันจนขาดความอดทนและขาดการแสวงหาความรู้และมักจะไม่มีทักษะในการอ่านจากหนังสือตลอดจนไม่มีทักษะในการเขียนเรียงความภาษาไทยหรือการเขียนคำศัพท์ภาษาไทยง่ายๆ เพราะคุ้นเคยกับการสัมผัสบนแป้นคอมพิวเตอร์ หากเยาวชนไทยมีการเตรียมตัวให้พร้อมกับการรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงโดยการฝึกฝนตนเองให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้โดยไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยี เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมกับการเตรียมตัวให้พร้อมกับการรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต เช่น การเชื่อมต่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อาจจะมีปัญหาและอุปกรณ์ต่างๆ อาจจะชำรุดเสียหายจนไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ เมื่อเยาวชนไทยได้มีการเตรียมตัววางแผนรับมือเอาไว้แล้วก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ทำให้ไม่เกิดผลเสียหายทั้งกับตนเองและกับส่วนรวม องค์ประกอบทั้งสามของ”ความพอเพียง” ตามที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกันอย่าง

มีระบบ กล่าวคือ ความมีเหตุผลจะเป็นพื้นฐานของอีกสององค์ประกอบคือ ความพอประมาณและการมีภูมิคุ้มกันในตัว ความมีเหตุผลจะเป็นกระบวนการเสริมสร้างความพอใจเป็นไปแต่โดยพอประมาณเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำที่เกินพอดีและทำให้การตัดสินใจกระทำอยู่ในขอบเขตที่พอเพียง ในขณะที่ความพอประมาณจำเป็นต้องมีระดับมากพอที่จะสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อเป็นปัจจัยเสริมสร้างให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆเป็นไปเป็นไปอย่างมีเหตุผลทั้งในปัจจุบันและอนาคต อย่างไรก็ตามความมีเหตุผลต้องมีระดับที่สามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตามความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้และการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ความรอบรู้และคุณธรรมคู่กันอย่างสมดุล หากขาดข้อใดข้อหนึ่ง จะทำให้กระบวนการตัดสินใจผิดพลาดได้ เช่น ถ้ามีความรู้อย่างเดียวแต่นำความรู้ไปใช้ในทางมิชอบ ก็สามารถนำความเสียหายมาสู่ตนเองและสังคมได้ ในลักษณะเดียวกัน ถ้ามีคุณธรรมแต่ขาดความรู้ก็อาจตัดสินใจอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก่อให้เกิดผลเสียหายได้เช่นกัน ผู้ปฏิบัติที่มีความรอบรู้และคุณธรรม

คู่กันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้การตัดสินใจกระทำใดๆเป็นไปอย่างพอประมาณ มีเหตุผลและเกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวได้

บทสรุป

เทคโนโลยีนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าและให้ความสะดวกสบายแก่มนุษย์ หากเรารู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม นั่นคือเราจะต้องเป็นนายมิใช่ตกเป็นทาสของเทคโนโลยี ดังนั้น การปลูกฝังให้เยาวชนไทยได้รู้จักและเข้าใจแนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน พ่อแม่ ผู้ใหญ่ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องสอนให้เยาวชนไทยรู้จักการใช้ปัญญาในการเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ และที่สำคัญก็คือทุกคนจะต้องรู้จักความพอประมาณ ความมีเหตุผลและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันในตัว รวมถึงการใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต หากเยาวชนไทยมีรากฐานชีวิตที่มั่นคงโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตแล้ว แม้ว่าพวกเขาจะต้องดำเนินชีวิตอยู่ในท่ามกลางเทคโนโลยีและกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ผู้เขียนก็ยังมั่นใจว่าเยาวชนไทยจะต้องสามารถเป็นอนาคตที่ดีของชาติได้อย่างแน่นอน

มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. ตามรอยพระราชดำริ
สู่ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง, ๒๕๕๕.

Short, J.R. Global dimensions : Space, place and the contemporary
world. London : Reaktion Books, 2001.

พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒.

www.ratafa.ac.th/admin/thai/dictionaryrayalinstitute_% 202542

www.thairath.co.th/content/288145

http://service.nsopublish/theme_5-1-3htm/

<http://www.kidsradioclub.or.th/article/traeatise>

www.hiso.orth/hiso/health_event/ghealth_event27.php

<http://www.naewna.com/columnonline/12965>

health.kapook.com/view65405.htm/

[ทมหวดคำสอน]

เยาวชน...

ขุมพล้งของงานแพรธรรม

ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์

“เยาวชนเป็นกำลังและอนาคตของชาติ” เป็นคำพูดที่เป็นจริงทุกยุคทุกสมัย ทุกชนชาติ เช่นเดียวกับในพระศาสนจักรคาทอลิก เยาวชนก็เป็นกำลังและอนาคตของพระศาสนจักรคาทอลิก เช่นเดียวกัน “เยาวชนที่เข้มแข็งในความเชื่อ ตระหนักในบทบาทหน้าที่และคุณค่าของตน ย่อมช่วยให้พระศาสนจักรคาทอลิกมีความเข้มแข็ง เติบโตและยั่งยืน”

อาจารย์ประจำสาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

ความสำคัญของงานอภิบาลเยาวชนและการแพร่ธรรม

แผนอภิบาลคริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี ให้ความสำคัญกับงานอภิบาลเยาวชน ควบคู่ไปกับการอภิบาลครอบครัว เด็ก สตรี ผู้สูงอายุและคริสตชนกลุ่มพิเศษต่างๆ ด้วยเหตุว่า “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมก 1:27) ซึ่งการพัฒนาบุคคลจะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาชีวิตซึ่งเป็นพระพรอันยิ่งใหญ่ที่พระเป็นเจ้าทรงมอบให้ (EA 35) ดังนั้น พระศาสนจักรทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันปกป้อง ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต ศักดิ์ศรีและสิทธิของครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคริสตชนกลุ่มพิเศษต่างๆ ด้วยการเสริมโอกาสและพัฒนาศักยภาพ ให้มีความภาคภูมิใจในศักดิ์ศรีการเป็นมนุษย์ เป็นบุตรของพระเจ้า ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อให้ได้มีชีวิตและมีชีวิตอย่างสมบูรณ์ (เทียบ ยน 10:10) (สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย 2010:27)

พระศาสนจักรมีพันธกิจเสริมสร้างและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมและพัฒนาหล่อเลี้ยงชีวิตด้วยคุณค่าพระวรสาร

มีวุฒิภาวะในความเชื่อ เติบโตเป็นคริสตชนอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีคุณธรรม และเป็นประจักษ์พยานถึงคุณค่าพระวรสาร สามารถค้นพบและตอบสนองกระแสเรียกของตน เพราะคริสตชนทุกคนได้รับการเชื่อเชิญ และมีข้อผูกมัดให้แสวงหาความศักดิ์สิทธิ์และความครบครันตามฐานะชีวิตของพวกเขา (เทียบ LG 42 และเทียบ EA 47) (สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย 2010:28)

การอภิบาลตามแผนงานอภิบาล ถูกเรียกร้องให้เป็นการตอบสนองต่อสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้น มีความเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตคริสตชน โดยเฉพาะชีวิตกลุ่มเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มที่เปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างกว้างขวางในขณะที่บางคน บางครั้งขาดวิจาร์ณญาณในการไตร่ตรองใคร่ครวญอย่างมีวิจาร์ณญาณ

การเสริมสร้างให้เยาวชนเป็นพลังในงานแพร่ธรรม

การประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นพันธกิจหลักของพระคริสตเจ้า การนำประชากรใหม่ของพระเจ้าหรือ เพื่อให้เขาได้รับแสงสว่างและทางรอด “ผู้ที่เชื่อและรับศีลล้างบาปก็จะรอด” (มก 16:16) ซึ่งหาก

เยาวชนได้รับศีลล้างบาปและดำรงตนด้วยความเชื่อ ย่อมได้พบกับแสงสว่างและทางรอดตามพระวาจาของพระเจ้าและตามแนวทางที่พระศาสนจักรคาทอลิกแนะนำ

งานอภิบาลจึงควรรวมถึงการเตรียมเยาวชนให้มีส่วนร่วมในพันธกิจการประกาศข่าวดี ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงความรอดพ้นในพระเยซูคริสตเจ้า เป็นคริสตชนที่มีคุณภาพ ดำเนินชีวิตตามคุณค่าคำสอนนั้น เช่นเรื่องศักดิ์ศรีและคุณค่าของชีวิตมนุษย์และสิ่งสร้าง รวมถึงคอยดูแลประคองให้เยาวชนมีความเชื่อที่เข้มแข็ง ไม่ละเลยความเชื่อ หรือล่องลอยไปตามกระแสโลก ซึ่งในการเตรียมเยาวชนให้มีส่วนร่วมในพันธกิจการประกาศข่าวดี หรือส่งเสริมให้เยาวชนมีความเชื่อที่เข้มแข็งนั้น สามารถกระทำได้หลากหลายวิธีแล้วแต่คุณลักษณะ บริบทแวดล้อมของเยาวชนในแต่ละกลุ่ม และในแต่ละวัดหรือสังฆมณฑล อาทิ

1. การชักชวนเยาวชนให้มาเข้าร่วมกลุ่มและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเพื่อให้เยาวชนเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การเป็นผู้รักและรับใช้ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เห็นคุณค่าของตนเองและกลุ่ม สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดเป็นขุมพลังที่พร้อมจะแบ่งปันแก่สังคม

2. การส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนได้ศึกษาพระคัมภีร์ เข้าการฝึกอบรมด้านความเชื่อ ด้านชีวิตจิตเพื่อให้เยาวชนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของข่าวดีในพระคัมภีร์ ยกระดับจิตใจและความเชื่อ

การส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนได้รับเสริมทักษะประสบการณ์ในการแบ่งปันข่าวดี การถ่ายทอด การจัดกิจกรรมให้ผู้อื่น รวมไปถึงการใช้สื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือในการแพร่ธรรมอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เยาวชนมีความรู้ความสามารถ และพร้อมที่จะแบ่งปันข่าวดีแก่เพื่อนมนุษย์

3. การเปิดโอกาสให้เยาวชนได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในการแบ่งปันข่าวดีให้กับสังคมรอบข้าง ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้เยาวชนมีความภาคภูมิใจในตนเอง และก่อให้เกิดประโยชน์สุขในสังคม “พระเจ้าทรงเรียกคริสตชนฆราวาสให้ช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยจิตตารมณ์พระวรสาร” (CL 15)

4. การเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมบทบาทหน้าที่ในชุมชนวัด ช่วยในการรื้อฟื้นและประกาศคุณค่าที่ดีงามของครอบครัวไทย เคารพวัฒนธรรม

และวิถีชีวิตดีงามในชุมชนวัดแต่ละท้องถิ่น

การส่งเสริมให้เยาวชนใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการแพร่ธรรม

“เทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นพระพรจากพระเจ้าเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกาศข่าวดี” (เทียบ CP 2 และ IM 3)

เมื่อพิจารณาศรีสตรชนในแต่ละกลุ่ม อาจกล่าวได้ว่า กลุ่มเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความนิยมชมชอบ และสามารถเรียนรู้ เพิ่มเติมทักษะในการใช้สื่อและเทคโนโลยีได้ดีเป็นอย่างมากหรือมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ หาข้อมูล ข่าวสารสิ่งที่ตนเองสนใจ พร้อมๆ กับใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งกับผู้ที่ตนเองรู้จักและไม่รู้จักได้อย่างรวดเร็ว ทันใจ เสียค่าใช้จ่ายน้อย โดยเฉพาะในโลกโซเชียลในปัจจุบัน เป็นโลกของการติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดน ไม่จำกัดเวลา พื้นที่ กลุ่มสังคมหรือชนชาติ ในขณะที่พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยเองก็ได้กำหนดงานอภิบาลหลักเรื่องเทคโนโลยีและการสื่อสารให้เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อเสริมศักยภาพการอภิบาลและการประกาศข่าวดี

ดังนั้น หากพระศาสนจักรและผู้มีความเกี่ยวข้องกับเยาวชนทุกคน สามารถช่วยเสริมสร้างให้เยาวชนมีความรู้และความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รู้เท่าทันและผลกระทบในการใช้สื่อสามารถเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อย่างมีสติ ย่อมช่วยให้เยาวชนใช้กิจกรรมการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้มาส่งเสริมการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างดี ส่งเสริมความเชื่อของคริสตชน ตลอดจนใช้ในการประกาศข่าวดีให้แก่คนรอบข้าง หรือใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างศาสนสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรมได้อย่างดี

ในขณะเดียวกัน พ่อแม่พี่น้อง ผู้ปกครอง ผู้อภิบาลของพระศาสนจักร อาทิบาพหลวง นักบวช ครูคำสอน ก็สามารถใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีดังกล่าวนี้เป็นเครื่องมือในการดูแล เสริมสร้างความเชื่อให้แก่เยาวชนได้ ทั้งเฉพาะเป็นรายบุคคลและในวงกว้าง อันเป็นการเสริมสร้างให้เยาวชนเป็นคริสตชนที่เข้มแข็งในความเชื่อ และเป็นชุมพลที่ยิ่งใหญ่ในการแพร่ธรรม ทั้งนี้เพราะ “เยาวชนที่เข้มแข็งในความเชื่อ ตระหนักในบทบาทหน้าที่และคุณค่าของตน ย่อมช่วยให้พระศาสนจักรคาทอลิกมีความเข้มแข็ง เติบโตและยั่งยืน”

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2010). แผนอภิปาลคริสตศักราช 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย อภิปาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ร่วมพันธกิจ แบ่งปันข่าวดี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.

อักษรย่อชื่อเอกสารภาษาอังกฤษ

- CL Christi Fideles Laici
สมณสาส์น “พระกระแสนเรียกและการกิจของคริสตชนฆราวาสในพระศาสนจักรและในโลก
- CP Communio et Progressio
คำสอนของพระศาสนจักรในเรื่องเกี่ยวกับเครื่องมือการสื่อสารมวลชน
“เอกภาพและความก้าวหน้า”
- EA Ecclesia in Asia
สมณสาส์นหลังการประชุมสมัชชา “พระศาสนจักรในเอเชีย”
- IM Inter Mirifica
สมณกฤษฎีกาว่าด้วยสื่อมวลชน
- LG Lumen Gentium
ธรรมนูญด้านพระธรรมกล่าวถึงพระศาสนจักร

[หมวดชีวิตด้านจิตใจ]

เยาวชน...

คือผู้สานต่อเจตนารมณ์

บาทหลวงปรีชา ธรรมนิยม, O.M.I.

ในสังคมมนุษย์ เมื่อเราพูดถึงเยาวชน เราก็ต้องโยงใยกันไปถึงผู้มีอายุน้อยกว่า หรืออายุมากกว่าเยาวชน บทความนี้ขอกล่าวรวมๆ ถึงเยาวชนโดยพยายามใช้มุมมองทางบวกมากกว่าวิเคราะห์ ว่าเป็นจุดอันตรายของช่วงชีวิตที่ทุกคนต้องผ่านเจอ

เราได้ยินคำพูดที่คนทั่วไปมีในสมอง คือ เยาวชนเป็นอนาคตของชาติ แต่พวกเขาไม่สามารถเป็นอนาคตของชาติได้เลย ถ้าผู้อบรมดูแล ครูบาอาจารย์ หรือผู้ปกครองไม่เป็นส่วนต่างๆ ที่ช่วยให้พวกเขาสานต่อเจตนารมณ์ของการเป็นผู้สร้าง (สรรค์)

บาทหลวงสังกัดคณะธรรมทูตแห่งมารีนิรมล (O.M.I.)

“เยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง เป็นวัยที่กลุ่มมีอิทธิพลต่อพวกเขา”

คอยเตือนสติ เมื่อมีสติเยาวชนทุกคนจะไม่หลงผิดแน่นอน หรือแม้พวกเขาหลงผิดไป สติจะนำพวกเขากลับมา ทั้งนี้และทั้งนั้นต้องเคารพศักยภาพในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

วัยเปลี่ยนแปลง

เยาวชน คือ ช่วงเวลาของชีวิตแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นเหมือนรอยต่อของชีวิต พฤติกรรมต่างๆ ของพวกเขาไม่ว่าจะดีจะเลว ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างของชีวิต พัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ เริ่มก่อตัวเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ (พูดตามหลักการ) แต่ก็ต้องยอมรับ ว่าความเฉลียวฉลาดของพวกเขาส่วนมากยังอาจไม่กลมกลื่นนัก (มองตามประสาผู้ใหญ่) ภาวะทางโภชนาการที่ดีทำให้ระบบร่างกายเติบโตเร็ว (เราไม่พูดถึงหนุ่มสาวที่ต้องการมีหุ่นดี) อาจส่งผลต่อพฤติกรรมอันเกิดช่องว่างระหว่างวัย ถ้าไม่คอยระวังเชื้ออาหารก็ย่อมเกิดความไม่เข้าใจกันได้

คงเป็นที่สังเกตได้ว่าเยาวชนใช้ภาษาแปลกๆ (สำหรับผู้ใหญ่) เป็นโลกของพวกเขา

จริงๆ และพวกเขาก็ภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาของพวกเขาอย่างเข้าใจกันดี ตรงนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียกร้อง/การท้าทายให้ผู้ใหญ่ต้องคอยปรับตัวบ้าง ตามพวกเขาให้ (พอ) ทันบ้าง แม้ในส่วนลึกของมาyacitoอาจคิดว่าเป็นภาษาวิบัติก็ตาม

เยาวชนเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง เป็นวัยที่กลุ่มมีอิทธิพลต่อพวกเขา ความต้องการเป็นอิสระ ทำให้พวกเขาอยากมีความเป็นส่วนตัว จึงสอดคล้องกับลักษณะ บางประการที่ต่อต้านการควบคุม การตรวจสอบ บ่อยครั้งทำให้พวกเขารับ คำแนะนำ เป็นการด่า เพราะพวกเขาอ่อนไหวต่อความรู้สึก ยิ่งถ้าพวกเขาเห็นว่าเป็นการด่าหยา และความรู้สึกอ่อนไหวนี้เองทำให้เยาวชนเกิดสองจิตสองใจ ตัดสินใจอะไรไม่ค่อยแน่นอน เปลี่ยนใจง่าย ๆ

พัฒนาการอย่างหนึ่งที่สำคัญซึ่งผู้ใหญ่ควรรู้และทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ นั่นคือ ความรู้สึกว่าเป็นเพื่อนมีอิทธิพล/แรงโน้มน้าวจิตใจอะไรๆ ก็จะบอกว่าเพื่อนเขาทำกัน อย่างนั้น

คิดกันอย่างนั้น จนดูเหมือนว่าพ่อแม่ไม่สำคัญเท่า พวกเขาจึงหนีไม่พ้นพฤติกรรมลอกเลียนแบบในเวลาเดียวกันพวกเขาเลือกคบเพื่อนที่ตัวเองถูกใจ จุดหักเหนี้ อาจเป็นตัวบ่งชี้ถึงชีวิตในอนาคตของพวกเขาได้

เรียนรู้และรับรู้ความต้องการของเยาวชน

ความต้องการของมนุษย์ขึ้นอยู่กับค่านิยม ดูเหมือนสิ่งแรกๆ ที่เยาวชนต้องการน่าจะเป็นความต้องการความรักจากหลายฝ่าย ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามเป็นวัย ที่ต้องได้รับความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ซึ่งอาจตรงกันข้ามความต้องการอยากรู้ อยากทดลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเพศสัมพันธ์ จนบ่อยครั้งอารมณ์อยู่เหนือสติ

คงปฏิเสธไม่ได้ ว่าเยาวชนส่วนมากต้องผ่านการ “ตกหลุมรัก” และบ่อยครั้ง ก็เป็นรักแบบฟ้าแลบ เพราะเป็นผลแค่ความรู้สึกชอบพอเท่านั้น แต่ก็มีไม่น้อยที่เชื่อว่าจากสภาพ “รักแบบสายฟ้าแลบ” ด้วยกาลเวลา และการช่วยกันประคับประคอง ก็อาจกลายเป็นความรักขึ้นมาจริงๆ ก็ได้ พวกเขาอาจจะลืถึงคำว่า “เราเกิดมา เพื่อกันและกัน” แต่ความสุขนี้เกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่ช่วยกันสร้างไม่ช่วยกันหนุนถนอม เจตคติ/ท่าทีนี้สำคัญมากเมื่อต้องสร้างความผูกพัน หลายต่อหลายครั้งพวกเขาผูกมัดกันมากกว่าผูกพัน (=ต้องการเป็นเจ้าของครอบครองอีกฝ่ายเท่านั้น) แล้วพวกเขาก็หลงอยู่ในความรุนแรง โดยไม่รู้ตัว จนลืมิให้เกียรติกันและกัน

“ความเกียจคร้านนี้เป็นความสนุกสนานที่เป็นดาบสองคม แต่เป็นบริการที่โดนใจวัยรุ่น/เยาวชน (รวมทั้งผู้ใหญ่ด้วย)”

เยาวชนและ INTERNET

ต้องยอมรับว่า INTERNET มีอิทธิพลอย่างมากต่อโลกของเยาวชน และดูเหมือนกินเวลาของชีวิตของพวกเขาโดยยากที่จะแยกตัวออกมาได้ ปรากฏการณ์นี้สร้างทั้ง ความยินดีและความ**หวั่นวิตก**แก่บรรดาผู้ใหญ่ทั้งหลาย ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาพยายามมองในแง่ไหน

เยาวชนใช้เวลามากมายอยู่ต่อหน้าเครื่องสื่อสารที่เราเรียกว่าอะไรก็ได้ที่สามารถทำให้พวกเขากลายเป็นผู้อยู่ใน “สังคมก้มหน้า” โดยไม่รู้ตัว และมีไม่น้อยที่พลาดหลงเข้าไปเป็นทาสของมัน เป็น**ยาเสพติด**ชั้นเยี่ยม Internet ดึงพวกเขาออกจากการอ่านหนังสือดีๆ เพราะ**หลงคิดว่า** Internet สามารถตอบได้ทุกคำถาม สามารถหาข้อมูลได้ตลอดเวลา โดย**ลืมไตร่ตรองแยกแยะ**และหาข้อมูลอย่างจริงจัง ความพยายาม ความมุ่งมั่นอาจถดถอยลง และเราต้องยอมจำนนต่อข้อเสีย นั่นคือ **ดูละเอียดและจิตวิเคราะห์** Critical spirit อาจค่อยๆ หลอมละลายไปที่ละเล็กละน้อย

ข้อเสียของการเมากับ Internet สำหรับเยาวชน (ไม่ใช่แต่เยาวชนเท่านั้น) ก็คือการเข้าไปเสพเรื่องราวด้านลบของเพศศึกษา (สื่อโป๊) อันเป็นที่ต้องยอมรับ ว่าทำให้เยาวชนของเราหมกมุ่นและแปรปรวน ยิ่งเมื่อสายตาผ่านบทความสั้นของศิริพงษ์ วิทย์วิโรจน์ ในคอลัมป์ “แลไปข้างหน้า” แล้วรู้สึกใจหายและวิตกชอบกล บทความกล่าวถึงของเล่นใหม่ของวัยรุ่นใน Ask.fm กล่าวถึงการตั้งคำถามและคำตอบที่หลุดโลกที่เรียกว่า “โทรล” ในคำถามคำตอบนั้นบ่อยครั้งไม่คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น ขอให้ “สะใจ” เป็นใช้ได้ คงเป็นคำถามคำตอบที่อาจให้ความสนุกสนานโดยไม่คำนึง/กังวล ถึงจิตใจของคนอื่นๆ ความเกียจคร้านนี้เป็นความสนุกสนานที่เป็นดาบสองคม แต่เป็น บริการที่โดนใจวัยรุ่น/เยาวชน (รวมทั้งผู้ใหญ่ด้วย) และเปิดโอกาสให้ปลดปล่อยกัน อย่างไม่มียังงัยโดยลืมหินาคิดหลัง

แน่นอนเมื่อเราพูดถึงเยาวชนกับ Internet ข้อเสียมีมากและเป็นที่แจ้งประจักษ์ แต่เราไม่

ควรสิ่งที่ดีที่ Internet ได้นำมาให้ ถ้าผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโส หรือผู้ปกครอง รู้จักให้คำแนะนำในการใช้ Internet ให้เป็นคุณประโยชน์ Internet ก็จะกลายเป็นชุมชนทรัพยากรชั้นเลิศของสารสนเทศ ช่วยเพิ่มเติมความรู้ที่ได้รับมาก่อน จากโรงเรียน หรือจากสถาบัน หลายครั้งช่วยให้สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องพึ่งอาจารย์ที่บรรยายอย่างน่าเบื่อได้ เป็นการฝึกคิดด้วยตัวเอง (อย่างอิสระ) เยาวชนมากมายรู้จักใช้ Webs เพื่องานอดิเรก หรือการละเล่นโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก

เราคงไม่สามารถห้ามใช้ Internet หรือเครื่องสื่อสารด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงได้ แต่

ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโส หรือแม่เพื่อน ๆ เยาวชนด้วยกันสามารถช่วยกันควบคุมให้เป็นคุณ มากกว่าเป็นโทษได้ เพราะเมื่อเราวิเคราะห์กันจริงๆ แล้ว โทษ/ข้อเสียจากเทคโนโลยี ขั้นสูงนี้มาจากผู้เห็นแก่ได้และหน้ามืดตามัวกับผลประโยชน์ทางการค้าที่ตนกระหาย อยากได้มาเท่านั้นเอง ผู้ที่อาบน้ำร้อนมาก่อน ควรช่วยเยาวชนให้พวกเขาฝึกเป็นผู้สานต่อเจตนารมณ์ที่ดี สมกับคำกล่าวที่ทุกคนได้ยินชินหูว่า “เป็นอนาคตของชาติ” โดยไม่ยึดเยียด ไม่บังคับ แต่เดิมประคองพวกเขาไปในหนทางของพวกเขา (ไม่ใช่ของพวกเรา : ผู้อาวุโสตลอดเวลา) อย่างอิสระและเต็มใจ

บทบาทของผู้ใหญ่

ผู้ที่เดินเคียงข้างและนำบรรดาเยาวชนไปสู่ความสำเร็จของชีวิตจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากผู้ที่อาบน้ำร้อนมาก่อน พวกเขาต้องพยายามเข้าใจและยอมรับลักษณะธรรมชาติของเยาวชน เพื่อสามารถช่วยให้เยาวชนได้พบพัฒนาการในทุกด้านของชีวิต

บ่อยครั้งที่เดียว ที่ปัญหาของเยาวชนมิได้เกิดจากการกระทำของพวกเขาเท่านั้น แต่กลับเป็นผู้ที่อาบน้ำร้อนมาก่อน นี่แหละที่เป็นผู้**สมรู้ร่วมคิด**เหมือนกัน

ในโลกปัจจุบัน พ่อแม่ชอบอ้างการทำมาหากินมาเป็นเงื่อนไขในการเลี้ยงลูกๆ จนลืมความอบอุ่นที่ลูกๆ ต้องการ ถ้าผู้ใหญ่อ้างเรื่องเงินมาทดแทนความอบอุ่น พวกเขาก็จะเข้าไม่ถึงจิตใจของลูก

ผู้ปกครองหลายต่อหลายคนถอยเมื่อเห็นว่า ตนไม่สามารถช่วยลูกๆ เยาวชนของตนให้เป็นเลิศทางวิชาการได้ ทั้งๆ ที่ความเป็นจริงแล้ว สามารถช่วยให้เยาวชนพัฒนาตนได้ในหลายมิติ

เมื่อผู้ปกครองได้ดูแลเอาใจใส่ลูกจนถึงวัยเยาวชน (โดยไม่ตามใจจนเกินเหตุ) ถึงจุดหนึ่งผู้ปกครองต้องสลัดความคิด ว่าลูกของตนไม่รู้อะไรมากนัก จึงไม่อยากให้ พวกเขาได้รับผิดชอบอะไรมาก ประสบการณ์ของชีวิตทั่วไปบ่งบอกว่าเยาวชนที่ผู้ปกครองให้เกียรติ (Respect) ปลอ่ยให้พวกเขาตัดสินใจอย่าง

อาจหาญ (ภายในกรอบ!) พวกเขาเรียนรู้ความรับผิดชอบได้ไว ในเวลาเดียวกันผู้ใหญ่ควรค่อยๆ สอนให้พวกเขา ต้องยอมรับผลที่ตามมาจากการตัดสินใจของพวกเขา เมื่อพลาดไม่ต้องประณาม เมื่อถูกต้องชมเชยอย่างจริงจัง สอนพวกเขาให้รู้แพ้รู้ชนะ (ไม่ใช่สอนให้ชนะลูกเดียว)

ถ้าเราต้องการให้เยาวชนมีคุณภาพ น่าเชื่อถือ ผู้ใหญ่ต้อง**ช่วยฝึก**พร้อมๆ กับดำเนินชีวิตไปกับพวกเขา ให้พวกเขาเข้าใจว่าตนต้องสานต่ออนาคต **คุณธรรม**ที่บรรดาเยาวชนสามารถสัมผัสได้ มาจากบรรดาผู้ที่อาบน้ำร้อนมาก่อนทั้งสิ้น แต่ไม่ควรช่วยพวกเขาในวิธีการ**ยัดเยียด** หรือควบคุมทุกกระเปียดนัยของชีวิตของพวกเขา หลายครั้งหรือบ่อยครั้ง ผู้ใหญ่ลืมไปว่าพวกเขาก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับยุคของเยาวชนด้วย เพราะเป็นคนละยุค คนละรุ่น เยาวชนจะเปิดเผยและทำตัวโปร่งใส เมื่อพวกเขาเห็นความพยายามของผู้ใหญ่ที่**รับฟังความรู้สึก** และเหตุผลของพวกเขา พวกเขาจะมีกำลังใจกล้าเผชิญปัญหาเพราะรู้ว่ามีพ่อแม่ ผู้ใหญ่คอยประคับประคองจิตใจพวกเขาอยู่

สุดท้ายแบบอย่างอันน่าประทับใจของผู้ใหญ่นั้นแหละจะเป็นแรงจูงใจเยาวชนให้ช่วย**สานต่อและช่วยเสริมสร้างโลกให้งดงามน่าอยู่ขึ้น** จะให้เยาวชนเสียสละมีระเบียบ วินัย ซื่อสัตย์ มีความสามัคคีกันได้อย่างไร ถ้า

ผู้ใหญ่มิพยายามกระทำให้เห็นเป็นพยานก่อน
สำคัญที่สุด คือ ผู้ใหญ่ไม่มีสิทธิทำให้เยาวชน
ท้อใจเป็นอันขาด

พระดำรัสของพระสันตะปาปาฟรานซิส

เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายอันน่า
ส่งเสริมของวารสาร “แสงธรรมฯ” ใคร่ขอนำ
สรุปเนื้อความ ในพระดำรัสขององค์พระ
สันตะปาปาฟรานซิส เมื่อพระองค์ตรัสกับ
เยาวชน

- เยาวชนเป็นหน้าต่างที่ปล่อยให้
อนาคตผ่านเข้ามาได้ในโลก เป็นพระ
ดำรัสขององค์พระสันตะปาปาเมื่อวันที่
22 กรกฎาคม 2013/2556 ในพิธี

เปิดปีเยาวชนที่ Rio de Janeiro
หลังจากตรัสกับประธานาธิบดีและ
ผู้ใหญ่ทางบ้านเมืองและทางศาสนา
พระองค์ตรัสกับเยาวชนว่า องค์พระ
คริสต์ได้ให้พื้นที่แก่เยาวชน โดยทรง
ทราบว่ามีพลังใดจะแข็งแกร่งเท่าพลัง
ที่ปล่อยมาจากหัวใจของเยาวชน เมื่อ
พวกเขาได้พบกับมิตรสัมพันธ์กับองค์
พระเยซูคริสต์ พระองค์วางใจบรรดา
เยาวชนและได้มอบภารกิจอนาคตใน
การแพร่ธรรมแก่พวกเขา “จงไปและ
สร้างศิษย์ให้มากๆ” ให้พื้นที่
หมายความว่าเราต้องสร้างเงื่อนไขทั้ง
ทางวัตถุและทางชีวิตธรรมจิต ให้

บรรดาเยาวชนได้พบความไพบูลย์ อิ่มเอม นั่นคือ เอื้อบาพื้นฐานอันมั่นคง ให้พวกเขาสามารถสร้างชีวิตของตน ให้สวัสดิการและการศึกษาเท่าที่พวกเขา ต้องการ ส่งผ่านค่านิยมถาวรที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาดำเนินต่อไป

• **ส่งเสียงของท่านให้ทุกคนได้ยิน** เป็นพระดำรัสตรัสเมื่อวันพฤหัสบดี 25 กรกฎาคม 2013/2556 แก่ผู้มาร่วมชุมนุมวันเยาวชนโลก พระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงปรารถนาที่จะได้ยิน **เสียงของเยาวชน**ในทุกสถานที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมของตน และให้เสียงนี้ออกไปพร้อมกับพระศาสนจักรในถนนต่อต้านโลกียนิยมต่อต้านบริโภคนิยม และความสะกดกลายช่วยขจัดบาดแผลอันเป็นการว่างงานของเยาวชนจำนวนมาก ต้องช่วย **สร้างอนาคตพร้อมกับผู้ใหญ่** ผู้ใหญ่อาจสอนหรือส่งผ่านปรัชญาญาณมาช่วยพวกเรา พวกเขาจะอยู่หรือถูกกีดกันให้อยู่นอกกรอบไม่ได้ จงอ่านบทเทศน์บนภูเขาที่ตรัสกับเยาวชน (ตุลาคม 1985/2528) ว่าไม่ให้กลัว ไม่ให้โยนความรับผิดชอบของตน (เยาวชน) ซึ่งยากแน่นอนไปให้คนอื่นทำพวกเขา (เยาวชน) ชนะความผิดหวัง ยกฐานะ **อันถดถอยของศักดิ์ศรี**ของสิ่งสร้าง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง**ภาพลักษณ์ของพระเจ้า**ให้เข้าที่ และในวันที่ 11 เมษายน 1987/2530 พระองค์ได้ตรัสว่าพระองค์คาดหวังอย่างมากกับบรรดาเยาวชน ว่าพวกเขาจะขอปฏิญาณใหม่ในความสัตย์ซื่อต่อองค์พระเยซูคริสต์แต่ไม่กางเขนอันนำความรอดพ้นมาให้มวลมนุษย์

• **“เป็นการดีจริงๆ ที่พวกเราได้มาร่วมกันที่นี่”** หลังจากได้อ่านข้อความจากพระวรสารตามคำเล่าของนักบุญลูกา 9:28-30 พระสันตะปาปาฟรานซิสตรัสว่า เนื้อความในหัวข้อข้างบนเป็นคำอุทานของนักบุญเปโตรหลังจากได้เห็นองค์พระเยซูทรงสำแดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ และน่าเป็นคำอุทานของพวกเราด้วย พระองค์ทรงขอร้องให้เยาวชน**สวมความเชื่อ สวมความหวัง และสวมความรัก** เพื่อพยายามให้สรรพสิ่งใหม่แก่โลกที่จะได้รับแสงสว่างและความชื่นชมยินดี สุดท้ายก็ต้อง**สวมใส่องค์พระคริสต์** ผู้จะทรงให้มิตรสัมพันธ์ ความหวังและความปิติยินดีในเวลานี้และในอนาคต ชีวิตจึงจะเป็นคุณประโยชน์เป็นคุณูปการอย่างแท้จริง

• **ต้องเป็น “นำเสนอความหวัง” และเป็น “ผู้ช่วยสร้างอนาคต”** พระสันตะปาปาตรัสเนื้อความข้างบนนี้แก่

บรรดาเยาวยชนเมื่อวันพุธที่ 28 สิงหาคม 2013/2556 พระองค์ได้ตรัสว่า พระองค์พอพระทัยอยู่กับบรรดาเยาวยชน เพราะพวกเขาเปรียบเสมือนคำสัญญาแห่งหวังในหัวใจ พวกเขาต้องพยายามเป็น**สถาปนิก**ของอนาคต เป็นผู้ช่วยสร้างอนาคต คงเป็นการยากที่จะเข้าใจเยาวยชนที่ไม่**อยากสร้างผลงาน**เพื่อโลกในอนาคต ให้สวยงามน่าอยู่และรื่นรมย์ขึ้น พระองค์ทรงมั่นใจว่าเยาวยชนทุกคนกำลังเสาะหาความจริงที่โดนใจตน และกระหายจะได้พบเจอความจริงอันสวยงามนั้น เป็นการเรียกร้องเป็นการท้าทายที่ช่วยให้ตื่นตัวอยู่เสมอ พระองค์ทรงวอนขอให้เยาวยชนกล้าหาญออกไปส่งเสียงต้านกระแสวัฒนธรรมที่กำลังทำร้ายและทำลายโลกเรา พระองค์

ทรงวอนให้พวกเขาออกไปแพร่คำนิยามของความงาม ของคุณธรรม และของสัจธรรม และลงมือกระทำผลงานขึ้น โป้บ์แดงนี้ด้วยจิตใจที่ร่าเริง

พระองค์ยังทรงเตือนสติเยาวยชนอีกในปีนี้ว่า ขอให้หลีกเลี่ยงชีวิตแบบของหนุ่มเศรษฐีในพระวรสารผู้เศร้าใจเมื่อต้องสละสมบัติเพื่อจะได้ตามองค์พระคริสต์ พระองค์ยังตรัสอีกว่าแม้ความพลัดปลั่งก้าวเข้ามาในชีวิต ท่าทีที่จำเป็น และสำคัญคือต้อง**หวนกลับ** (กลับใจ)ไปสู่องค์ความรัก

ขอให้พวกเรามาช่วยกันประคับประคองบรรดาเยาวยชนของเรา ให้รู้จักรักศักดิ์ศรีของตนและรู้จักให้เกียรติผู้อื่น พร้อมทั้งคอยส่งต่อเจตนารมณ์แห่งการสร้างสรรค์ และเจตนารมณ์แห่งความรักและความสมานฉันท์กันเถิด

[หมวดชีวิตด้านจิตใจ]

การประกาศพระวรสารใหม่

กับวิถีชีวิตแห่งภavanaของคริสตชนในสมัยปัจจุบัน

บาทหลวง ผศ.สมชัย พิทยาพงศ์พร

1. คำนำ

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ตรัสว่า “ในวันเพนเตกอสเต พระจิตเจ้าทำให้บรรดาอัครสาวกออกจากตนเอง กลายเป็นผู้ประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ทำให้สามารถพูดกับแต่ละคนด้วยภาษาของเขา

พระจิตเจ้าทรงประทานความกล้าหาญในการประกาศความใหม่ของพระวรสาร ด้วยความกล้าในทุกที่ทุกเวลา แม้เมื่อพบการต่อต้านในวันนี้ให้เราอ่อนขอพระจิตเจ้าให้ชีวิตของเราหยั่งรากในการภาวนา หากปราศจากการ

บาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, อาจารย์สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

ภาวนา กิจกรรมทุกอย่างของเราก็เสี่ยงที่จะไร้ผล และสารของเราก็ว่างเปล่า พระเยซูเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ผู้ประกาศข่าวดี มิใช่ประกาศข่าวดีด้วยคำพูดเท่านั้น แต่ด้วยชีวิตที่เปลี่ยนแปลงด้วยการประทับอยู่ของพระเจ้า ผู้ประกาศข่าวดีที่เต็มเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้าคือผู้ประกาศพระวรสารซึ่งภาวนาและทำงานประกาศข่าวดี” (E.G.259, 262)

“การขาดจิตวิญญานที่ลุ่มลึกของผู้ประกาศข่าวดี เกิดจากหรือทำให้เกิดการมองโลกในแง่ร้าย ความคิดหัวรุนแรง ความหวาดระแวงไม่ไว้วางใจกัน การไม่อุทิศตนเพื่อพันธกิจเพราะขาดความหวัง ชังตนเองในความสละสลวย ความเกียจคร้าน ความโศกเศร้าจากความไม่พอใจ ความว่างเปล่าที่เห็นแก่ตัว **บุคคลที่แสวงหาตนเอง** นิยมความสำเร็จในอาชีพการงาน (careerism) เพราะกระหายที่จะได้รับการยอมรับ เสี่ยงปรบมือรางวัลตอบแทน และสถานภาพในหน้าที่การงานในสังคม ย่อมพบความเหนื่อยล้าสภาพจิตแห้งแล้ง แม้เขาจะยังคงทำงานต่อไปแต่ก็ไม่มีพลัง และไม่มีการกลับคืนชีพ” **การประกาศพระวรสารด้วยจิตวิญญาน** ย่อมแตกต่างจากการกระทำเพราะทำตามหน้าที่ ข้าพเจ้าประสงค์จะใช้คำพูดที่ส่งเสริมการประกาศพระวรสารใหม่ ด้วยความกระตือรือร้น ความชื่นชมยินดี ความใจกว้าง ความกล้า

หาญ ความรักที่ไม่มีขอบเขต และการสัมผัสใจ (E.G. 261,275,277)

สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตรัสว่า “จากประสบการณ์ของชีวิตสงฆ์ของข้าพเจ้า การที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับประเพณีฝ่ายจิตเก่าแก่ของศาสนาอื่นโดยเฉพาะในเอเชีย ได้ทำให้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า **อนาคตของงานแพร่ธรรมขึ้นอยู่กับจิตภาวนา (contemplation) เป็นส่วนใหญ่** ในเอเชีย ซึ่งเป็นที่กำเนิดของศาสนาที่ยิ่งใหญ่หลายศาสนา ซึ่งมีบุคคลมากมายและประชาชนหลากหลายกระหายหาพระเจ้า พระศาสนจักรได้รับกระแสเรียกให้เป็นพระศาสนจักรที่อธิษฐานภาวนา มีชีวิตจิตที่ลึกซึ้ง แม้ในขณะที่กำลังทำงานเกี่ยวกับความต้องการที่เร่งรัดของผู้คนและสังคม **คริสตชนทุกคนต้องมีชีวิตจิตแห่งการภาวนาและจิตภาวนา (Spirituality of prayer and contemplation) ของผู้แพร่ธรรม**” (E.A. 23) “ธรรมทูตหากไม่เป็นผู้เพ่งพินิจภาวนาย่อมไม่สามารถประกาศพระคริสตเจ้าอย่างน่าเชื่อถือ **ธรรมทูตคือประจักษ์พยานถึงประสบการณ์พระเจ้า**จะต้องสามารถกล่าวเช่นเดียวกับบรรดาอัครสาวกว่า “สิ่งที่เราได้เห็น...เกี่ยวกับพระวจนาคถ์แห่งชีวิต...เราประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้ด้วย” (1ยน1:1-3) (R.M.91)

2. แนวทางการฟื้นฟูวิถีชีวิตจิตแห่งการภาวนาตามคำแนะนำของสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2

สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ตรัสในสมณสาสน์ เริ่มต้นสหัสวรรษใหม่ว่า “พระศาสนจักรควรฟื้นฟูชีวิตตามแผนการแห่งพระวรสารคือ เดินตามกระแสเรียกสู่ความศักดิ์สิทธิ์โดยอาศัย 1) การภาวนา 2) พิธีบูชาขอบพระคุณโดยเฉพาะในวันอาทิตย์ 3) ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดี 4) ความเป็นเอกของพระหรรษทาน 5-6) การรับฟังและการประกาศพระวาจาของพระเจ้า และ 7) การเจริญชีวิตจิตแห่งความเป็นหนึ่งเดียว”(NMI 29-45) สมเด็จพระสันตะปาปาได้ทรงเน้นว่า “**เครื่องหมายแห่งกาลเวลา**” ประการหนึ่งในโลกปัจจุบันคือ การแสวงหาชีวิตฝ่ายจิตโดยการรื้อฟื้นความต้องการการภาวนา พระองค์ทรงให้แนวทางฟื้นฟูการภาวนาในชีวิตพระศาสนจักรและชีวิตคริสตชน ดังนี้

2.1 การเรียนรู้และฝึกศิลปะแห่งการภาวนา คริสตชนต้องภาวนาและฝึกศิลปะแห่งการภาวนาเหมือนบรรดาศิษย์รุ่นแรกของพระเยซูเจ้าที่ขอพระองค์ว่า “พระเจ้าข้าโปรดสอนให้เราอธิษฐานภาวนา”(ลก 11:1) การภาวนาเป็นการพัฒนาการสนทนากับพระคริสตเจ้า ซึ่งทำให้เราเป็นมิตรสนิทกับพระองค์ “ท่านทั้งหลายจงดำรงอยู่ในเราเถิด ดังที่เราดำรงอยู่ในท่าน” (ยน 15:4) การตอบรับ

โดยอาศัยพระจิตเจ้านี้คือแก่นแท้และจิตวิญญาณคริสตชน และเป็นเงื่อนไขของชีวิตการอภิบาลที่แท้จริง โดยอาศัยพระคริสตเจ้า เราเรียนรู้ที่จะฟังพิชพระพักตร์พระบิดาเป็นการภาวนาในพระตรีเอกภาพทั้งในพิธีกรรม และในชีวิตส่วนตัว ทำให้ชีวิตคริสตชนมีชีวิตชีวา ไม่กลัวอนาคตเพราะเรากลับไปสู่แหล่งกำเนิด และพบชีวิตใหม่ในแหล่งกำเนิดนี้อยู่เสมอ (NMI 32)

กลุ่มคริสตชนต้องเป็นโรงเรียนแห่งการภาวนาอย่างแท้จริง สามารถแสดงออกถึงการพบกับพระคริสตเจ้าด้วยการภาวนา การมีจิตใจใหม่ มีความรักพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง ช่วยทำให้ประวัติศาสตร์สอดคล้องกับแผนการของพระเจ้า เมื่อวางแผนงานอภิบาลหรือ**แนวทางปฏิบัติของหมู่คณะ**ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการศึกษาเรื่องการภาวนา” (NMI 32-34) **สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2** ได้ตรัสว่า “หนทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ของคริสตชนมีหลายหนทางแล้วแต่กระแสเรียกของแต่ละคน” (NMI.31) การภาวนาก็มีหลายวิธี คริสตชนแต่ละคนต้องแสวงหาวิธีการ และการปฏิบัติภาวนาที่เหมาะสมกับชีวิตของตนเอง

แต่สภาพสังคมในปัจจุบัน “บรรดาคริสตชนทุกวันนี้มุ่งมาดปรารถนาที่จะเรียนรู้วิธีการภาวนา เพื่อที่จะทำให้เกิดประสบการณ์ภาวนาอย่างลึกซึ้งและแท้จริง ทั้งๆ ที่มี

อุปสรรคมิใช่น้อยจากวัฒนธรรมสมัยใหม่ ซึ่งในช่วงหลังนี้ไม่เปิดโอกาสให้พบความเจ็บบงบการสำรวมจิต และการเพ่งพินิจภาวนาได้ง่ายนัก”¹

2.2 ผู้นำและสอนภาวนา ในหนังสือ **“คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก”** ภาคสี่ กล่าวถึงเรื่อง “การภาวนาของคริสตชน” มีเนื้อหาเรื่องการภาวนาของคริสตชนอย่างครบถ้วน และกล่าวถึง ผู้นำและสอนภาวนาคือ ครอบครัวคริสตชน พระสงฆ์ นักบวช ครูสอนคริสตศาสนธรรม กลุ่มภาวนา เป็นต้น **สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2** ได้ตรัสว่า เป็นการเข้าใจผิดที่คิดว่าบรรดาคริสตชนพึงพอใจกับการภาวนาแบบต้นๆ ซึ่งไม่ซึมซาบเข้าไปในชีวิตของเขา โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาต้องเผชิญกับการทดลองความเชื่อของพวกเขา อันที่จริงบรรดาคริสตชนเรียกร้องและแสวงหาการภาวนาที่ลึกซึ้ง และซึมซาบเข้าไปในชีวิตได้ ซึ่งในปัจจุบันมีศาสนาต่างๆ จำนวนมาก ที่ได้แผ่เข้าดินแดนคริสตศาสนาตั้งเดิม และตอบสนองการเรียกร้องและแสวงหาดังกล่าวนี จนทำให้คริสตชนที่ไม่มีจุดยืนที่มั่นคงในความเชื่อของตน อาจจะหลงไปได้

แต่เราผู้ได้รับพระพรหรรษาให้มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเปิดเผยพระบิดา และทรงเป็นผู้ไถ่กู้โลก เราจึงมีหน้าที่ที่จะแสดงว่า ความสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า

สามารถนำเราไปสู่ความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับพระเจ้ามากเพียงใด ธรรมประเพณีแห่งธรรมล้ำลึกฝ่ายจิตของพระศาสนจักรทั้งตะวันออกและตะวันตก ได้แสดงให้เห็นว่า การภาวนามีขั้นตอนสามารถก้าวหน้าได้ ในรูปแบบการเสวนาแห่งความรัก ซึ่งนำสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าพระบิดา อาศัยพระจิตเจ้า นี่เป็นประสบการณ์ที่พระคริสตเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า “ผู้ที่รักเรา พระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราเองก็จะรักเขา และจะแสดงตนแก่เขา” (ยน 14:21) เป็นการเดินทางฝ่ายจิตอาศัยพระพรหรรษาทั้งหมด แต่ต้องมีการอุทิศตนฝ่ายจิตอย่างเข้มข้น และผ่านการชำระล้างให้บริสุทธิ์ที่เจ็บปวด (ผ่านคืนมิดของวิญญาน) ด้วยวิธีการต่างๆ แต่ในที่สุดจะนำเราไปสู่ความปิติยินดีที่ไม่สามารถอธิบายได้ ผู้มีประสบการณ์เรียก “การวิวาห์ฝ่ายจิต (nuptial union)” ตามคำสอนของนักบุญยอห์นแห่งไม้กางเขน และนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา (NMI.33-34)

2.3 การปรับให้เข้ากับวัฒนธรรม บรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมประชุมสมัชชาพระสังฆราชในหัวข้อ **“พระศาสนจักรในเอเชีย”** ได้สนับสนุนให้บรรดาผู้อบรมผู้ประกาศพระวรสาร อาจารย์หรือผู้อบรมในบ้านเณรบ้านอบรมแสวงหาความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ถึงส่วนประกอบของชีวิตจิตและการภาวนาที่ใกล้ชิดกับจิตวิญญานของชาวเอเชีย

¹ On Some aspects of Christian Meditation : Congregation for the doctrine of Faith 1989 No.1

ประชาชนชาวเอเชียมีความภูมิใจในคุณค่า ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น ความรักความ เจียบ จิตภาวนา (contemplation) ความ เรียบง่าย ความกลมกลืน (hamony) การไม่ยึดติด(detachment) การไม่ชอบ ความรุนแรง มีจิตวิญญาณการทำงานหนัก มีระเบียบวินัย มีชีวิตสมณะ กระจายหา ความรู้ และแสวงหาปรัชญา มีความเคารพ ต่อชีวิต มีความเมตตาต่อสิ่งมีชีวิต มีความ ใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีความกตัญญู การ นับถือบิดามารดา ผู้อาวุโส และบรรพบุรุษ มีความสำนึกในชีวิตหมู่คณะสูง ให้ความสำคัญกับครอบครัว มีความอดกลั้นและการ อยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีการเปิดใจยอมรับผู้อื่น ในท่ามกลางความหลากหลายของศาสนาและ วัฒนธรรม เป็นต้น (E.A.22,6)

2.4 สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ตรัสกับบรรดาพระสังฆราชไทย โอกาสการเข้าเฝ้าถวายรายงานพระสันตะ ปาปาทุกห้าปี (The Ad Limina) ในปี ค.ศ.1985 หลังจากพระองค์ได้เสด็จเยือน ประเทศไทยในปี ค.ศ.1984 ได้ตรัสว่า “พระองค์ได้พบปะกับชุมชนคริสตชนต่างๆ ในประเทศไทย พระองค์รู้สึกได้ถึงความหวัง ที่มีชีวิตชีวาของพระศาสนจักรในประเทศไทย พระองค์ขอให้อภิบาลครอบครัว ให้เห็นคุณค่า แห่งการภาวนาโดยครอบครัวและเพื่อ ครอบครัว ในปีค.ศ. 1996 ได้ตรัสถึงช่วง เวลาปีแรกๆ หลังจากบวชเป็นพระสงฆ์ ต้อง ช่วยพระสงฆ์รักษานิสัยการมีระเบียบวินัย การภาวนา และความกระตือรือร้นในงาน อภิบาลและประกาศพระวรสาร สำหรับ

นักบวชหญิงที่อุทิศตนทั้งครบเพื่อชีวิตเพ่งพินิจภาวนาในประเทศไทย ต้องเป็นพยานตามประเพณีคริสตชนเรื่องการบำเพ็ญพรตและจิตภาวนา และหวังให้มีการประยุกต์ความเชื่อเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น

และครั้งสุดท้ายหลังปี “ปีติมหาการุญ” ในปีค.ศ.2001 พระองค์ตรัสถึงพระสงฆ์ต้องเป็นบุคคลแห่งการภาวนา และเรียกร้องนักบวชชายหญิงให้เป็นพยาน เป็นผู้นำฝ่ายจิตและการประกาศพระวรสารแห่งการภาวนา เป็นเคล็ดลับที่ทำให้คริสตศาสนามีชีวิตชีวาอย่างแท้จริง นักบวชผู้อุทิศตนเพื่อชีวิตเพ่งพินิจภาวนา ควรที่จะเป็นอาจารย์สอนภาวนาสำหรับผู้อื่นด้วย สังคายนาวาติกันที่ 2 ให้ความสำคัญอย่างมากเตือนใจเราว่า นักบวชผู้ดำเนินชีวิตเพ่งพินิจภาวนาในอาราม ทำให้พระศาสนจักรเติบโตโดยการประกาศพระวรสารอย่างเร้นลับ แต่มีผลดี (P.C.) ในโอกาสเริ่มต้นสหัสวรรษใหม่ พระศาสนจักรในประเทศไทยได้รับการท้าทาย ให้เปิดเผยธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีความนึกคิดของประชาชน ขอให้มีความพยายามต่อไป เพื่อความจริงและคุณค่าพระวรสารจะได้เห็นชัดเจนสอดคล้องกับความต้องการและการแสวงหาฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริงของประชาชน

3. แนวทางการฟื้นฟูวิถีชีวิตจิตแห่งการภาวนาตามคำแนะนำของสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ในพระสมณสาส์นเตือนใจ “ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร” ในบทที่ 5 ตรัสถึงผู้ประกาศพระวรสารด้วยจิตวิญญาณ (ข้อ252-288) การประกาศพระวรสารด้วยจิตวิญญาณเป็นการประกาศพระวรสารพร้อมกับพระจิตเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นจิตวิญญาณของพระศาสนจักรที่ประกาศพระวรสาร สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสไม่ประสงค์จะเขียนบทสังเคราะห์เรื่องชีวิตจิตคริสตชนหรือเรื่องการภาวนา เพราะบทความที่มีคุณค่าในเรื่องเหล่านี้มีอยู่แล้วในพระศาสนจักร พระองค์ทรงปรารถนาจะเสนอข้อคิดบางประการเกี่ยวกับจิตวิญญาณของการประกาศพระวรสารครั้งใหม่ ดังนี้

3.1 เหตุผลในการฟื้นฟูแรงบันดาลใจธรรมทูตขึ้นใหม่ (ข้อ262-263) ผู้ประกาศพระวรสารพร้อมกับพระจิตเจ้าหมายถึงผู้ประกาศพระวรสารที่ภาวนาและทำงานสิ่งที่ต้องการคือ ความสามารถในการเปิดพื้นที่ภายในจิตใจ ซึ่งจะให้ความหมายแบบคริสตชนกับการอุทิศตนและการกระทำกิจกรรมธรรมทูตถ้าปราศจากช่วงเวลาสำหรับการนมัสการพระเยซูคริสตเจ้าในศีลมหาสนิท การภาวนาด้วยพระวาจาของพระเจ้า การสนทนาอย่าง

จริงใจจากหัวใจกับพระเจ้า กิจกรรมงานธรรมทูตของเราก็จะหมดความหมายได้ง่าย เราจะสูญเสียพลังเมื่อพบกับความอ่อนล้า ความยากลำบาก ความกระตือรือร้นของเราก็จะค่อยๆ หมดไป **พระศาสนจักรมีความต้องการการภาวนาที่ลึกซึ้งอย่างเร่งด่วน** พระสันตะปาปาฟรังซิสเห็นว่า มี กลุ่มภาวนา กลุ่มพระวาจาของพระเจ้า กลุ่มนมัสการศีลมหาสนิทตลอดเวลา กำลังเติบโตในพระศาสนจักรสำหรับคริสตชนชีวิตจิตและการภาวนาย่อมนำไปสู่การอุทิศตน เพื่อพันธกิจการประกาศพระวรสารใหม่ในสมัยปัจจุบัน

บรรดาคริสตชนสมัยแรกเริ่มจำนวนมากมีความชื่นชมยินดี ความกล้าหาญที่ไม่ท้อถอย

ความกระตือรือร้นในการประกาศข่าวดี แม้จะต้องพบปัญหาต่างๆ มากมายในสังคมของยุคที่พวกท่านมีชีวิตอยู่ ซึ่งมีปัญหาไม่น้อยกว่าสมัยปัจจุบัน ให้เราเรียนรู้จากบรรดานักบุญที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้าพวกเรา เพื่อค้นหาเหตุผลที่เป็นแรงบันดาลใจให้การเลียนแบบพวกท่านเหล่านั้นในสมัยปัจจุบันของเราคือ

3.1.1 การพบปะส่วนตัวด้วยความรักของพระเยซูเจ้าที่ช่วยเราให้รอด (ข้อ 264-267) แรงบันดาลใจแรกในการประกาศพระวรสาร คือความรักของพระเยซูเจ้าและประสบการณ์แห่งการช่วยให้รอดที่เราได้รับจากพระองค์ ผู้ทรงผลักดันให้เรารักพระองค์มากขึ้นเสมอ เราต้องค้นพบจิตวิญญาณแห่ง

จิตภาวนาในแต่ละวัน วอนขอพระพรพรหมของพระองค์ เพื่อให้พระองค์เปิดจิตใจที่เย็นชาของเรา ให้สายตาแห่งความรักของพระองค์มองดูเรา การอยู่ต่อหน้าไม้กางเขนหรือต่อหน้าศีลมหาสนิท เป็นการได้อยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ เราจะรู้สึกยินดีเพียงใดเมื่อพระองค์เสด็จมาสัมผัสชีวิตของเรา และผลักดันเราให้สื่อสารชีวิตใหม่ของพระองค์ แรงบันดาลใจที่ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการแบ่งปันพระวรสารคือ การเพ่งพินิจภาวนาพระวรสารด้วยความรัก อ่านพระวรสารแต่ละหน้าด้วยหัวใจ เราต้องค้นพบจิตวิญญาณของจิตภาวนา ซึ่งจะช่วยให้เราค้นพบใหม่ว่า เราได้รับทรัพย์สมบัติที่ทำให้เราเป็นมนุษย์มากขึ้น และช่วยเราให้มีชีวิตใหม่ ไม่มีสิ่งใดที่มีค่ามากกว่านี้ ซึ่งเราจะสามารถมอบให้กับผู้อื่น

ชีวิตทั้งครบของพระเยซูคริสต์เจ้า วิธีปฏิบัติต่อคนยากจนของพระองค์ พระจริยวัตรของพระองค์ ความซื่อสัตย์มั่นคงของพระองค์ กิจการแห่งพระทัยดีที่เรียบง่ายในชีวิตประจำวันของพระองค์ สดุดีการอุทิศตนเพื่อผู้อื่นอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ มีคุณค่าและเปิดเผยถึง**ธรรมล้ำลึกของชีวิตพระเจ้าของพระองค์** เราพบความจริงนี้ทำให้เราตระหนักว่าผู้อื่นก็ต้องการสิ่งนี้ด้วย พระวรสารตอบสนองความต้องการที่ลึกที่สุดของเรา เป็นความปรารถนาที่จะสัมผัสความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์ และหนทางที่

ช่วยปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากบาปและความตาย เพราะมนุษย์ถูกสร้างมาเพื่อสิ่งที่พระวรสารนำมาให้เราคือ การมีมิตรภาพกับพระคริสต์เจ้าและมีความรักอันพี่น้อง โดยความรักของพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าได้ช่วยปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากบาปและความตาย ความกระตือรือร้นในการประกาศพระวรสารมีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อมั่นนี้

ความเชื่อมั่นนี้ต้องได้รับการคำจุนหล่อ เลี้ยงจากการรื้อฟื้นประสบการณ์ส่วนตัวของเราอย่างสม่ำเสมอ กับมิตรภาพของพระคริสต์เจ้าพระผู้ช่วยให้รอดพ้น และคำสอนของพระองค์ จึงจำเป็นต้องมีการฟังพระวาจาของพระองค์ เพ่งพินิจภาวนาถึงพระองค์ นมัสการพระองค์ แสวงหาสันติในพระองค์ ธรรมทูตที่แท้ผู้ไม่เคยหยุดที่จะเป็นศิษย์ของพระองค์ และตระหนักว่าพระคริสต์เจ้าทรงร่วมเดินกับเขา ตรัส หายใจ ทำงานร่วมกับเขา เขารู้สึกถึงพระคริสต์เจ้าผู้ทรงชีวิตทรงประทับอยู่กับเขาในกิจการธรรมทูตที่เขากระทำ

ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์เจ้าให้เราแสวงหาสิ่งที่พระองค์แสวงหา รักสิ่งที่พระองค์ทรงรักคือ **พระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาเจ้า** ซึ่งพระองค์ทรงแสวงหาตลอดพระชนมชีพของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระบุตรทรงขึ้นชมยินดีตลอดนิรันดร์ที่ได้ “สถิตอยู่ในพระอุระของพระบิดา” (ยน 1:18) เราเป็นธรรมทูต เพราะพระเยซูเจ้าตรัสแก่เราว่า

“พระบิดาของเราจะทรงรับพระสิริรุ่งโรจน์ เมื่อท่านเกิดผลมาก และกลายเป็นศิษย์ของเรา” (ยน 15:8) ถ้าเราปรารถนาอุทิศตนแด่พระเจ้าอย่างเต็มที่โดยไม่ท้อถอย เราต้องละทิ้งแรงจูงใจอื่นๆ มีแรงจูงใจที่ลุ่มลึกและยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับพระเยซูเจ้า ที่ทำให้เราประกาศพระวรสารเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาผู้ทรงรักเรา ซึ่งอยู่เหนือความชอบและความสนใจของเรา เหนือความรู้และแรงจูงใจของเรา

3.1.2 ความสุขใจฝ่ายจิตที่ได้เป็นประชากรของพระเจ้า (ข้อ 268-274) พระวาจาของพระเจ้าบอกเราว่า “เราเป็น

ประชากรของพระเจ้า” (1 ปต 2:10) เพื่อจะเป็นผู้ประกาศพระวรสารที่แท้จริง เราต้องพัฒนารสนิยมฝ่ายจิตที่ใกล้ชิดกับชีวิตของผู้คน และค้นพบว่าเป็นต้นธารความชื่นชมยินดีที่ยิ่งใหญ่ พันธกิจเป็นความรักต่อพระเยซูเจ้า และประชากรของพระองค์ เมื่อเราอยู่ต่อหน้าพระเยซูเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขน เราเห็นความรักที่ลุ่มลึกของพระองค์ที่ยกระดับและคำจูนจิตใจของเรา แต่ในเวลาเดียวกันพระองค์มองทุกคนด้วยความรัก พระองค์ทรงปรารถนาจะใช้เราเพื่อพระองค์จะได้ใกล้ชิดกับประชากรอันเป็นที่รักของพระองค์มากยิ่งขึ้น

พระเยซูเจ้าทรงมีความใกล้ชิดกับทุกคน
พระองค์ทอดพระเนตรเศรษฐีหนุ่มด้วยพระทัย
เอ็นดู (มก 10:21) ทรงเข้าใกล้คนตาบอด
ริมทางที่เมืองเยรีโก (มก 10:46-52) เสวย
พระกระยาหารร่วมกับคนบาปและคนเก็บภาษี
(มก 2:16) ทรงยอมให้หญิงโสเภณีชโลม
พระบาท (ลก 7:36-50) ทรงต้อนรับนิโคเดมัส
ในยามค่ำคืน (ยน 3:1-15) การพลีชีวิตบน
กางเขนเป็นจุดสูงสุดในชีวิตของพระองค์ แบบ
อย่างชีวิตของพระองค์ทำให้เราปรารถนาจะ
แบ่งปันชีวิตกับทุกคน รับฟัง ช่วยเหลือทั้ง
ด้านวัตถุและจิตใจ ร่วมยินดีกับผู้ยินดี ร่วม
ร้องไห้กับผู้ร้องไห้ อุทิศตนเพื่อสร้างโลกใหม่
พร้อมกับผู้อื่น เป็นการตัดสินใจส่วนตัวที่นำ
ความยินดีและนำความหมายสู่ชีวิต พระเยซู
เจ้าทรงปรารถนาให้เราสัมผัสความทุกข์ยาก
ของมนุษย์ ในร่างกายที่ทุกข์ทรมานของผู้อื่น
เมื่อเรามีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้อื่น
เราจะรู้ถึงพลังความรัก มีประสบการณ์การ
เป็นประชากรของพระเจ้าอย่างเข้มข้น

**พระวาจาของพระเจ้าบอกให้เรา
มีความสัมพันธ์ใหม่กับผู้อื่น** “ด้วยความอ่อน
โยนและด้วยความเคารพอย่างบริสุทธิ์ใจ”
(1 ปต 3:16) “จงอยู่อย่างสันติกับทุกคน
ถ้าเป็นไปได้” (รม 12:18) “ชนะความชั่ว
ด้วยความดี” (รม 12:21) “ไม่ท้อแท้ในการทำ
ความดี” (กท 6:9) คิดว่า “ผู้อื่นดีกว่า
ตน” (ฟป 2:3) ด้วยเหตุนี้ “องค์พระผู้เป็น

เจ้าทรงทำให้จำนวนผู้ได้รับความรอดเพิ่ม
ขึ้นทุกวัน” (กจ 2:47)

**การรักผู้อื่น คือพลังฝ่ายจิตวิญญาณ
ที่ช่วยให้พบพระเจ้า** ผู้ไม่รักพี่น้องของตน
“เดินอยู่ในความมืด” (1 ยน 2:11) “อยู่ใน
ความตาย” (1 ยน 3:14) และ “ไม่รู้จัก
พระเจ้า” (1 ยน 4:8) สมเด็จพระสันตะ
ปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ตรัสว่า การปิดตาไม่
เห็นเพื่อนบ้านของตน ก็เท่ากับตาบอดต่อ
พระเจ้าด้วย” ถ้าเราปรารถนาจะเติบโตใน
ชีวิตฝ่ายจิต เราต้องเป็นธรรมชาติเสมอ งาน
ประกาศพระวรสารทำให้สติปัญญาและหัวใจ
มีคุณภาพดีขึ้น ทำให้เรามีความรู้สึกรับรู้การ
ทำงานของพระจิตเจ้า ทำให้เราออกจาก
กรอบอันจำกัดของจิตของเรา ธรรมชาติของผู้
ทำงานอย่างเต็มที่ และจะเป็นธรรมชาติได้
ย่อมต้องมีประสบการณ์ด้านธารแห่งความสุขใจ
คือ การแสวงหาความดี ความสุขของผู้อื่น
ตามที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “การให้ย่อมเป็นสุข
มากกว่าการรับ” (กจ 20:35)

**พันธกิจเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่สามารถนำ
ออกจากชีวิตของข้าพเจ้า** ข้าพเจ้าเองเป็น
พันธกิจบนโลกนี้และเพื่อสิ่งนี้ ข้าพเจ้าจึงอยู่
ในโลก เรามีหน้าที่ตำแหน่งโดยอาศัยพันธกิจ
แห่งการนำแสงสว่าง การอวยพร การให้ชีวิต
การช่วยให้ลุกขึ้น การรักษาเยียวยา และการ
ช่วยปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ให้เราทำพันธกิจ
ด้วยจิตวิญญาณ เพื่อดำเนินชีวิตกับผู้อื่นและ
เพื่อผู้อื่น

เราต้องยอมรับว่า บุคคลแต่ละคนมีศักดิ์ศรีสมกับการอุทิศตนของเรา เพราะพวกเขาคือสิ่งสร้างของพระเจ้า พระองค์สร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระองค์ และเขาสะท้อนบางสิ่งบางอย่างในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ มนุษย์ทุกคนเป็นจุดหมายแห่งความรักอันไม่สิ้นสุดของพระเจ้า ผู้ประทับในชีวิตของเขา พระเยซูคริสต์เจ้าทรงหลังพระโลหิตอันมีค่าของพระองค์บนไม้กางเขน ก็เพื่อบุคคลเหล่านี้ ถ้าข้าพเจ้าประสบความสำเร็จที่จะช่วยบุคคลเพียงคนเดียวให้มีชีวิตที่ดีขึ้น สิ่งนี้ก็เป็นเหตุผลเพียงพอสำหรับการอุทิศชีวิตของข้าพเจ้าแก่ผู้อื่นแล้ว

3.1.3 กิจกรรมอันล้ำลึกของพระผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพและพระจิตของพระองค์ (ข้อ 275-280) พระเยซูคริสต์เจ้าทรงชนะบาปและความตาย พระองค์ทรงสรรพานุภาพ และทรงพระชนม์อยู่อย่างแท้จริง “ถ้าพระคริสต์เจ้ามิได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ การเทศน์ของเราก็ไร้ประโยชน์ และความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์เช่นกัน” (1 คร 15:14) พระวรสารเล่าว่า บรรดาศิษย์กลุ่มแรกออกไปเทศน์สอน “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานร่วมกับเขา และทรงรับรองคำสั่งสอนโดยอัศจรรย์ที่ตามมา” (มก 16:20) สิ่งนี้ยังเกิดขึ้นในปัจจุบันด้วย

พระองค์ทรงเชื่อเชิญเราให้รู้จักพระองค์ ให้ดำเนินชีวิตกับพระองค์ พระคริสตเจ้าผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพประทับในพระสิริรุ่งโรจน์ ทรงเป็นต้นธารอันลึกซึ้งแห่งความหวังของเรา และความช่วยเหลือของพระองค์จะไม่ขาดหายไปจากเรา เพื่อให้พันธกิจที่พระองค์ทรงมอบหมายให้เราสำเร็จไป

การกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้ามิใช่เป็นเหตุการณ์ในอดีต แต่เป็นพลังชีวิตที่ซึมซาบอยู่ในโลกปัจจุบัน ในความมืดมนของโลก มีสิ่งใหม่เริ่มต้นงอกขึ้นเสมอ การกลับคืนชีพและการเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ คุณค่าเกิดขึ้นในรูปแบบใหม่ๆ มนุษย์มักเกิดใหม่จากสถานการณ์ที่ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้ นี่คือนักอำนาจแห่งการกลับคืนชีพ และผู้ประกาศพระวรสารทุกคนเป็นเครื่องมือของพลังอำนาจนี้

เราเชื่อในพระวรสารที่กล่าวว่า พระอาณาจักรของพระเจ้าปรากฏแล้วในโลก และพัฒนาไปในหลายลักษณะ เหมือนเมล็ดพันธุ์ดีเล็กๆ ที่จะเติบโตกลายเป็นต้นไม้ใหญ่ (มธ 13:31-32) การกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้าก่อให้เกิดเมล็ดพันธุ์แห่งโลกใหม่ แม้ต้นอ่อนที่ถูกกริด มันก็จะงอกขึ้นใหม่ เพราะการกลับคืนพระชนมชีพพระคริสตเจ้าได้ซึมซาบเข้าไปในร่องรอยที่ซ่อนเร้นของประวัติศาสตร์แล้ว

เครื่องหมายแห่งธรรมล้ำลึกคือ การตระหนักรู้ด้วยความมั่นใจว่า ผู้ที่อุทิศตนและมอบตนแด่พระเจ้าด้วยความรักจะเกิดผลอย่างแน่นอน (ยน 15:5) แต่ไม่รู้ว่าจะอย่างไร ที่ไหน หรือเมื่อไร เขาแน่ใจว่างานของเขาที่กระทำด้วยความรักจะไม่สูญไป ไม่ว่าจะเป็นการห่วงใยผู้อื่นอย่างจริงจัง ความเหนื่อยยาก ความอดทนที่ทุกข์ทรมาน เราเพียงแต่รู้ว่าการอุทิศตนของเราเป็นสิ่งจำเป็นให้เราก้าวหน้าในการทำหน้าที่ของเราอย่างเต็มที่ และปล่อยให้พระองค์ ทำให้ความพยายามของเราบังเกิดผลดีอย่างที่พระองค์พอพระทัย

เพื่อรักษาความกระตือรือร้นของชีวิต ธรรมทูตของเรา เรียกร้องให้เราวางใจอย่างมั่นคงในพระจิตเจ้า เพราะ “พระจิตเจ้าเสด็จมาช่วยเหลือเราผู้อ่อนแอ” (รม 8:26) แต่ความวางใจด้วยน้ำใจกว้างนี้ ต้องได้รับการหล่อเลี้ยง เราจึงต้องเรียกหาพระจิตเจ้าตลอดเวลา พระองค์สามารถรักษาเยียวยาทุกอย่าง สิ่งที่ทำให้เราอ่อนแอในการทำหน้าที่ธรรมทูต ไม่มีอิสระใดยิ่งใหญ่กว่าการยอมให้พระจิตเจ้าทรงนำเรา ให้พระองค์ส่องสว่าง นำทาง และแนะนำเราไปยังที่ที่พระองค์ทรงปรารถนา พระจิตเจ้าทรงรู้ดีว่าอะไรเป็นสิ่งจำเป็นในทุกเวลาและทุกสถานที่ เราเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นการบังเกิดผลอย่างลึกล้ำ

3.1.4 พลังธรรมทูตแห่งการภาวนาวิงวอน (intercessory prayer) (ข้อ 281-283) การภาวนาวิงวอนเป็นการภาวนารูปแบบหนึ่งที่กระตุ้นเราเป็นพิเศษ ใ้มอบตนประกาศพระวรสาร และแสวงหาความดีของผู้อื่น นักบุญเปาโลภาวนาว่า “ในการอธิษฐานทุกครั้งข้าพเจ้าวอนขอพระพรเพื่อท่านด้วยความชื่นชมเสมอ...เพราะข้าพเจ้ามีท่านอยู่ในใจ” (ฟป 1:4,7) เราจึงค้นพบว่าการภาวนาวอนขอไม่ทำให้เราหันเหจากจิตภาวนา (contemplation) ที่แท้จริง การภาวนาทั้งสองแบบสามารถไปด้วยกันได้ จิตภาวนาที่แท้จริงจะมีที่สำหรับผู้อื่นเสมอ

จากทัศนคตินี้ทำให้การภาวนาวิงวอนกลายเป็นการขอบพระคุณพระเจ้าเพื่อผู้อื่น นักบุญเปาโลภาวนาว่า “ด้วยเดชพระเยซูคริสตเจ้า ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าสำหรับท่านทุกคน” (รม 1:8) “ข้าพเจ้าขอบคุณอยู่เสมอเพื่อท่านทั้งหลาย เพราะพระหรรษทานซึ่งพระเจ้าประทานแก่ท่านเดชพระเยซู” (1 คร 1:4) “ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าทุกครั้งทีระลึกถึงท่าน” (ฟป 1:3) ด้วยสายตาฝ่ายจิตแห่งความเชื่อเราเชื่อว่า พระเจ้าทรงกระทำกิจการในตัวพวกเขา และขอบคุณพระเจ้าจากใจ ทำให้ผู้ประกาศพระวรสารภาวนาด้วยใจกว้างขึ้น เป็นอิสระจากความโดดเดี่ยว และปรารถนาที่จะทำความดี และแบ่งปันชีวิตกับผู้อื่น

บุรุษและสตรีผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าล้วนเป็นผู้ภาวนาวิงวอนผู้ยิ่งใหญ่ การภาวนาเพื่อมวลชนเป็นเสมือน “เชื้อแป้ง” ในพระอุระของพระตรีเอกภาพ เป็นการภาวนาที่เข้าถึงพระบิดา เราสามารถกล่าวว่า การภาวนาวิงวอนสัมผัสพระทัยพระเจ้า ในความเป็นจริงพระเจ้าทรงประทับอยู่กับประชากรของพระองค์เสมอ การภาวนาวิงวอนทำให้พระพลานุภาพ ความรัก และความซื่อสัตย์ที่พระเจ้ามีต่อประชากรของพระองค์แสดงออกอย่างชัดเจนขึ้น

3.2 พระนางมารีย์ พระมารดาแห่งการประกาศพระวรสาร (285-288) พร้อมกับพระจิตเจ้า พระนางมารีย์ทรงประทับอยู่

ท่ามกลางประชากรเสมอ พระนางทรงอยู่กับ บรรดาศิษย์เพื่อภาวนาวอนขอการเสด็จมา พระจิตเจ้า เมื่อพระจิตเจ้าเสด็จมาทำให้งาน ธรรมทูตเผยแผ่ไป พระนางทรงเป็นมารดา ของพระศาสนจักรผู้ประกาศพระวรสาร ร่วมกับพระนางเราสามารถเข้าใจถึงจิตวิญญาณ การประกาศพระวรสารใหม่ได้อย่างดียิ่งขึ้น

3.2.1 พระนางมารีย์ทรงเป็นพระพร ของพระเยซูเจ้าแก่ประชากรของพระองค์ (ข้อ 285-286) บนไม้กางเขนพระเยซูเจ้าทรง มอบพระมารดาของพระองค์ให้เป็นมารดา ของเรา เป็นการเผยแสดงธรรมล้ำลึกแห่ง พันธกิจการช่วยไถ่รอด พระองค์ไม่ทรง ต้องการให้เราเดินทางชีวิตโดยปราศจาก พระมารดา ในภาพลักษณ์แห่งความเป็น มารดานี้ ประชากรของพระเจ้าจึงเข้าใจธรรม ล้ำลึกทุกประการของพระวรสาร พระนาง มารีย์ได้ให้กำเนิดพระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อ และพระนางทรงเป็นเพื่อนร่วมเดินทางกับ ศาสนิกชนของพระองค์ ดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์ อย่างใกล้ชิดระหว่างพระนางมารีย์ พระศาสนจักร และสัตบุรุษแต่ละคน

ในฐานะมารดาของมนุษย์ทุกคน พระนางเป็นเครื่องหมายแห่งความหวัง สำหรับประชากรที่ทุกข์ทรมานด้วยความเจ็บ ปวดที่จะคลอดบุตร จนกระทั่งความยุติธรรม ได้บังเกิดขึ้น พระนางทรงเป็นธรรมทูตที่ใกล้ชิด เรา เป็นเพื่อนร่วมเดินทางชีวิตกับเรา ทรง

ต่อสู้ร่วมกับเรา และทรงหลังความรักอันใกล้ชิดกับพระเจ้าแก่เรา ในสักการสถานต่างๆ เรามองเห็นว่า พระนางทรงเรียกบรรดาบุตร ของพระนางมาชุมนุมกัน การภาวนาให้พลัง ของพระเจ้าทำให้พวกเขาอมรับความทุกข์ ยากและความเหนื่อยล้าในชีวิต เหมือนที่ นักบุญฮวน ดิเอโกได้รับการปลอบโยนจาก พระนางว่า “อย่าวุ่นวายใจเลย เราเป็น มารดาของท่านมิใช่หรือ”

3.2.2 ดวงดาราแห่งการประกาศพระ วรสารใหม่ (ข้อ 287-288) พระนางมารีย์ทรง ยอมให้พระจิตเจ้าเป็นผู้นำหนทางแห่งความ เชื่อ สู่จุดหมายแห่งการรับใช้และการบังเกิด ผล วันนี้ให้เรามองดูพระนาง เพื่อขอพระนาง ทรงช่วยเรา ให้ประกาศพระวรสารแห่งความ รอดแก่ทุกคน เพื่อให้ศาสนิกชนใหม่ๆ กลายเป็นผู้ประกาศพระวรสาร ให้ก้าวหน้าใน หนทางความเชื่อเช่นเดียวกับพระนาง ที่ต้อง ผ่านช่วงเวลาของความแห้งแล้ง ความมืดมน และความเหนื่อยยาก “คีนมิตของวิญญาณ” ดังที่นักบุญยอห์นแห่งกางเขนได้ประสบ

พระนางมารีย์ทรงเพ่งพินิจภาวนาธรรม ล้ำลึกของพระเจ้าในโลก ในประวัติศาสตร์ และในชีวิตของเราแต่ละคน พระนางทรงเป็น สตรีที่ภาวนา ทำงานหนัก และพร้อมออก เดินทางไปช่วยเหลือผู้อื่น พระนางเป็นแบบ อย่างของพระศาสนจักรในการประกาศพระ วรสาร เราวิงวอนขอพระนาง อาศัยคำ

ภาวนาฉันมารดา ขอโปรดทรงช่วยเหลือเรา
ทำให้พระศาสนจักรเป็นบ้านสำหรับทุกคน
เป็นมารดาสำหรับประชากรทุกชาติ ทำให้การ
เกิดโลกใหม่เป็นไปได้ พร้อมกับพระนางมารีย์
ให้เราก้าวหน้าไปด้วยความวางใจ สู่พระ
สัญญาของพระเจ้า “คูชิ เราทำทุกสิ่งขึ้น
ใหม่” (วว 21:5)

บทภาวนาส่วนท้าย

ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

พระนางทรงเป็นดวงดาราแห่งการ
ประกาศพระวรสารครั้งใหม่ โปรดทรงช่วยเรา
สะท้อนและส่องสว่างด้วยประกายพยานแห่ง
ความเป็นหนึ่งเดียว การรับใช้ ความเชื่อที่
กระตือรือร้น และความใจกว้าง และจะไม่มี
ชายขอบใดๆ ที่จะขาดแสงสว่างของพระองค์
ข้าแต่พระมารดาแห่งพระวรสารทรงชีวิต
ต้นธารความชื่นชมยินดีสำหรับผู้ต่ำต้อย
โปรดภาวนาเพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยเทอญ
อาแมน อัลเลลูยา

4. ชีวิตคริสตชนในปัจจุบันควรต้องมีชีวิตที่มี บูรณาการ มีชีวิตจิตแห่งการภาวนา มี ความเป็นหนึ่งเดียว และร่วมประกาศพระ วรสารใหม่ในสมัยปัจจุบัน

คริสตชนหรือกลุ่มคริสตชนควรดำเนิน
ชีวิตในสามมิติที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กันคือ

1) ธรรมล้ำลึกของพระเจ้า (Mystery of God) 2) ความเป็นหนึ่งเดียว (Com-munion) และ 3) พันธกิจการประกาศ
ข่าวดี (Mission)

**4.1 ธรรมล้ำลึกของพระเจ้า (Mys-
tery of God)** คริสตชนมีประสบการณ์
พระเจ้าผ่านทางพระเยซู คริสตเจ้าผู้มีชีวิตเป็น
หนึ่งเดียวกับพระเจ้า และทรงเปิดทางใหม่ให้
ผู้เชื่อในพระองค์ได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า
พระตรีเอกภาพ และเป็นหนึ่งเดียวกันใน
พระองค์ พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ผู้ทรงเป็น
หนทาง ความจริง และชีวิต” (ยน 14:6)
“ผู้ที่เห็นเรา ก็เห็นพระบิดาด้วย เราดำรงอยู่
ในพระบิดา และพระบิดาทรงดำรงอยู่ในเรา
พระบิดาผู้สถิตในเรา ทรงกระทำการกิจการของ
พระองค์” (ยน 14:9-10) พระเยซูคริสตเจ้า
ทรงทำพันธกิจสูงสุดในรหัสธรรมปัสกาคือ
การรับความทุกข์ทรมาน การสิ้นพระชนม์บน
กางเขน และการกลับคืนพระชนมชีพ บรรดา
คริสตชนได้ชีวิตใหม่ผ่านทางพระเยซูคริสต
เจ้า “พระเจ้าโปรดให้ท่านมีชีวิตพร้อมกับ
พระคริสตเจ้า โดยการให้อภัยการล่วงละเมิด
ทั้งหลายของเรา” (คส 2:13; รม 6:3-4;
อฟ 2:5) คริสตชนจึงดำเนินชีวิตใหม่ในขณะ
ปัจจุบันเสมอ

คริสตชนตั้งแต่สมัยแรกเริ่มเชื่อว่า
พระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพยัง

ประทับอยู่ในพระศาสนจักร พระองค์ทรงมอบ การสืบสานพันธกิจของพระองค์ และทรง สัญญาจะประทับอยู่และร่วมงานกับบรรดา ศิษย์ว่า “จงรู้ไว้เถิดว่า เราอยู่กับท่านทุกวัน ตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28:20) พระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพประทับ อยู่กับพวกเขาในรูปแบบหรือในสภาพใหม่ ในพระวาจาและในศีลมหาสนิท (ลก 24:30-32) ในเพื่อนพี่น้อง (มธ 25:40) ในหมู่ผู้ที่ รวมกันในพระนามของพระองค์ (มธ 18:20) ในผู้นำพระศาสนจักร (ลก 10:16) และใน จิตใจของผู้มีความเชื่อ (ยน 14:15-26; 8:1-17) นักบุญเปาโลกล่าวว่า “ทุกคน ที่มีพระจิตเจ้าเป็นผู้นำย่อมเป็นบุตรพระเจ้า” (รม 8:14) มีพระเจ้าพระบิดา เป็นอุดมคติ ลำดับแรกในชีวิต และมีมนุษย์ทุกคนเป็น พี่น้อง แสวงหาและปฏิบัติตามพระประสงค์ ของพระเจ้า ดำเนินชีวิตตามคุณค่าของ พระอาณาจักรพระเจ้า และสืบสานพันธกิจ ของพระคริสตเจ้า

บรรดาคริสตชนสมัยแรกเริ่มหล่อเลี้ยง ชีวิตจิต ด้วยพระวาจาของพระเจ้า ศีล ศักดิ์สิทธิ์ และการอธิษฐานภาวนาโดยการ ร่วมพิธีกรรม (Liturgy) และภาวนาใน ชีวิตประจำวัน และมีการบำเพ็ญพรต (asceticism) มีการกลับใจและดำเนินชีวิต ตามพระวรสาร (มก 1:15) ละเว้นความชั่ว การทำบาป (1 ยน 2:1; 3:6; 5:18;)

ดำเนิน “ชีวิตใหม่” ตามค่านิยมของพระ วรสาร (อฟ 4:17-5:20; กท 5:13-26;) ปฏิบัติตามบัญญัติเรื่องความรัก (1 ยน 2:2) และฝึกทำกิจการดีที่พระวรสารแนะนำ เช่น การให้ทาน การอธิษฐานภาวนา และการ จำศีลอดอาหารด้วยท่าทีใหม่ (มธ 6:1-18) ฝึกการควบคุมและใช้พลังทางเพศอย่างเหมาะสม (มธ 5:27-30; 18:8-9) ฝึกฝนแบกไม้ กางเขนของตน ฝึกภาวนาโดยไม่หยุดหย่อน ทำให้ชีวิตเป็นชีวิตภาวนา และมีความยินดีใน พระเจ้าเสมอ (ลก 18:1; 1 ธส 5:17) ฝึกคุณธรรมต่างๆ เช่น ความรัก ความ สุภาพอ่อนตน ความอดทน ความยากจน ความนอบน้อมเชื่อฟัง และความบริสุทธิ์ เป็นต้น

พระศาสนจักรได้รับกระแสเรียกให้เป็น พระศาสนจักรที่อธิษฐานภาวนา มีชีวิตจิตที่ ลึกซึ้ง แม้ในขณะที่กำลังทำงานเกี่ยวกับความ ต้องการที่เร่งรัดของผู้คนและสังคม คริสตชน ทุกคนต้องมีชีวิตจิตแห่งการภาวนาและ จิตภาวนา (Spirituality of prayer and contemplation) ของผู้แพร่ธรรม” (E.A.23) (R.M.91)

4.2 ความเป็นหนึ่งเดียว (Communion) หรือการมีชีวิตหมู่คณะ (Community life) บรรดาคริสตชนตั้งแต่สมัยแรก เริ่มดำเนินชีวิตตามความรักแท้ (agape) เป็น ชีวิตของพระเจ้า ผู้ที่รักคือผู้ที่มีจิตของพระเจ้า

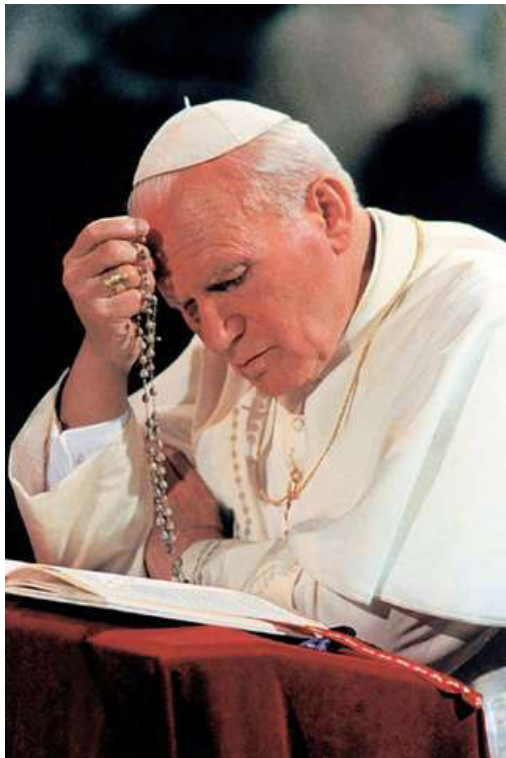
เขาเกิดใหม่และเป็นบุตรพระเจ้า “เราจงรักกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้าและทุกคนที่มีความรัก ย่อมบังเกิดจากพระเจ้าและรู้จักพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นความรัก ผู้ใดดำรงอยู่ในความรัก ก็ดำรงอยู่ในพระเจ้า” (1 ยน 4:7,16) หนังสือกิจการอัครสาวกได้บันทึกชีวิตของกลุ่มคริสตชนสมัยแรกเริ่มที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ดังนี้ **ความเป็นหนึ่งเดียวกันทางความเชื่อ** ตระหนักว่าคริสตชนแต่ละคนเป็นสมาชิกของครอบครัวของพระเจ้า (กจ 2:37-41; กท 3:26-28; อฟ 2:19) **ร่วมปฏิบัติศาสนกิจเพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตจิต** ร่วมฟังพระวาจาของพระเจ้า ร่วมพิธีบิขนมปังร่วมอธิษฐานภาวนาทั้งในพระวิหารและตามบ้าน (กจ 2:42-47) **ร่วมแบ่งปันกันในทุกสิ่ง** ประสพการณ์ พระคุณ พรสวรรค์ และทรัพย์สิน แบ่งปันด้วยความสมัครใจ (กจ 2:44; 4:34) **ร่วมเป็นพยานและประกาศพระวรสาร** บรรดาอัครสาวกได้ประกาศข่าวดีให้กับประชาชนในโอกาสต่างๆ (กจ 2:14; 3:12; 4:1) และด้วยพยานชีวิตความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของกลุ่มคริสตชน ทำให้จำนวนผู้มีความเชื่อเพิ่มขึ้นทุกวัน **ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน** และแสงสว่างของพระจิตเจ้า

จุดมุ่งหมายของพระศาสนจักร คือ การเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าและมนุษย์ทุกคน การ

เสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในโลกปัจจุบัน เรียกร้องให้ เสริมสร้างเป็นหนึ่งเดียวในพระศาสนจักร **“ทำให้พระศาสนจักรเป็นบ้านและโรงเรียนแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน”** (NMI.43) การเป็นหนึ่งเดียวด้วยการเสวนากับสมาชิกของคริสตจักรนิกายต่างๆ กับพี่น้องศาสนิกศาสนาต่างๆ เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวของมนุษย์ทุกคน

4.3 พันธกิจการประกาศข่าวดี

(Mission) พระศาสนจักรประกาศพระวรสารด้วยความนอบน้อมเชื่อฟังพระบัญชาของพระคริสตเจ้า “พวกท่านทั้งหลายจะออกไปทั่วโลกประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16:14-16; มธ 28:16-20; ลก 24:44-49; ยน 20:19-23) มนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับฟังข่าวดีของพระเจ้า ผู้ทรงเปิดเผยพระองค์ในพระเยซูคริสตเจ้า การเป็นสักขีพยานให้พระคริสตเจ้า นับเป็นบริการรับใช้สูงสุดที่พระศาสนจักรสามารถมอบให้กับประชาชนในเอเชียได้ (E.A.20) พระสังคายนาวาติกันที่ 2 ได้กล่าวว่า “พระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือแห่งความรอด” (L.G.1,9) “โดยธรรมชาติของพระศาสนจักร พระศาสนจักรเป็นธรรมทูต” (A.G.D.2) พระจิตเจ้าทรงเป็นผู้นำสำคัญของพันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร (R.M.21)

สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ในพระสมณสาสน์ “พระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่” ตรัสถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรและอาณาจักรของพระเจ้าว่า แม้พระศาสนจักรมิได้มีเป้าหมายโดยตนเอง แต่มีเพื่อรับใช้อาณาจักรพระเจ้า พระศาสนจักรคือ ประชากรของพระเจ้าที่กำลังเดินบนหนทางไปสู่อาณาจักรพระเจ้า พระคริสต์ให้พระศาสนจักรเป็นเมล็ดพันธุ์ เป็นเครื่องหมาย และเป็นเครื่องมือแห่งอาณาจักรพระเจ้า เพื่อเป็นหนทางแห่งความรอด พระจิตประทับในพระศาสนจักร ทรงบันดาลให้มีชีวิตชีวา ด้วยพระคุณและพระพรพิเศษต่างๆ ทรงทำให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์

ทรงชี้หนทางและฟื้นฟูพระศาสนจักรเพื่อนำทางไปสู่จุดหมาย

พระศาสนจักรรับใช้อาณาจักรพระเจ้าดังนี้ :

1. พระศาสนจักรประกาศข่าวดี เรื่องอาณาจักรพระเจ้า เทศน์สอนเรียกร้องให้กลับใจและเจริญชีวิตตามพระวรสาร เพื่ออาณาจักรจะมาถึง ในบุคคลและในสังคม
2. พระศาสนจักรรับใช้อาณาจักรพระเจ้า เมื่อพระศาสนจักรก่อตั้งชุมชนและสถาปนาพระศาสนจักรท้องถิ่น และช่วยให้พระศาสนจักรท้องถิ่นเติบโตจนสามารถทำหน้าที่ของตนและสามารถรับใช้ผู้อื่นและสังคมได้
3. พระศาสนจักรรับใช้อาณาจักรพระเจ้า เมื่อพระศาสนจักรเผยแผ่ “ค่านิยมแห่งพระวรสาร” ท่ามกลางมวลมนุษย์ ไปสู่การกลับใจตามแผนการของพระเจ้า โดยการเป็นประจักษ์พยานด้วยการกระทำการต่างๆ เช่น การเสนา การส่งเสริมศักดิ์ศรีของมนุษย์ ส่งเสริมความยุติธรรมและสันติสุข การศึกษา การรักษาพยาบาลผู้ป่วย การช่วยเหลือคนยากจนและผู้ต่ำต้อย โดยมีแรงจูงใจจากความเชื่อและชีวิตจิตแห่งการภาวนา

4. พระศาสนจักรรับใช้อาณาจักรพระเจ้าโดยการภาวนา เนื่องจากอาณาจักรพระเจ้าเป็นของประทานและเป็นกิจการของพระเจ้า เราจึงต้องการภาวนาขอ เพื่อต้อนรับและทำให้อาณาจักรพระเจ้าเติบโตในตัวเราและร่วมมือทำงานเพื่อให้มนุษย์จะได้ต้อนรับอาณาจักรพระเจ้าด้วย เพื่ออาณาจักรพระเจ้าจะได้เจริญเติบโตท่ามกลางมนุษย์ (R.M.20)

ดังนั้น ในชีวิตคริสตชนหรือกลุ่มคริสตชนจึงต้องมีมิติธรรมล้ำลึก (Mystery) ของพระเจ้าคือ การดำเนินวิถีชีวิตจิตแห่งการภาวนา มีการดำเนินชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกัน (communion) และการปฏิบัติพันธกิจการประกาศพระวรสารใหม่ (Mission or The New Evangelization)

Congregation for the Doctrine of the faith. **Letter to the Bishops of the Catholic Church on some aspects of Christian meditation**, Boston, St.Paul Book, 1989.

Downey, Michael. **The New Dictionary of Spirituality**. Minnesota : Liturgical Press, 1993.

แผนกคำสอนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. **คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) ภาคสี่ การภาวนาของคริสตชน**. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือฝ่ายอภิบาลและธรรมทูต, 1999.

เอกสารสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 พระธรรมนูญเรื่อง **พระศาสนจักร** (Lumen Gentium LG) 1964.

เอกสารสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 พระธรรมนูญเรื่อง **งานธรรมทูตของพระศาสนจักร** (Ad gentes divinitus AGD)

เอกสารสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 พระสมณกฤษฎีกาเรื่อง การปรับปรุงและฟื้นฟูชีวิตนักบวช (Perfectae Caritatis P.C.)

ยอห์น ปอลที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. สมณสาสน์ “เริ่มต้นสหัสวรรษใหม่” (Novo Millennio Ineunte NMI) 2000.

ยอห์น ปอลที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. สมณสาสน์ “พันธกิจขององค์พระผู้ไถ่” (Redemptoris Missio RM) 1990.

ยอห์น ปอลที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. สมณสาสน์หลังการประชุมสมัชชา “พระศาสนจักรในเอเชีย” (Ecclesia in Asia E.A) 1999.

ฟรังซิส, สมเด็จพระสันตะปาปา. สมณสาสน์เดือน “ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร” (Evangelii Gaudium E.G) 2014.

กวอน มิน จา RSCJ. การภาวนาด้วยพระหฤทัยพระเยซูเจ้า:จิตภาวนาแบบตะวันออกใน **คริสตศาสนา** สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย. กรุงเทพฯ, 2555.

ยอห์น ปอล ที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. **เส้นทางแห่งรักและความทรงจำ**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2552.

สมชัย พิทยาพงศ์พร. **พัฒนาการวิถีชีวิตจิตคริสตชน ประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตคริสตชน ตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม...จนถึงปัจจุบัน**. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2008.

สมชัย พิทยาพงศ์พร. **วิถีชีวิตจิตคริสตชนแนวทางการดำเนินชีวิตตามคุณค่าพระวรสาร**. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2007.

สมชัย พิทยาพงศ์พร. **วิถีชีวิตจิตและวิถีชีวิตจิตนักพรตคริสตชนสมัยแรกเริ่ม : สวรรค์เริ่มแล้วในใจของคุณ**. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2013.

สมชัย พิทยาพงศ์พร. **ข่าวดีเรื่องอาณาจักรพระเจ้า**. แสงธรรมปริทัศน์ ปีที่ 16, ฉบับที่ 2 (2002)

[หมวดพิธีกรรม]

เรื่อนำรู้เกี่ยวกับ “พิธีกรรม”

บาทหลวงเชษฐา ไชยเดช

กาสุลา (casula)

อาภรณ์ชั้นนอกสุดที่บาทหลวงผู้เป็นประธานในพิธีมิสซาสวม การสวมกาสุลาหมายถึงการสวมพระเยซูเจ้า ให้ความหมายว่าพระสงฆ์เป็นประธานพิธีมิสซาในนามของพระเยซูเจ้า นอกจากนั้นกาสุลา ยังหมายถึงคุณธรรมของพระเยซูเจ้า เป็นต้น คุณธรรม ความรักความเมตตา การที่บาทหลวงสวมกาสุลาจึงหมายถึงบาทหลวงซึ่งเป็นผู้แทนของพระเยซูเจ้าในโลกนี้ เขาต้องดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระองค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยคุณธรรม

ความดี และเนื่องจากกาสุลาเป็นอาภรณ์ที่มีลักษณะเป็นเนื้อผ้าผืนเดียวกัน จึงหมายถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระศาสนจักร

ตามธรรมเนียมปฏิบัติ บาทหลวงมักจะสวมกาสุลาโดยก้มศีรษะลง เป็นการแสดงออกถึงความสุภาพ ความอ่อนน้อมถ่อมตนของพระสงฆ์ ที่ได้รับเกียรติให้ถวายมิสซาในนามของพระเยซูเจ้า สีของกาสุลา คือ สีขาว สีแดง สีเขียว สีม่วง สีดำ และสีกุหลาบ สีของกาสุลาที่บาทหลวงใส่จะสอดคล้องกับเทศกาลและวันฉลองในรอบปีพิธีกรรม

บาทหลวงสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, อาจารย์สาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

กำยาน (incense)

กำยานเป็นเครื่องหอมที่ถวายแด่พระเจ้า เป็นเครื่องหมายแทนคำภาวนาที่ลอยขึ้นไปถึง พระองค์ผู้สถิตในสวรรค์ สอดคล้องกับบทสวดดี ที่ 141 ข้อ 2 ที่กล่าวว่า “ขอให้คำภาวนา ของข้าพเจ้าเป็นดังกำยานเฉพาะพระพักตร์ พระองค์” การใช้กำยานในพิธีกรรมมีความหมาย ดังนี้

- กลิ่นหอมของกำยานที่เผา สร้างบรรยากาศชื่นชมและสง่างามต่อสิ่งที่ถวายกำยานนั้น
- เป็นการแสดงความเคารพการวะอย่างงดงามต่อบุคคล หรือสิ่งที่เป็นเครื่องหมายแทนองค์พระเยซูเจ้า
- ชี้นำจิตใจขึ้นไปถึงพระเจ้า

•—และเป็นเครื่องหมายถึงท่าที่แห่งการถวายและบูชาของบรรดาสัตบุรุษต่อพระเจ้า

ปกติการใช้กำยานในพิธีมิสซาไม่เป็นสิ่งที่บังคับ แต่เป็นสิ่งที่พระศาสนจักรแนะนำให้ใช้ เพื่อเป็นเครื่องหมายถึงความสำคัญและความสง่างามของพิธีกรรม เป็นต้น ในพิธีมิสซาวันอาทิตย์ วันสมโภชและวันฉลองต่างๆ เพื่อเตือนสัตบุรุษให้คิดถึงการถวายตนเองแด่พระเจ้า

นอกจากนั้นยังใช้กำยานในพิธีกรรมอื่นๆ คือ การตั้งศีลมหาสนิท การอวยพรศีลมหาสนิท การแห่ศีลมหาสนิท การอภิเษกวัด การทำวัตรอย่างเป็นทางการ ในพิธีปลงศพแด่ศพของผู้ล่วงลับ ในพิธีเสกและอวยพรอย่างสง่าต่อบุคคลหรือสถานที่

[บทสัมภาษณ์]

บาทหลวงเชษฐา ไชยเดช

บาทหลวงชีวิน สุวรินทร์

ความห่วงใยที่ผู้ใหญ่ มีต่อ “เยาวชน”

รติ พรหมเด่น

ในขณะที่คนกลุ่มหนึ่งกำลังดำเนินชีวิตด้วยอุดมการณ์ ดำเนินชีวิตด้วยความสดชื่น มีชีวิตชีวา คนกลุ่มหนึ่งก็กำลังเฝ้ามองคนกลุ่มนี้ด้วยความห่วงใย โอกาสนี้ท่านผู้อ่านจะได้รับฟังทัศนะจากบาทหลวงสองท่าน คือบาทหลวงเชษฐา ไชยเดช และบาทหลวงชีวิน สุวรินทร์กฐิร ในหัวข้อ “ความห่วงใยจากผู้ใหญ่ที่มีต่อเยาวชน”

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยแสงธรรม

บทสัมภาษณ์บาทหลวงเชษฐา ไชยเดช

- ในมุมมองของคุณพ่อเยาเวาชนคือใคร และมีอิทธิพลต่อสังคมอย่างไรครับ

: ในมุมมองของผม เยาเวาชนคือผู้เยาว์ ในช่วงวัยเริ่มต้น ระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาที่ชีวิตชีวาที่สุด เยาเวาชนสำคัญมากเพราะเป็นอนาคตของสังคม พระศาสนจักร และประเทศชาติ อนาคตของสิ่งเหล่านี้จะดีหรือไม่ดีก็ขึ้นอยู่กับเยาเวาชน

- พ่อคิดว่าอะไรคือจุดเด่นของคนเหล่านี้

: จุดเด่นของเยาเวาชนคือช่วงวัยที่กำลังเติบโตเต็มที่ ความสดชื่น ความมีชีวิต

ชีวา มุมมองต่อโลกที่สดใส การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

- คุณพ่อคิดว่าสื่อ เทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อพฤติกรรมของบรรดาเยาเวาชนอย่างไร

: ไม่ใช่เฉพาะเยาเวาชน ทุกคนได้รับอิทธิพลจากสื่อและเทคโนโลยี ในแง่บวกสื่อและเทคโนโลยีส่งผลต่อเยาเวาชนที่สนใจในความรู้ และมีส่วนช่วยในการขยายความคิดสร้างสรรค์ ในแง่ลบเยาเวาชนก็อาจเป็นเหยื่อของผู้ที่หาผลประโยชน์ หรือผู้ที่ต้องการปลุกฝังค่านิยมบางอย่างที่ไม่ถูกต้อง เช่น ความรุนแรง ความลามก หรือเรื่องราวไม่ดีอื่นๆ

- เมื่อคุณพ่อได้ยินเรื่องราวจากสื่อ ที่พูดถึงบรรดาเยาเวาชนในทางที่ไม่ดี คุณพ่อมีความรู้สึกอย่างไร

: เยาเวาชนไม่ใช่ต้นตอของปัญหา แต่เยาเวาชนรับผลจากปัญหาเหล่านั้น เป็นเหยื่อของสังคม

- จากสิ่งที่เกิดขึ้นมีผลต่อความคาดหวังที่คุณพ่อมีต่อเยาเวาชนหรือไม่ครับ

: คงไม่มีผลอะไรต่อความคาดหวังที่มีต่อเยาเวาชน ทุกคนเป็นลูกของพระที่ผิดพลาดได้ต้องดูเข้าไปว่าปัญหาตรงนั้นคือ

อะไร และผลสุดท้ายเยาวชนก็จะดำเนินชีวิตจนถึงเป้าหมาย

- ณ เวลานี้คุณพ่อมีความหวังใต้อเยาวชนในเรื่องใดเป็นพิเศษ และขอคุณพ่อได้แนะนำแนวทางแก่พวกเขาเหล่านั้น

: ห่วงใยในเรื่องของการเลือก เพราะเยาวชนเป็นวัยที่ต้องเลือก ต้องเลือกให้ดี ให้ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย เรื่องการใช้เวลา เพราะมีสื่อเทคโนโลยีมากมาย จึงต้องใช้เวลาอย่างถูกต้อง ต่อการศึกษาเล่าเรียน การพัฒนาสิ่งต่างๆ ในชีวิต เยาวชนอยู่ระหว่างกลาง ไม่ใช่เด็ก และไม่ใช่ผู้ใหญ่ เยาวชนต้องกล้าที่จะตัดสินใจ และต้องดูแบบอย่างจากผู้ใหญ่ที่หวังดี เช่น พ่อแม่

- คุณพ่อคิดว่าพระศาสนจักรมีความคาดหวังอะไรต่อบรรดาเยาวชน

: ความคาดหวังของพระศาสนจักรในความคิดของพ่อ คือ เยาวชนจะเป็นอนาคตที่สวยงาม ซึ่งก็เป็นเช่นนั้น เห็นได้จากมีเยาวชนที่มีจิตอาสาทำงานเพื่อผู้อื่น เยาวชนจะมีความเชื่อ และสืบทอดความเชื่อต่อไป

- สุดท้ายนี้ อยากให้คุณพ่อฝากข้อคิดให้กับบรรดาเยาวชนทุกคน

: มีเรื่องเล่าอยู่เรื่องหนึ่ง มีคนถามว่าทำอะไรเราจึงจะเขียนป้ายที่สามารถรับทั้งความทุกข์และความสุขได้ สิ่งเขียนคือ แล้วมันจะผ่านไป อติมันจะผ่านไป อนาคตมันจะผ่านไป อย่าไปติดใจกับความผิดพลาด อย่าไปติดใจกับความสำเร็จ ใช้ความสำเร็จเป็นกำลังใจ ใช้ความผิดพลาดเป็นประสบการณ์

บทสัมภาษณ์บาทหลวงชวรินทร์ สุวรินทร์กู

- ในมุมมองของคุณพ่อเยาวชนคือใคร และมีอิทธิพลต่อสังคมอย่างไรครับ

: เยาวชนเป็นเหมือนพวกเรา แต่ตัวเล็กกว่าและอายุน้อยกว่า ประสบการณ์ก็เพิ่งที่จะเริ่มต้น แต่สิ่งอื่นก็เท่าเทียมกับพวกเรา ศักดิ์ศรีการเป็นลูกของพระการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเหมือนกับพวกเรา บทบาทในการเป็นลูกของพระเป็นเจ้า เป็นลูกของพระศาสนจักร เป็นลูกของสังคม เป็นรุ่นต่อเนื่องจากคนที่อาวุโสกว่า

- พ่อคิดว่าอะไรคือจุดเด่นของคนเหล่านี้

: ลักษณะของเยาวชนในปัจจุบันเปิดกว้างที่จะรับสิ่งต่างๆ เข้ามาได้ง่าย จะเห็นได้จากสื่อเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นมากมาย เช่น Facebook Line เข้ามา ซึ่งผู้ใหญ่ยากที่จะรับและเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ ซึ่งแตกต่างจากเยาวชนที่

สามารถรับสิ่งเหล่านี้ได้อย่างรวดเร็ว เปิดรับง่าย ปรับเปลี่ยนง่าย ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้อาวุโสทั่วไปที่มักจะปรับเปลี่ยนอะไรได้ยาก ความต่างนี้เป็นเหตุผลหนึ่งของความไม่เข้าใจกัน ลักษณะเปิดกว้าง รับอะไรได้ง่ายนี้จะไม่หยุดในช่วงวัยเยาวชน แต่สามารถที่จะติดตัวไปในอนาคตได้

- คุณพ่อคิดว่าสื่อ เทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อพฤติกรรมของบรรดาเยาวชนอย่างไร

: ต้องดูว่าเยาวชนรับอย่างไร สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีอิทธิพลต่อเยาวชนซะทีเดียว หากนำทั้งหมดมาวางบนโต๊ะ มันก็เป็นเพียงแค่อีเมล เป็นเพียงโทรศัพท์ โทรศัพท์ วิทยุ เราจะรับมันอย่างไร เยาวชนเป็นช่วงวัยที่รับง่ายแต่อยู่ในช่วงพัฒนาประสบการณ์ หากเยาวชนถูกฝึกฝน มีการเตรียมตัว เยาวชนก็จะเป็นผู้ใช้สิ่งเหล่านี้ แต่หากเยาวชนไม่ถูกฝึกฝนให้พร้อมที่จะรับเทคโนโลยี ก็จะกลายเป็นทาสสิ่งเหล่านี้ไป ขึ้นอยู่กับเยาวชนที่จะเตรียมตัวของเขาเอง

- เมื่อคุณพ่อได้ยินเรื่องราวจากสื่อ ที่พูดถึงบรรดาเยาวชนในทางที่ไม่ดี คุณพ่อมีความรู้สึกอย่างไร

: ชาว หรือสื่อก็เหมือนเทคโนโลยีอย่างหนึ่ง หากเรารับมาโดยขาดการไตร่ตรอง ทำให้กระทบผู้เกี่ยวข้อง หากเกี่ยวกับเยาวชนก็กระทบเยาวชน หากเกี่ยวกับผู้ใหญ่ก็กระทบผู้ใหญ่ ไม่ใช่เยาวชนที่เป็นเหยื่อของชาว แต่เป็นเราทุกคน ขึ้นอยู่กับผู้รับว่าจะเตรียมตัวอย่างไร

- จากสิ่งที่เกิดขึ้นมีผลต่อความคาดหวังที่คุณพ่อมีต่อเยาวชนหรือไม่ครับ

: ชาวเหล่านี้ไม่กระทบต่อความคาดหวังของคุณพ่ที่มีต่อเยาวชน เพราะพ่อก็ยังมองเยาวชนเหมือนเดิม

- ณ เวลานี้คุณพ่อมีความห่วงใยต่อเยาวชนในเรื่องใดเป็นพิเศษ และขอคุณพ่อได้แนะนำแนวทางแก่พวกเขาเหล่านั้น

: ในสถานการณ์ที่เขากำลังเริ่มชีวิต ทำให้เขามีประสบการณ์มากขึ้น การพบกับสื่อเทคโนโลยีเรียกร้องเยาวชนในสมัยนี้ให้รู้จักคิดไตร่ตรอง คิดด้วยหัวคิด ด้วยปัญญาครอบคอบไม่ลำเอียง ไตร่ตรองด้วยใจที่ผูกพันและห่มเทในอุดมการณ์

: ประเด็นที่สองเขาจำเป็นที่จะต้องรู้จักตัวตนของเขาเอง หากเขาไม่รู้จักตัวตนของตนอย่างแท้จริง เวลาที่ต้อง

เผชิญกับสิ่งต่างๆ จะได้ใช้ตัวตนจริงที่มั่นคง ไม่ใช่ตัวปลอมที่สร้างขึ้น รู้ว่าตนเป็นอย่างไร และใช้ตนนั้นสัมผัสพระและสัมผัสสังคม

- คุณพ่อคิดว่าพระศาสนจักรมีความคาดหวังอะไรต่อบรรดาเยาวชน

: พระศาสนจักรคาดหวังให้เยาวชนเป็นคนดี เป็นสมาชิกที่ดีของพระศาสนจักร เป็นลูกของพระเป็นเจ้าอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นคำถามและคำตอบคลาสสิกตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน รวมถึงอนาคต ของพระศาสนจักร

- สุดท้ายนี้ อยากให้คุณพ่อฝากข้อคิดให้กับบรรดาเยาวชนทุกคน

: เรามีพลัง ใช้พลังเหล่านี้ในการเรียนรู้ตนเอง เพื่อเรียนรู้สัมผัสพระเจ้า เรียนแบบพระเยซูเพื่อสัมผัสเพื่อนมนุษย์ เยาวชนยังคงเป็นความหวังเป็นความสดใสของทุกคน ที่เฝ้ารอให้เขาเหล่านั้นเติบโตขึ้นอย่างเข้มแข็ง เป็นอนาคตที่ดีของสังคม พระศาสนจักรสืบไป

สุทธิพงษ์ สุขสำราญ (ผู้ให้สัมภาษณ์)

วรัญญู หนูสมแก้ว (ผู้สัมภาษณ์)

[บทสัมภาษณ์]

ประสบการณ์ในการอภิบาลเยาวชนคาทอลิก ของผู้เตรียมตัวบวชเป็นบาทหลวงคาทอลิก

วรัญญู หนูสมแก้ว

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านวารสารแสงธรรม
ปริทัศน์ที่เคารพรักทุกท่าน

วารสารแสงธรรมปริทัศน์ฉบับนี้ ได้มี
การนำเสนอความคิดทางวิชาการ และ
ทัศนคติเกี่ยวข้องกับเรื่องของ ”เยาวชน” ซึ่ง
เป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก
เนื่องจากอนาคตทั้งหมดของสังคม และ
ประเทศชาติของเราฝากไว้ในกำมือของ

พวกเขาเหล่านั้น ดังนั้นเอง การดูแลเอาใจใส่
และการอภิบาลทางด้านจิตใจ จึงมีความ
จำเป็น และสมควรที่จะกระทำกับบรรดา
เยาวชนทั้งหลาย เพื่อให้พวกเขาได้สัมผัสกับ
คุณงามความดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ
ศาสนา ทั้งนี้ เพื่อให้อนาคตของพวกเขา
ดำเนินอยู่ในทำนองครองธรรม และเจริญ
เติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ เพื่อนำพา
ประเทศชาติสู่ความก้าวหน้าได้ในที่สุด

นายกลสมรนักศึกษา, นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยแสงธรรม

สำหรับบทความนี้ เป็นการสัมภาษณ์ผู้เตรียมตัวบวชเป็นบาทหลวงคาทอลิก ซึ่งได้มีโอกาสในการอภิบาลทางด้านจิตใจกับเยาวชนคาทอลิกในหลากหลายโอกาส เพื่อเป็นการแบ่งปันประสบการณ์ และเป็นแนวทางที่ดีสำหรับท่านผู้อ่าน ในการนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการอภิบาลเยาวชนในชีวิตจริงของแต่ละท่าน ขอเชิญติดตามประสบการณ์ดังกล่าวนี้ได้เลยครับ

ประวัติของผู้ให้สัมภาษณ์และสถานที่ที่เคยไปอภิบาลเยาวชนคาทอลิก

สวัสดิ์ครับท่านผู้อ่านที่เคารพรักทุกท่าน กระผมนายสุทธิพงษ์ สุขสำราญ เป็นคริสตชนในเขตโบสถ์พระฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี สังกัดมิสซังคาทอลิกเขตจันทบุรี ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม วิทยาลัยแสงธรรม จังหวัดนครปฐม

สำหรับสถานที่ที่เคยไปอภิบาลเยาวชนคาทอลิกมีอยู่หลายสถานที่ด้วยกัน แต่ที่มีความผูกพัน และประทับใจมากที่สุด คือที่โบสถ์พระฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี โบสถ์บ้านเกิดของผมเอง เพราะผมอยู่กับเยาวชนที่โบสถ์นี้นานถึง 6 เดือน โดยได้รับมอบหมายจากบาทหลวงอธิการโบสถ์ให้ดูแลเอาใจใส่กลุ่มเยาวชนของโบสถ์ในด้านการขับร้องเพลงในพิธีกรรม และ

การจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งกลุ่มเยาวชนนั้นเป็นกลุ่มที่มีหัวหน้า และทีมงานที่เข้มแข็งอยู่ก่อนแล้ว ผมเองมีส่วนได้เข้าไปช่วยในการเป็นที่ปรึกษา และร่วมกิจกรรมต่างๆ กับพวกเขา

ความรู้สึกเมื่อได้มีโอกาสดำเนินชีวิตร่วมกับเยาวชนเป็นอย่างไร

สำหรับผมเองมีความรู้สึกยินดีเสมอในการดำเนินชีวิตร่วมกับบุคคลกลุ่มต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ พ่อบ้านแม่บ้าน หรือบรรดาเยาวชน ผมรู้สึกว่าการอยู่ร่วมกับบุคคลต่างๆ เหล่านี้ ทำให้เห็นถึงพลังของแต่ละกลุ่ม ซึ่งสามารถทำให้ผมมีความสุข และได้รับข้อคิดที่ดีต่างๆ มากมาย ดังนั้นเมื่อมีโอกาสได้

ดำเนินชีวิตร่วมกับกลุ่มเยาวชน ผมจึงไม่ได้รู้สึกเขินอาย หรือลำบากใจแต่อย่างใด แต่กลับเกิดความรู้สึกว่า ช่วงเวลาเหล่านั้นเป็นของประทานพิเศษจากพระเจ้าที่ได้มอบให้ผม มีความรู้สึกว่าเขาเป็นดังพี่น้อง และเป็นเพื่อนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับผม จนถึงทุกวันนี้เรายังคงติดต่อ ถวายสวาททุกข์สุขติดกันอยู่

วิธีการในการเข้าถึงเยาวชนในยุคสมัยปัจจุบันต้องแสดงท่าทีอย่างไรบ้าง

วิธีการที่ดีที่สุดก็คือ วิธีการเดียวกับที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ นั่นคือ “รัก” เพราะความรักที่สมบูรณ์ย่อมขจัดความกลัว (1 ยน 4:18) ในสถานการณ์จริงเมื่อต้องอยู่กับ

เยาวชน อาจจะมี ความกลัว หรือ ความกังวล มากมาย แต่ถ้ามีความรักเป็นหลักมันคงจาก เบื้องลึกของหัวใจจริงๆ ผมเชื่อมั่นเสมอว่า เยาวชนจะสามารถสัมผัสได้ถึงความรัก และความปรารถนาดีของเรา ซึ่งจะส่งผลให้ เยาวชนมอบหัวใจให้กับเราเช่นกัน

นอกจากนั้น การวางตัวเป็นพี่น้อง ทำตัวกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มของพวกเขา ก็มีความสำคัญ เพราะเยาวชนต้องการ เพื่อน ต้องการความเป็นกลุ่ม ต้องการความรัก และความเข้าใจแบบเป็นกันเอง ผมจะ แสดงให้เขาเห็นถึงความหวังดีประสาพี่ที่มีให้ น้อง ลดฐานะในความเป็นบราเดอร์ที่เตรียม ตัวเป็นบาทหลวงออกไป กระทั่งเหลือแค่ ความเป็นพี่ชายที่ใกล้ชิด และพร้อมร่วมทุกข์ ร่วมสุขกับน้อง จนเขากลับเรียกผมว่า “พี่” แบบสบายใจ และผมเองก็เรียกเขาว่า “น้อง” หรือเรียกชื่อเฉยๆ เหมือนมีความคุ้นเคยกันมา นาน

ในความเป็น “พี่น้อง” เช่นนี้เอง ทำให้บรรดาเยาวชนกล้าเข้ามาสนทนา และ ร่วมกิจกรรมกับผมอยู่เสมอ ทุกคนให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดี ส่งผลให้กิจกรรมต่างๆ ประสบผลสำเร็จอย่างราบรื่น นอกจากนั้น แล้วยังทำให้ผมเองได้รับความสุขอย่างเปี่ยมล้น เพราะได้เห็นความสุขของพวกเขา ผ่านทาง รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะที่มีอยู่ตลอดเวลาใน กิจกรรมต่างๆ

วิธีการในการอบรม หรือการจัดกิจกรรมให้กับเยาวชน เพื่อให้เยาวชนได้สัมผัสกับพระเจ้าและศาสนา

สำหรับวิธีการของผม ผมจะใช้พระพรที่พระเจ้ามอบให้ นั่นคือดนตรี และศิลปะซึ่งเป็นสิ่งที่ผมถนัด และใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุดในการทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับพระเจ้า และศาสนา

ในเรื่องของดนตรีนั้น ผมได้นำซอซบับร้องบทเพลงในพิธีกรรม โดยให้มีการขับร้องอย่างถูกต้อง และมีการขับร้องประสานเสียงเพื่อให้พวกเขาสามารถขับร้องได้อย่างไพเราะ

มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญคือ ผมจะพยายามทำให้พวกเขาเข้าถึงความหมาย และอารมณ์ของบทเพลง รวมถึงสอดแทรกความคิดทางเทววิทยาของแต่ละบทเพลง เพื่อให้แต่ละครั้งที่พวกเขาร้องเพลงจะสามารถเข้าถึงการสรรเสริญพระเจ้า และสัมผัสพระองค์ได้อย่างแท้จริง

สำหรับศิลปะ ผมมี 2 กิจกรรมที่ทำร่วมกับเยาวชน นั่นคือการทำถ้ำของพระกุมารเยซู ในเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า (ช่วงเวลาในการเตรียมต้อนรับการบังเกิดของพระเยซู) และการทำพระคูหา ซึ่งเป็นที่

บรรจुพระศพของพระเยซูเจ้า ในเทศกาลมหาพรต (ช่วงเวลาในการระลึกถึงพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู) โดยในกิจกรรมทั้ง 2 อย่างนี้ ผมจะแบ่งงานให้กับเยาวชนทำให้เขาได้มีส่วนร่วมในการลงมือทำอย่างเต็มที่ ตามความถนัดของแต่ละคน ต่างคนต่างช่วยกันออกแรง จนในที่สุดสิ่งที่เราทำร่วมกันก็ประสบความสำเร็จ และได้ใช้สิ่งเหล่านั้นในพิธีกรรม เป็นการเสริมสร้างความเชื่อ ความศรัทธาให้กับพี่น้องคริสตชนคนอื่นๆ ที่มาโบสถ์ และสิ่งที่สำคัญก็คือ ทำให้บรรดาเยาวชนที่มีส่วนช่วยกันทำงานศิลปะทั้ง 2 อย่างนั้น ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโบสถ์

อย่างใกล้ชิด ซึ่งแน่นอนว่านำไปสู่การใกล้ชิดกับพระเจ้าด้วย

วิธีการที่ช่วยให้เยาวชนสามารถนำหลักคำสอนของศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เมื่อนึกถึงสิ่งที่จะสามารถชักนำให้เยาวชนนำหลักคำสอนของศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้นั้น สิ่งที่เป็นรูปธรรมที่สุดที่ผมเห็นได้ก็คือ การจัดให้มีการเข้าเฝ้ายาบ (การอบรมฟื้นฟูจิตใจโดยสงบเฝ้ายาบและมีสติอยู่กับตนเอง) และการจัดให้มีการรวมตัวกันของเยาวชนในแขวงจันทบุรี ตามความคิดของบาทหลวงอธิการโบสถ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และสนับสนุนกลุ่มเยาวชนอย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้เองส่งผลให้เยาวชนเริ่มมีความสัมพันธ์กับโบสถ์ กับเยาวชนในเขตโบสถ์ของตนเอง และเยาวชนจากเขตโบสถ์อื่นๆ ซึ่งทำให้พวกเขามีความสุขกับศาสนา และแน่นอนว่าเราต้องนำหลักคำสอนต่างๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแน่นอน

ในอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้พวกเขาสามารถนำหลักคำสอนมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ก็คือ การให้พวกเขารู้จักและรักพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระวาจาของพระเจ้าที่ตรัสสอนให้มีแนวทางที่ดีในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องแนะนำให้พวกเขารู้จักแบ่งปันพระวาจา และประสบการณ์ที่ดีในชีวิตให้กับเพื่อนที่อยู่รอบข้าง อันเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่กลุ่มในการดำเนินชีวิตอย่างต่อเนื่อง

และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การเป็นตัวอย่างที่ดี โดยเฉพาะการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา เช่นในประสบการณ์ของผมนั้นก็คือ เยาวชนคนหนึ่งมีพฤติกรรมก้าวร้าวกับผม ซึ่งในเวลาต่อมา เยาวชนคนนั้นมาขอโทษผม และผมได้ให้อภัยแก่เขาในทันที ผมจึงถือโอกาสให้ข้อคิดกับเขาว่า ในเมื่อผมให้อภัยเขาได้ เขาก็ควรให้อภัยกับคนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ชีวิตร่วมกับเยาวชนและการอภิบาลเยาวชน

สำหรับเรื่องของปัญหา และอุปสรรคก็อาจจะมียุ่อย่างในเยาวชนบางคน โดยเฉพาะคนที่เป็หน้าหัวหน้ากลุ่มที่บางครั้งอาจจะใช้ความเป็นผู้นำได้ไม่ดีเท่าที่ควร เช่น กีดกันเยาวชนบางคน หรือบางกลุ่มที่ตนไม่ชอบ ไม่ให้เข้าร่วมกลุ่มกับเยาวชนของโบสถ์ ซึ่งทำให้เยาวชนที่ถูกกีดกันเหล่านั้นไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของโบสถ์ได้ และเมื่อทางโบสถ์ต้องการความร่วมมือจากเยาวชนเหล่านั้นก็ไปไต่ถามมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นผมในฐานะผู้อภิบาลก็ได้ให้ความคิด และทัศนคติที่ถูกตองในการให้ผู้นำกลุ่มเยาวชนเปิดใจ และต้อนรับทุกคนให้เข้าร่วมกลุ่มเยาวชนของโบสถ์เพื่อจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือกิจกรรมของโบสถ์ได้อย่างเข้มแข็ง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะต้องมีโอกาสไปอภิบาลเยาวชน

ผมขอฝากไว้ 3 ร. นั่นคือ

1. “รู้” 2. “รัก” และ 3. “รอ”

» “รู้” : เราจะต้องรู้จักตนเอง รู้จักจุดประสงค์ที่แท้จริงในการไปอยู่ร่วมกับเยาวชน รู้จักลักษณะของกลุ่ม และลักษณะของเยาวชนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร เมื่อเรามีความเข้าใจทั้งตัวเราเอง และบรรดาเยาวชน เราก็จะสามารถอยู่ร่วมกับพวกเขาได้อย่างมีความสุข

» “รัก” : ความรักมาจากพระเจ้า เมื่อเรานำรักเข้าไปในกลุ่มเยาวชน ก็เท่ากับว่าเรานำพระเจ้าไปให้แก่เขา ซึ่งทำให้สันติสุขอยู่ท่ามกลางพวกเขา ความรักจะเป็นการทำให้พวกเขาเปิดใจ และให้ใจกับเราในทุกๆ กิจกรรม

» “รอ” : ในทุกๆกิจการที่เรามอบให้กับเยาวชน เราได้ชื่อว่าเป็นผู้ปลูก ผู้รดน้ำ และผู้พรวนดิน แต่พระเจ้าเท่านั้นจะทรงเป็นผู้บันดาลให้เยาวชนเติบโต ดังนั้นขอให้เราทำหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุด และรอคอยด้วยความพากเพียร เมื่อเวลาผ่านไปพระเจ้าจะทรงเป็นผู้บันดาลให้พวกเขาเติบโตขึ้นด้วยพระพรของพระองค์ที่เพียงพอเสมอ

[หมดทั่วไป]

ยุคสมัยใหม่กับวัยรุ่น ในสังคมชาติพันธุ์

กิตติภพ แพงดวง และคณะ

วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อจากเด็กโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและความคิดจิตใจเป็นสำคัญ ทำให้ช่วงของวัยรุ่นนี้มีโอกาสเสี่ยงกับปัญหาหลายอย่าง ทั้งเรื่องการต่อต้านผู้ใหญ่ การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน การติดบุหรี่ เหล้า ยาเสพติด การมีพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศแบบเสี่ยง การเกรง ก่อ

ความรุนแรง การรบกวนทำร้ายผู้อื่น การเชื่อฟังเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นในสังคมวัยรุ่น อันเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของวัยรุ่นที่ผู้ใหญ่ควรอบรมสั่งสอนมีการสอดส่องดูแลอย่างสม่ำเสมอ เพราะปัญหาของวัยรุ่นอาจพลัดพลั้งจนบานปลายเป็นเรื่องใหญ่ได้

ดร.กิตติภพ แพงดวง, ดร.เอกชัย โสมนัสเจริญ และดร.มณฑิรา เจริญศิลป์
(นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยแสงธรรม)

เมื่อลองมองกลับมาที่กลุ่มชนชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย มีชนเผ่าหลายเผ่าที่สามารถรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มสังคมและเป็นหมู่บ้าน พื้นเพอาศัยส่วนมากจะอยู่ในแถบภาคเหนือ กลุ่มชาติพันธุ์แต่ละเผ่าต่างก็มีเอกลักษณ์ประจำเผ่าของตนเอง มีรูปแบบประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีการถ่ายทอดต่อกันเรื่อยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอันเป็นสิ่งดีต่อคนรุ่นหลัง ดังเช่นในชนเผ่าปกาเกอะญอ มีการสวมชุดสีขาวยาวถึงข้อเท้า เป็นชุดที่เป็นเครื่องหมายของความบริสุทธิ์ ความเป็นหญิงพรหมจรรย์ สำหรับคนที่แต่งงานแล้วจะสวมชุดเป็นสีดำที่มีลวดลายประดับสวยงาม นั้นแสดงถึงคนที่แต่งงานแล้วมีสามีแล้ว ชุดของชนเผ่าแต่ละเผ่าล้วนบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำ

เผ่า ที่แฝงไปด้วยคุณค่าและความหมายภายใน ซึ่งหลายคนที่ไม่ใช่ชนเผ่าเดียวกันอาจไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้

เมื่อเวลาผ่านไป การเปลี่ยนแปลงจากยุคสมัยเก่าเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ จากอดีตที่ไม่เคยมีไฟฟ้าใช้ แต่ตอนนี้เรามีเครื่องใช้ไฟฟ้าอำนวยความสะดวกมากมาย ในสังคมเมือง จากอดีตที่ไม่เคยใช้เทคโนโลยี ปัจจุบันกลับมามีมากมาย ในสังคมชาติพันธุ์เช่นเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงสู่ยุคสมัยใหม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหมู่ชาติพันธุ์ด้วยเช่นเดียวกัน วัฒนธรรมที่เคยสืบทอดในอดีตเริ่มถูกกลืนไปกับการเปลี่ยนแปลงของโลก หากไม่มีการปรับตัวอย่างเหมาะสมของวัฒนธรรมชนเผ่า ความเป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าเหล่านั้นจะเลือนหายไปที่สุดในที่สุด

โลกยุคสมัยใหม่เป็นโลกที่สังคมลุ่มหลงไปกับวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ วัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบและสนใจสิ่งเหล่านี้เป็นพิเศษ เพราะมันเป็นสิ่งใหม่ที่ดึงดูดเยาวชนสมัยนี้เป็นอย่างมาก แต่ไม่ใช่เพราะเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวที่ก่อให้เกิดวัยรุ่นลุ่มหลง มีเหตุปัจจัยอย่างอื่นด้วยที่ทำให้วัยรุ่นสมัยนี้ ได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมาด้วยเช่นกัน

ปัญหาแรกคือปัญหาครอบครัว วัยรุ่นสมัยนี้เวลามีปัญหาครอบครัวมักจะไปหาเพื่อน เพราะบางคนวางใจเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ตัวเอง ในหมู่ชนชาติพันธุ์นั้นสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่จะมีการแก้ปัญหาร่วมกัน พ่อแม่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนลูกอย่างเต็มที่เพื่อลูกจะได้เป็นคนดีในสังคม

ต่อมาคือปัญหายาเสพติด ปัญหานี้ถือเป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น ปัญหานี้ซึ่งทำให้เด็กหลายคนเสียนาคตและทรัพย์สิน เพราะยาเสพติด ในสังคมชาติพันธุ์เช่นเดียวกัน ยาเสพติดนี้เป็นปัญหาหลักที่กำลังเกิดขึ้นในหมู่ชนชาติพันธุ์ การทดลองเสพยาในวัยแห่งการอยากรู้อยากลองนี้ทำให้วัยรุ่นติดใจในสิ่งที่ได้ลองมา หรือบางที วัยรุ่นชาติพันธุ์ที่อยู่บนดอยไม่ได้ลงไปทำงานในเมือง บางคนมีเวลาว่างมากจนเกินไป ไม่รู้จะไปทำอะไรเลยไปตั้งวงกินเหล้ากับเพื่อน เพื่อความสนุกสนาน บางคนติดเหล้าจนเลิกไม่ได้ จึงสร้างปัญหาและภาระให้ครอบครัวมากมายใน

สังคมเมืองก็เช่นเดียวกัน เมื่อก่อนนั้นการกินเหล้าของทุกคนเฝ้ามักเน้นไปในด้านพิธีกรรมการเซ่นไหว้ผีต่างๆ อันเป็นศาสนาดั้งเดิม แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นความสนุกสนานรื่นเริงมากกว่าพิธีกรรม

อีกปัจจัยหนึ่งคือ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เหมือนกับกลายเป็นค่านิยมของวัยรุ่นไปเสียแล้ว เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบันที่ส่งผลต่อมากคือการท้องไม่พร้อม ท้องในวัยเรียน ท้องก่อนแต่ง ล้วนเกิดปัญหาต่อสังคมต่อภายหลัง ในหมู่ชาติพันธุ์นั้น สมัยก่อนนั้นการท้องก่อนแต่งเป็นเรื่องน่าละอายสำหรับครอบครัว และวงศ์ตระกูล จึงต้องทำพิธีขอขมาต่อผี เพื่อจะได้ไม่เอาโทษ แต่ปัจจุบันด้วยกระแสสังคมสมัยใหม่ทำให้ ความศักดิ์สิทธิ์ของประเพณีเหล่านี้เลือนหายไป วัยรุ่นอยู่กินด้วยกันโดยไม่ได้แต่งงานกันก็มี

ดังนั้นปัญหาเหล่านี้มีทางป้องกันหรือแนวทางแก้ไขปัญหาได้ ถ้าหากพ่อแม่ผู้ปกครอง ตัววัยรุ่นเอง ตลอดจนครูอาจารย์ผู้ใหญ่คนอื่นๆ ในสังคมรวมทั้งรัฐบาลสนใจที่จะร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน ถึงจะเกิดผลต่อการช่วยเหลือวัยรุ่นที่กำลังประสบปัญหา รวมถึงชาติพันธุ์ด้วยที่กำลังจะถูกกลืนไปกับยุคแห่งโลกาภิวัตน์นี้หากไม่รีบแก้ไข ปัญหา เราจึงต้องเปลี่ยนมุมมองทัศนคติของวัยรุ่น ชี้แนวทางที่ดีกว่าให้กับพวกเขาเพื่อ

พัฒนาพวกเขาให้กลายเป็นคนดีในสังคม และเป็นผู้ที่จะเป็นอนาคตของชาติบ้านเมืองด้วยที่สำคัญแบบอย่างจากผู้ใหญ่ส่งผลต่อการพัฒนาของวัยรุ่นด้วยเช่นเดียวกัน

จากวัยรุ่นของชนเผ่าจะนำไปสู่วัยรุ่นทางภาคอีสานนั้น พฤติกรรมแสดงออกทางสังคมนั้นได้บ่งชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของการดำรงชีวิตของคนในหมู่บ้านของคนในชุมชนในยุคปัจจุบันเป็นสำคัญเพราะทุกวันนี้สังคมในภาคอีสานได้ย้ายถิ่นฐานอพยพเข้ามาทำงานในเมืองหลวงเป็นจำนวนมาก พ่อแม่ต้องทิ้งครอบครัวลูกหลานเพื่อมาทำงานในเมืองใหญ่อันเป็นแหล่งที่ทำกินเพื่อครอบครัวของแต่ละบุคคล ปล่อยให้เด็กและเยาวชนอันเป็นจำนวนมากอยู่ตามลำพังกันเองในชุมชนบางคนอยู่กับคุณตาคุณยาย ซึ่งอันเป็นบ่อเกิดแห่งภัยอันตรายใกล้ตัวเพราะขาดความรักและความอบอุ่นจากผู้เป็นบิดามารดาเพียงแต่คุณตาคุณยายไม่เพียงพอสำหรับชีวิตวัยรุ่น เพราะในช่วงเวลาแห่งวัยศึกษาค้นคว้าจึงนำไปสู่มิติด้านการอยากเรียนรู้ในมุมต่างๆ ของชีวิตบางคนติดเพื่อน ติดเกมส์ ติดการพนัน ติดบุหรี่ ติดเหล้าหรือเสพยา อันเป็นปัญหาของสังคมไทยในยุคปัจจุบันมากๆ แม้ต่างหน่วยงานจะมีการแก้ไขพัฒนาระบบการจัดการแต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขวิกฤตของวัยรุ่นทุกวันนี้ สำหรับพฤติกรรมของสังคมมนุษย์วัยรุ่นเรียนรู้และลอกเลียนแบบจากเหตุการณ์ต่างๆ ในอดีต ปัจจุบันและ

อนาคต การทะเลาะ ชกต่อย ดบตีมีทุกระดับชั้นไม่ว่าจะเป็น เด็กวัยรุ่น ผู้ใหญ่ มีตั้งแต่ไหนแต่ไรมา สมัยก่อนยังแค่ไม่ธรรมดาทุกวันนี้ ยกกระต๊อกระชับความรุนแรง อาวุธสงครามมีกันทุกพื้นที่ แม้แต่เวลาเราไปร่วมงานวัดประจำปีในจังหวัดต่างๆ เราก็จะเห็นเหตุการณ์อันที่ไม่เป็นที่พอใจและรู้สึกรำคาญไม่ปลอดภัยสำหรับผู้ไปร่วมทำบุญหรือกิจกรรมทางพิธีกรรม บางครั้งผู้คนที่ไปร่วมมีจิตใจบริสุทธิ์ แต่ก็ต้องระวังกลัวจะถูกหลอกหลงเอาได้ เพราะหากมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้นแล้วไม่มีอะไรที่จะหยุดได้ แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่คณะต่างๆ ทางวัดได้เตรียมพร้อมเพื่อคนมาร่วมทำบุญไว้เพื่อความสะดวกสบายแต่ยังไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ทะเลาะ ชกต่อยของวัยรุ่น ในวัยที่ดื่มสุราและไม่สามารถควบคุมสติของตัวเองได้เพราะขาดการสอดส่องดูแลจากคนใกล้ชิดใกล้ตัว เพราะขาดพ่อแม่เอาใจใส่สอดส่องดูแลบุตรหลาน แม้กระทั่งการตั้งแก๊งอยากเป็นใหญ่ในพื้นที่นั้น รวบรวมสมาชิกตั้งแต่อายุ 12 ปี มีลูกพี่หัวหน้าค้อยเป็นผู้บงการในการตัดสินใจแม้บางครั้ง มีการขายยาเสพติดในหมู่บ้านในชุมชน และโรงเรียน และเกิดความรักในหมู่วัยรุ่นด้วยกันไม่พากันเรียนหนังสือ และยังพากันมาสร้างความเดือดร้อนในท้องถนน คนที่จะเข้าร่วมขบวนการได้ต้องมีมอเตอร์ไซด์ เพื่อมาขับขี่

อวดกันในกลุ่มวัยรุ่น มาวัดความแรงของถนนที่เป็นสาธารณะที่ไม่ใช่สนามแข่งจริง บางวันแข่งขันเพื่ออยากได้ใจสาว ๆ ว่าตัวเองเก่งและแน่ หากบางวันอันความโชคดียังไม่มีเสมอไปเพราะ แม้แต่วันพระก็ไม่มีหนเดียว บางครั้งถึงกับเกิดอุบัติเหตุขึ้นในกลุ่มแข่งรถด้วยกัน มีกันเจ็บแทบระนาวบางคนโชคดียังแค่เนื้อตัวลอกปอกเปิดเล็กน้อย มีเลือดไหลเล็กน้อย บางคนถึงกับหัวแตกต้องส่งเย็บโรงพยาบาล บางคนถึงกับพิการทางร่างกายเห็นได้ชัดเจน วัยรุ่นในยุคสมัยนี้ไม่ค่อยเห็นความลำบากของพ่อแม่เท่าไรนักเพราะทุกวันนี้สังคมมีการพัฒนาขึ้นมากมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวัตถุนิยมและบริโภคนิยม วัยรุ่นเลยไม่เข้าใจคุณค่าของเงิน คุณค่าของความลำบากของผู้เป็นพ่อเป็นแม่ที่จะต้องหาเงินเพื่อมาใช้จุนเจือคนในครอบครัว เพราะพวกเขาคิดว่าด้วยสภาพแวดล้อมระบบเศรษฐกิจ

ทุนนิยมอุตสาหกรรมที่พ่อแม่สามารถหารายได้ให้พวกเขาได้อยู่เสมอ จนลืมวัฒนธรรมของคนในภาค ลืมทุ่งท้องนา ลืมความเป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่น ลืมถิ่นฐานทำกิน เพียงเพื่ออยากให้คนอื่นยอมรับในการที่ตนเองโดยมองข้ามความเป็นจริงของสังคม ยิ่งทุกวันนี้วัยรุ่นยุคสมัยนี้ชอบท้าทาย ตื่นเต้น อยากอวดตัวเอง ปัญหาการติดแอลกอฮอล์ เบียร์ เหล้า ไวน์ และสารเสพติดตั้งแต่บุหรีถึงสารอื่นๆ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้กับทุกคนทุกวัย ปัจจุบันวัยรุ่นหนุ่มสาวมีส่วนของคนติดเหล้าและสารเสพติดเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีวัยรุ่นเริ่มดื่มเหล้าและสารเสพติดที่อายุน้อยเพิ่มมากขึ้น พฤติกรรมเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของตนเองโดยเฉพาะการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าได้ง่ายมีหลายสาเหตุที่ประกอบกัน ความเป็นวัยรุ่นที่มีแรงกระตุ้นในการอยากที่จะ

ทำอะไรที่นอกคอกและท้าทาย ตื่นเต้น อวด
 ความเป็นผู้ใหญ่หรือกล้าเลียนแบบผู้ใหญ่สิ่ง
 เหล่านี้เกิดขึ้นกับวัยรุ่นในสังคมอีสานและสังคม
 ไทยในสมัยปัจจุบัน สำหรับทุกวันนี้เราจะเดิน
 ไปไหนมาไหนหรือขับรถผ่านที่ไหนต้อง
 ระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะแค่เดินผ่านหน้า
 แล้วมองหน้ากันโดยไม่เจตนาหรือแค่นั่งรถผ่าน
 บ้ายผ่านสายผ่านสถาบันยังเกิดเรื่องจนได้
 เพราะทุกวันนี้สังคมขาดสติในการไตร่ตรอง
 ชีวิต ต่อชีวิตและทรัพย์สินต่อบุคคลอื่นที่
 สัญจรไปมาโดยไม่รู้ตาสีตาสา หากเราจะโทษ
 วัยรุ่นแต่เพียงฝ่ายเดียวก็ไม่ได้เพราะทุกคน
 มนุษย์เกิดมาย่อมเคยผ่านประสบการณ์ส่วนตัว
 ทั้งดีและร้าย หรือบางคนไม่เคยทำสิ่งที่ผิดเลย

ก็คงเป็นไปได้ เพราะแต่กาลยุคกาลสมัยของ
 คนนั้นไม่เหมือนกันจะบอกว่าอย่าทำอย่าสร้าง
 ความเดือดร้อนให้คนอื่น เราต้องมองมุมย้อน
 กลับของตัวเองบ้างเพราะบางครั้งเราเองยังทำ
 ตามที่ผู้ใหญ่คุณปู่คุณย่าเตือนใจเรา เรายังทำ
 ตามกฎไม่ได้เราก็กังมีมุมมองของตัวเองใน
 การที่จะทำสิ่งนั้นว่ามันเป็นสิ่งดีสำหรับตัวเรา
 แต่มันเป็นสิ่งที่ผิดต่อคนอื่นแล้วเราจะถือสา
 อะไรกับเด็กวัยรุ่นอายุน้อยๆ ในยุคสมัยที่โลก
 กำลังเปลี่ยนแปลงไปโดยรวดเร็วเหมือนติดปีก
 จรวด สังคมทุกวันนี้บ้านเมืองเราเปลี่ยนแปลง
 ความคิดและทัศนคติที่ไม่ตรงกันยังแบ่งเป็นหมู่
 เป็นเหล่าเป็นพรรคเป็นฝ่าย สิ่งเหล่านี้เอง
 มนุษย์จึงเกิดการลอกเลียนในมิติของตัวบุคคล

ผสมผสานเข้ากับยุคกับสมัยของคนนั้นเกิดความรู้ผิดรู้ถูกและแรงจูงใจส่งผลตอบสนองผลกระทบต่อส่วนร่วมเป็นจำนวนมากมายที่นับไม่ถ้วนดังนั้นการที่ทุกคนมีเป้าหมายด้านครอบครัว การศึกษา การมีระเบียบวินัย ที่ชัดเจนและเป็นแม่แบบรูปร่างในการเป็นภาพลักษณ์ให้ชัดเจนสำหรับวัยรุ่นแล้วก็จะเกิดผลไปในทางที่ดี พ่อแม่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของเยาวชนไทยในสังคม ที่จะต้องปลูกฝังค่านิยมและคุณค่าของชีวิตให้เข้าใจและเข้าถึงพ่อแม่เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตควบคู่ไปกับเยาวชนด้วยเพราะหากเพียงคำพูดแต่กระทำไม่สอดคล้องกันแล้วไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย หากพ่อแม่ปลูกฝังความรักความเอ็นดูเมตตาสงสารใส่ใจลงไปแล้วผลผลิตล้วนเป็นผลผลิตที่ส่งออกมาสู่สังคมอย่างมีคุณค่า คุณธรรม และจริยธรรม เพราะไม่มีพ่อแม่หรือคุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย คุณน้า คุณอา ไม่รักและห่วงแหนลูกหลานของตนแต่ด้วยเหตุผลของคนหาทางออกให้กับตัวเองอยากสร้างสิ่งที่เหนือกว่าคนอื่น กดขี่ข่มเหงคนอื่น บ้านเมืองเราจึงร้อนด้วยไฟที่อยากเหนือคนอื่นอีก อยากเก่งกว่าคนอื่น อยากดังกว่าคนอื่น ชอบสะสม เอามากกว่าให้ และทำนาบนหลังคน สิ่งเหล่านี้จึงเป็นการสร้างปัญหาให้กับคนไทยทุกคนแต่ด้วยวัยรุ่นยังเป็นวัยที่อ่อนแอในด้านระบบความคิด จึงถูกเป็นเหยื่อของคนในสังคมเสมอตลอดมา

หากการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของวัยรุ่นไม่ใช่เป็นเรื่องของคนหนึ่งคนใดแต่ต้องเป็นไปด้วยทุกระบบมิติด้านต่างๆ ของสังคม สังคมจึงจะค่อยพัฒนาศักยภาพชีวิตให้ดีขึ้นตามลำดับตามขั้นตอนของเวลา ซึ่งเยาวชนในยุคสมัยนี้ มีความคิดเป็นของตนเองและลึกลับ เป็นตัวของตัวเองมีความฉลาดในตัวเอง มีความก้าวร้าว มีนิสัยชอบเรียนรู้ อยากเห็นและทดลองในสิ่งต่างๆ เยาวชนชอบกล้าได้กล้าเสีย มักสุดขีดสุดโต่งจนบางครั้งผู้ใหญ่ยากที่จะเดาใจเด็กๆ ไม่ได้เลยว่าต้องการอะไร เยาวชนในวันนี้จะเป็นอนาคตของชาติในวันข้างหน้าก็จริง แต่กว่าจะถึงวันข้างหน้าเยาวชนจะต้องผ่านเรื่องราวในชีวิตมากมาย เพราะสังคมสมัยปัจจุบันนี้เน้นด้านเทคโนโลยีเป็นหลักในการพัฒนาด้านต่างๆ ของชีวิตจนลืมคนรอบข้างกายไปทุกด้าน สังคมออนไลน์จนบางครั้งชอบเก็บตัวอยู่คนเดียว มีมิติด้านชีวิตอยู่ในโลกที่เพ้อฝันที่ไม่เป็นความจริง แบบนี้อันตรายในอนาคตของชีวิตวัยรุ่นอย่างแน่นอน บางครั้งเทคโนโลยีก้าวหน้าแบบก้าวกระโดด ทำให้เยาวชนลุ่มหลงในการเล่นแบบของกิจกรรมของสื่อต่างๆ ในโลกที่ทันสมัย บางสื่อก็แสดงออกมาอย่างล่อแหลมจึงเป็นตัวอย่งให้เด็กๆ คอยทำตามแบบและคอยเลียนแบบ ถ้าหากเลียนแบบในทางด้านบวกก็ดีไป แต่หากเลียนแบบในด้านลบก็จะพลอยทำให้เสื่อมเสียและเดือดร้อนต่อบุคคลอื่นและคนรอบข้างของสังคม เพราะทำ

ไปตามแบบอย่างของสื่อ อย่างไรก็ตาม เยาวชนเองก็ต้องให้ความร่วมมือกับทุกหน่วย ทุกภาคส่วนในการจัดกิจกรรมระบบระเบียบ ไม่ใช่เพื่อเห็นประโยชน์ต่อตัวเอง แต่ด้วยความดีของทุกคนในสังคมด้วย เนื่องจากด้วยความรักที่ผู้ใหญ่มีต่อเยาวชน เยาวชนเองก็ต้องประพฤติธรรมให้อยู่ในกฎของคนในครอบครัว และกฎของสังคมแล้วทุกสิ่งก็จะเกิดความรัก และสามัคคีกันในกลุ่มชุมชน บ้านเมืองและสังคมสืบไป

ดังนั้น งานพัฒนาเยาวชนที่เป็นกำลังที่สำคัญของประเทศชาติบ้านเมือง เยาวชนที่ดีควรที่จะได้รับการปกครองปลูกฝังความคิดที่ดีพร้อมและมีศีลธรรมควบคู่ไปในชีวิต จะเห็นได้ว่าในยุคปัจจุบันเยาวชนได้รับอิทธิพลจากระบบทุนนิยมจากสังคมมากมาย อาจจะทำให้บรรดาเยาวชนหลงไปกับค่านิยมนั้นๆ ได้เช่นกัน ศูนย์เยาวชนเป็นสถานที่ที่รวบรวมบรรดาเด็กๆ เยาวชนมาร่วมกิจกรรมด้วยกัน เพื่อที่จะมีเวลาใช้ชีวิตร่วมกันในทางที่ดี และได้รับการปลูกฝังความเชื่อที่ดี ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างดี จึงไม่แปลกที่เยาวชนให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชนด้วยกัน เยาวชนที่ดีจะต้องรู้จักที่จะรู้ว่าอะไรไม่ดี แต่ก็มีไม่น้อยที่เยาวชนได้หลงทางไปกับค่านิยมที่ผิด ที่ได้รับมาจากสังคมของเยาวชนเอง เยาวชนที่ยอมเสียสละเวลาเพื่อมาร่วมกิจกรรมในศูนย์เยาวชน โดยมีคณะผู้ใหญ่ให้การอบรมและ

ปลูกฝังความเชื่อ ความรักและความศรัทธาแบบคริสต์จึงเป็นประโยชน์มิใช่น้อยที่จะเป็นแรงจูงใจให้กับเยาวชนได้รับสิ่งที่ดีงามจากผู้ใหญ่ ชีวิตของเยาวชนเป็นชีวิตที่เป็นอิสระมีเสรีที่จะเชื่อและปฏิบัติ สิ่งที่ยาวชนมาร่วมกิจกรรมในศูนย์เป็นระบบงานที่ดีที่จะส่งเสริมให้เยาวชนได้รู้จักใช้ชีวิตร่วมกันกับเพื่อนพี่น้อง มาสร้างจิตสำนึกการมีน้ำใจอิสระและยอมรับ รู้จักที่จะเสียสละเวลาที่จะมาร่วมกิจกรรม ในชีวิตของเยาวชนควรที่จะได้รับการปลูกฝังที่มีคุณค่าพร้อมที่จะสอนให้รู้จักการเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าอย่างมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ ที่พึงจะมีในชีวิต เยาวชนที่ได้มาร่วมกิจกรรมของศูนย์เยาวชน มีหลายระดับชั้น หลายเชื้อชาติและศาสนา จึงไม่แปลกที่สังคมจะต้องมีสิ่งหลากหลายอยู่แล้ว ชีวิตของเยาวชนมีคุณค่า มีประโยชน์มากต่อสังคม สังคมต้องช่วยกันอบรมในสิ่งที่ดีพร้อมที่มีจริยธรรม ศีลธรรม ในชีวิตของเยาวชนเสมอ กิจกรรมที่ศูนย์ได้นำเสนอให้กับเยาวชนได้ปฏิบัติก็มีไม่น้อย กิจกรรมก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เยาวชนมีส่วนร่วมใช้ชีวิตร่วมกันกับกลุ่มเยาวชนด้วยกัน แม้ว่าสังคมจะพัฒนาแต่เยาวชนก็มีความปรารถนาที่จะใช้ชีวิตร่วมกันกับกลุ่มของตน เยาวชนในปัจจุบันที่ได้มาในศูนย์เป็นกลุ่มเยาวชนที่ได้รับการปลูกฝังความเชื่อที่ดีจะเป็นผู้ใหญ่แล้ว เยาวชนก็จะตอบสนองตามความต้องการที่ผู้ใหญ่ได้สนองให้

ในชีวิตของเยาวชนในปัจจุบันมักจะดูตามพฤติกรรมของผู้ใหญ่เป็นส่วนใหญ่เพื่อจะปฏิบัติตาม เยาวชนมักหาแม่แบบในการดำรงชีวิตเพื่อจะสร้างแรงบันดาลใจในอนาคต เยาวชนมักจะมีการแสวงหาความสุขในชีวิตโดยการหาแม่แบบในการใช้ชีวิตของตนเอง ศูนย์เยาวชนจึงได้จัดให้บุคลากรที่มีคุณภาพเสมอ ไม่ว่าจะเป็นคุณพ่อ (บาทหลวง) ชิสเตอร์ บราเดอร์ และผู้ฝึกหัด ครูคำสอน เพื่อที่จะได้เป็นแม่แบบที่ดีแก่บรรดาเยาวชนที่ดี รูปแบบการใช้ชีวิตของผู้ใหญ่จึงเป็นแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนอย่างมากมาย เยาวชนจึงมีความปรารถนาที่จะรู้จักแสวงหาความคิด ความสุข

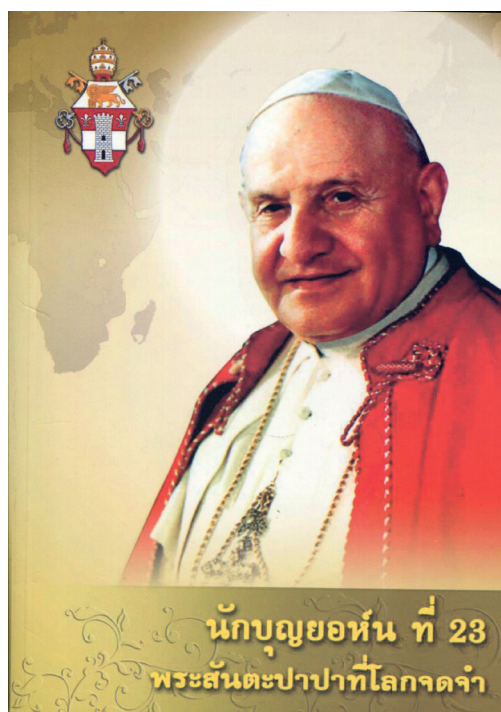
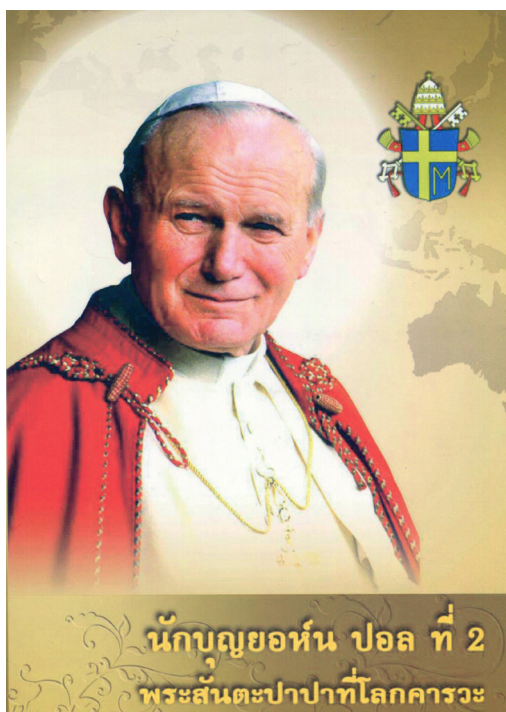
และการมีชีวิตที่เป็นแบบอย่างสำหรับตนเองในวันข้างหน้าต่อไป

ดังนั้น เยาวชนจึงเป็นหลักสำคัญของสังคมเป็นหัวใจที่สำคัญของโลกพร้อมทั้งเยาวชนยังเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นอยู่ของสังคมได้อีกด้วย เยาวชนจึงเป็นศูนย์รวมของชีวิตที่สังคมน่าจะให้ความสำคัญและให้การศึกษอบรมที่ดีแก่เยาวชนด้วยเช่นกัน

คณะนิพนธ์ ร้อย

บาทหลวง ผศ.สมชัย พิทยาพงศ์พร

- ชื่อหนังสือ นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาที่โลกคารวะ
 นักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปาที่โลกจดจำ
- บรรณาธิการ บาทหลวงอนุชา ไชยเดช
- ผู้จัดพิมพ์ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯและสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย
- พิมพ์ครั้งแรก 2557
- จำนวนหน้า 368 หน้า

บาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, อาจารย์สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

หนังสือ “นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาที่โลกคารวะ: นักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปาที่โลกจดจำ” เป็นหนังสือที่ระลึกโอกาสสถาปนา นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา และนักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา เป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และส่งเสริมด้านชีวิตจิตวิญญาณ หนังสือแบ่งเป็นสองด้านกลับกัน ด้านหนึ่งกล่าวถึง “นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาที่โลกคารวะ” มีจำนวนหน้า 192 หน้า และอีกด้านกล่าวถึง “นักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปาที่โลกจดจำ” มีจำนวนหน้า 176 หน้า

1. ด้านที่กล่าวถึง “นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาที่โลกคารวะ”

มีเนื้อหาแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

» พระประวัตินักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา เรียบเรียงเหตุการณ์สำคัญในชีวิต ตั้งแต่กำเนิด ในปี ค.ศ.1920 ชีวิตของครอบครัว การเข้าบ้านเณรในปีค.ศ.1942 ปีค.ศ. 1946 บวชเป็นพระสงฆ์ ปีค.ศ.1958 ได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชผู้ช่วยแห่งคราคูฟ ปีค.ศ. 1964 เป็นอัครพระสังฆราชแห่งคราคูฟ ปีค.ศ.1967 เป็นพระคาร์ดินัล ปีค.ศ.1978 ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระสันตะปาปา ได้กล่าวถึงชีวิตและพันธกิจ 26 ปีในการเป็นพระ

สันตะปาปา การเสด็จเยือนต่างๆ การพบปะกับประชาชนและผู้นำประเทศ ให้ความรักและความสนใจกับเยาวชน ครอบครัว ข้าราชการ การเสวนาระหว่างศาสนา นำพระศาสนจักรเข้าสู่สหัสวรรษที่ 3 สมโภชปี “ปีติมหาการุญ” ปีค.ศ. 2000 การแต่งตั้งบุญราศีและนักบุญ การแต่งตั้งพระคาร์ดินัล พระสังฆราช ทรงเป็นแบบอย่างการให้อภัย การออกสมณสาสน์เพื่อนำทางและงานประพันธ์ ปีค.ศ. 2005 ได้สิ้นพระชนม์ เมื่อพระชนมายุ 84 ชันษา ปีค.ศ. 2011 ได้รับการสถาปนาเป็นบุญราศี ปีค.ศ. 2014 ได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญ

» เส้นทางความเป็นนักบุญ บอกเล่าเส้นทางความเป็นนักบุญของคริสตศาสนา นิกายโรมันคาทอลิก ประกาศของพระสันตะปาปาฟรังซิส และเหตุผลเฉพาะการเป็นนักบุญของพระองค์

» เหตุผลของการน้อมคารวะ เป็นบทความของอาจารย์ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย “สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 กับสื่อสารสังคม” และเป็นบทความของพระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์วีระ อาภรณ์รัตน์ “พระสันตะปาปาผู้ยิ่งใหญ่” สมณลิขิตของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 และ “ความ

สัมพันธ์ของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปากับประเทศไทย”

» **น้อมคารวะจากคนใกล้** เป็นบทสัมภาษณ์เลขาฯ ส่วนพระองค์ พระคาร์ดินัลสตาเนียส ดซีวีสจ์เป็นเลขาฯ ส่วนพระองค์เป็นเวลาถึง 39 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ.1966 ถึงปี ค.ศ.2005 และบทสัมภาษณ์พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู

» **เยี่ยมบ้านนักบุญ แนะนำบ้านเกิดของนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา** แนะนำประเทศโปแลนด์ แม่พระฉวีดำ จัสโกรา พระเมตตา นักบุญโฟสตินา ความศักดิ์สิทธิ์เริ่มที่บ้าน แนะนำบ้านเกิดของนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา

2. ด้านที่กล่าวถึง “นักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปาที่โลกจดจำ”

มีเนื้อหาแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

» **พระประวัตินักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา** เรียบเรียงเหตุการณ์สำคัญในชีวิต ตั้งแต่กำเนิดในปี ค.ศ. 1881 ชีวิตของครอบครัว การเข้าบ้านเณรในปีค.ศ.1892 ปีค.ศ.1904 ได้บวชเป็นพระสงฆ์ ปีค.ศ.1905-1914 เป็นเลขาฯพระสังฆราชและอาจารย์ประจำบ้านเณร เป็นทหารจิตตภิบาล

ในโรงพยาบาล เป็นคุณพ่อวิญญาณารักษ์ในบ้านเณร ผู้ก่อตั้งองค์กรบ้านนักศึกษา ผู้อำนวยการองค์กรเพื่อสนับสนุนงานธรรมทูต ปีค.ศ.1925 ได้รับแต่งตั้งเป็นพระสมณทูตประจำประเทศบัลแกเรีย และบวชเป็นพระสังฆราช ปี ค.ศ.1934 เป็นพระสมณทูตประจำประเทศกรีกและตุรกี ได้ช่วยชีวิตชาวยิวประมาณ 24,000 คน จากเงื้อมมือนาซี ปีค.ศ.1944 ได้เป็นพระสมณทูตประจำประเทศฝรั่งเศส ปีค.ศ.1953 ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัลพระอัยการประจำเมืองเวนิซ ปี1958 เมื่ออายุ 78 ปีได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปาโดยใช้ชื่อว่า สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ที่ 23 ปีค.ศ.1958-1963 มีสมณสมัยที่สั้น แต่ได้ทำพันธกิจที่ยิ่งใหญ่คือ การเรียกประชุมสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 ซึ่งเกิดผลดีกับพระศาสนจักรและสังคมโลกเป็นอย่างมาก ในวันที่ 1 ต.ค. 1960 พระองค์ได้ถวายการต้อนรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางฯ พระบรมราชินีนาถและคณะผู้ตามเสด็จ ณ พระราชวังวาติกัน ปีค.ศ.1961 ได้ออกพระสมณสาสน์ “พระศาสนจักรคือมารดาและอาจารย์ของชนชาติทั้งหลาย” Mater et Magistra) ปีค.ศ.1963 ได้

ออกพระสมณสาสน์ “สันติสุขบนแผ่นดิน” (Pacem in Terris) ได้รับการต้อนรับจากทั่วโลก ปีค.ศ. 1963 ได้สิ้นพระชนม์ เมื่อพระชนมายุ 81 ชันษา ปีค.ศ. 2000 ได้รับการสถาปนาเป็นบุญราศี ปีค.ศ. 2014 ได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญ

» **เส้นทางการเป็นนักบุญ** บอกเล่าเส้นทางการเป็นนักบุญของคริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิก ประกาศของพระสันตะปาปาฟรังซิส และเหตุผลเฉพาะการเป็นนักบุญของพระองค์

» **เหตุผลของการน้อมคารวะ** เป็นบทความราฟาแอล “นักบุญยอห์นที่ 23 พระสันตะปาปา ผู้ทรงหยั่งธรรมล้ำลึก” และเป็นบทความของพระอัครสังฆราชจำเนียร สันติสุขนิรันดร์ “สรุปเนื้อหาเอกสารสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2” บทความของคุณอัจฉรา สมแสงสรวง “คุณค่าและความหมายของพระสมณสาสน์ “สันติสุขบนแผ่นดิน” กับโลกปัจจุบันของ “นักบุญยอห์นที่ 23 พระสันตะปาปา และ “ความสัมพันธ์ของนักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปากับประเทศไทย”

» **น้อมคารวะจากคนใกล้** เป็นบทสัมภาษณ์เลขาฯ ส่วนพระองค์ พระคาร์ดินัลโลรีส คาโปวิลล่า และ บทสัมภาษณ์ พระสังฆราชกิตติคุณ

ยอแซฟ สังวาล สุระสรวงศ์

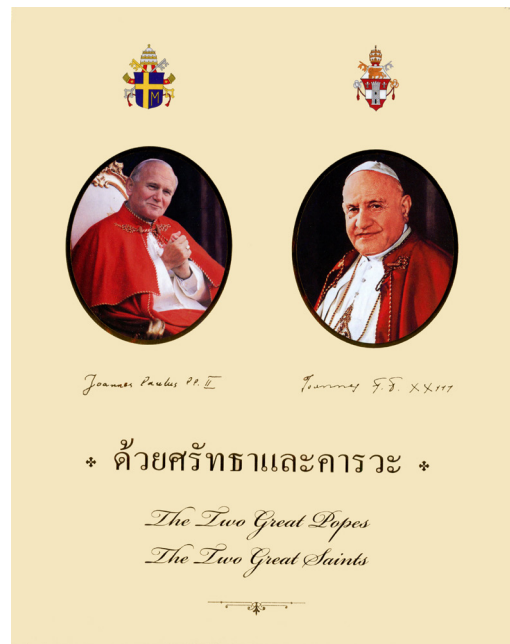
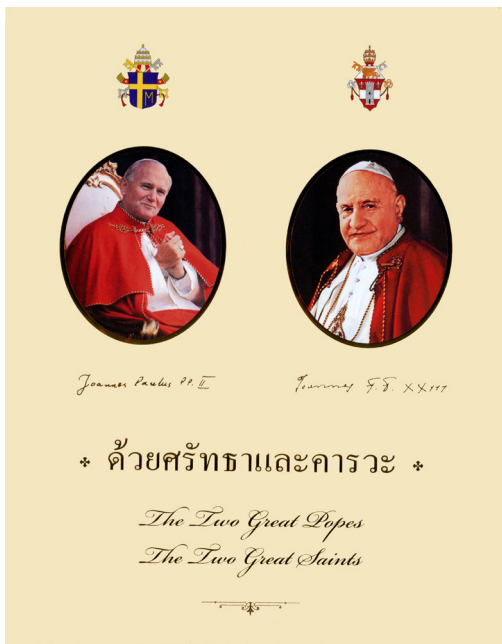
» **เยี่ยมบ้านนักบุญ แนะนำบ้านเกิดของนักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา แบร์กาโมบ้านพระสันตะปาปา** “เมื่อชุมชนที่เจียบบองและยากจนจะกลายเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์” ไปหมู่บ้านซอตโต อิล มอนเต (Sotto IL Monte) เยี่ยมบ้านเกิดของนักบุญยอห์นที่ 23

หนังสือนี้จึงมีคุณค่าควรแก่การอ่านเป็นอย่างมาก เพราะสองนักบุญพระสันตะปาปาพระเจ้าได้เรียกนักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา ผู้ดำเนินชีวิตศักดิ์สิทธิ์เรียบง่าย ในช่วงสมณสมัยสั้นๆ ให้มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูพระศาสนจักรคาทอลิก โดยทรงอ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลา และอาศัยพระจิตเจ้าทรงนำพระศาสนจักรสู่การเปลี่ยนแปลงให้มีชีวิตใกล้ชิดกับพระคริสตเจ้า และรับใช้มนุษยทุกคน โดยการเรียกประชุมสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา พระเจ้าได้เรียกให้มาต่องานการฟื้นฟูพระศาสนจักร และนำก้าวสู่สหัสวรรษที่ 3 และสมโภชปี “ปีติมหาการุญ” สองนักบุญพระสันตะปาปาร่วมมือกับพระเจ้าในการเปลี่ยนแปลงพระศาสนจักรและโลกในสมัยปัจจุบัน เราก็ได้รับผลดีจากการเปลี่ยนแปลงนี้ หนังสือนี้จึงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และด้านจิตวิญญาณสำหรับผู้่านทุกคน

แนะนำหนังสือ

บาทหลวง ผศ.สมชัย พิทยาพงศ์พร

ชื่อหนังสือ

ด้วยศรัทธาและคารวะ

(The Two Great Popes The Two Great Saints)

บรรณาธิการ

บาทหลวงอนุชา ไชยเดช

ผู้จัดพิมพ์

สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย

พิมพ์ครั้งแรก

2557

จำนวนหน้า

286 หน้า

บาทหลวงสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี, อาจารย์สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

หนังสือ “ด้วยศรัทธาและคารวะ (The Two Great Popes The Two Great Saints)” เป็นหนังสือที่ระลึกโอกาสสถาปนา**นักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา และนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา** และโอกาสเสด็จเยือนประเทศไทยครบ 30 ปี เป็นหนังสือที่บันทึกด้วยตัวอักษรและบันทึกด้วยภาพที่มีคุณค่าสวยงาม บันทึกเหตุการณ์สำคัญที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และด้านชีวิตจิตวิญญาณ

หนังสือ “ด้วยศรัทธาและคารวะ (The Two Great Popes The Two Great Saints)”

มีเนื้อหาแบ่งเป็น 4 บท ดังนี้

บทนำ สาส์นแสดงความชื่นชมยินดี

- พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู
- พระสมณทูตพอล ชาง อิน-นัม
- พระอัครสังฆราชหลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์
- พระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
- พระสังฆราชยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ์

บทที่ 1 เส้นทางความเป็นนักบุญ

- » เส้นทางความเป็นนักบุญของคริสตศาสนิกายโรมันคาทอลิก
- » คำประกาศการเป็นนักบุญของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

» หมายเหตุการณ์เป็นนักบุญยอห์น ที่ 23

» หมายเหตุการณ์เป็นนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2

» สองนักบุญพระสันตะปาปา

บทที่ 2 เส้นทางสู่มงกุฎในเมืองสวรรค์

» พระประวัตินักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา

» พระประวัตินักบุญยอห์น ปอล ที่ 2

» พระสันตะปาปา

บทที่ 3 คำตามบนเส้นทางศักดิ์สิทธิ์นักบุญยอห์น ที่ 23

» พระสันตะปาปา ผู้ทรงหยั่งธรรมล้ำลึก

» คุณค่าและความหมายของพระสมณสาส์น

» สัมภาษณ์พระสังฆราชกิตติคุณ ยอแซฟสังวาล ศุระสรวงค์

» สัมภาษณ์เลขาฯ นักบุญ

นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2

» พระสันตะปาปาผู้ยิ่งใหญ่

» “สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 กับ สื่อสารสังคม

» สัมภาษณ์พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู

» สัมภาษณ์เลขาฯ นักบุญ

บทที่ 4 เพื่อการระลึกถึงกัน

- » พระธาตุของท่านนักบุญทั้งสอง
- » เยี่ยมบ้านนักบุญยอห์น ที่ 23
- » เยี่ยมบ้านนักบุญยอห์น ปอลที่ 2
- » บทคารวะแห่งศรัทธา

หนังสือนี้จึงมีคุณค่าควรแก่การอ่านเป็นอย่างมาก เพราะสองนักบุญพระสันตะปาปา **นักบุญยอห์น ที่ 23 พระสันตะปาปา** ผู้ดำเนินชีวิตศักดิ์สิทธิ์เรียบง่าย มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูพระศาสนจักรคาทอลิก โดยการเรียกประชุมสภาสังคายนาวาติกันที่ 2

พระองค์ทรงอ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลา และอาศัยพระจิตเจ้าทรงนำพระศาสนจักรสู่การเปลี่ยนแปลงให้มีชีวิตใกล้ชิดกับพระคริสตเจ้า และรับใช้มนุษย์ทุกคน **นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา** ได้มาต่องานการฟื้นฟูพระศาสนจักร และนำก้าวสู่สหัสวรรษที่ 3 และสมโภชปี “ปีติมหากาญจน์” สองนักบุญพระสันตะปาปาร่วมมือกับพระเจ้าในการเปลี่ยนแปลงพระศาสนจักรและโลกในสมัยปัจจุบัน เราก็ได้รับผลดีจากการเปลี่ยนแปลงนี้ หนังสือนี้ได้บันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ร่วมสมัยด้วยอักษรและภาพที่สวยงามและสำคัญ จึงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และด้านจิตวิญญาณสำหรับผู้อ่านทุกคน

วารสารแสงธรรมปริทัศน์

ใบสมัครสมาชิก/ต่ออายุสมาชิก/ยกเลิกสมาชิก/เปลี่ยนที่อยู่

ข้าพเจ้า บาทหลวง/ภคินี/นาย/นาง/นางสาว.....ความจำนอง

() 1.สมัครสมาชิกใหม่ ในนาม () องค์การ (โปรดระบุชื่อ).....

() บุคคล (โปรดระบุชื่อ).....

โดยเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ..... (หรือ ปีที่..... ฉบับที่.....) (ปีละ 3 ฉบับ อัตราค่าสมาชิก ปีละ 300 บาท)

ที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร เลขที่.....วัด/โรงเรียน.....

ถนน.....ซอย.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....มือถือ.....โทรสาร.....

() 2.ต่ออายุสมาชิก หมายเลข.....ปี พ.ศ. (หรือ ปีที่).....

() 3.ยกเลิกการเป็นสมาชิก หมายเลข.....ตั้งแต่ปี พ.ศ. (หรือ ปีที่).....

() 4.เปลี่ยนที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร ของ.....สมาชิกเลขที่.....

เป็นดังนี้ เลขที่.....วัด/โรงเรียน.....

ถนน.....ซอย.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....มือถือ.....โทรสาร.....

() 5.สมทบทุนในการจัดพิมพ์วารสารแสงธรรมปริทัศน์ ปีที่.....ฉบับที่.....(หากต้องการระบุปี/ฉบับ)

พร้อมกันนี้ ขอส่งเงินค่า () สมาชิกใหม่ () ต่ออายุสมาชิกใหม่

() ยอดค้างชำระค่าสมาชิก () สมทบทุน

เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)

โดยช่องทาง

() เงินสด () ตัวแลกเงินไปรษณีย์

() ธนาณัติ (ส่งจ่าย “บาทหลวงอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ”) ปณ.อ้อมใหญ่ 73160

() โอนเข้าบัญชี ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาเทสโก้ โลตัส สามพราน นครปฐม

บัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ ชื่อบัญชี นายอภิสิทธิ์ กฤษเจริญ เลขที่บัญชี 403-613134-4

โดยกรุณาส่งสำเนาใบนำเข้าบัญชี (Pay-in-Slip) พร้อมระบุ ชื่อ-ชื่อสกุลและหมายเลขสมาชิก

(ถ้ามี) มาทางโทรสาร หรือ โทร.แจ้งการนำเงินเข้าบัญชีมาที่ ฝ่ายจัดทำวารสารแสงธรรมปริทัศน์

ลงชื่อ.....ผู้สมัครสมาชิก

วันที่...../...../.....